

ئاماده کردنی بو سهر ئینتیرنیت:

www.shasanam.blogfa.com
www.kurdika.blogfa.com

PDF4Kurd

تہ پئی ئاور

کومہلہ چیرۆکی بیانی

وہرگیڤ: ئەمین گەردیڤلانی
www.gerdiglani.blogfa.com

تەپلى ئاور
كۆمەلە چىرۆكى بيانى
وەرگىر: ئەمىن گەردىگلانى
پىتچن: - بۆكان
(۶۲۴۲۷۹۴ - ۶۲۲۹۲۱ - ۶۲۲۱۴۳۰)
چاپى يەكەم: ۲۰۰۵
رووبەرگ:

ئەم وەرگىرانە پېشكەشە بە:

«ئەوين» ەكەم كە وەك ەناسەم ەمىشە لەگەلمدايە

پیرست:

- ۵ روونکردنه و هیهک
- ۹ پیره پیاویکی که له لا به دوو بالی مه زنه وه
- ۱۹ که سیک ئەم گولە سوورانە ی دەشیواند
- ۲۸ تۆله به تۆله
- ۳۸ شیوهیهک ژیان
- ۴۷ ته پلی ئاگر
- ۶۰ په رژین
- ۷۸ پرۆژهی کاره با کیشان بو ئاوی
- ۸۰ پیره پیاوی بهر باران
- ۸۳ ماکاریو
- ۹۱ رزگار بوون له بهندیخانه
- ۱۰۰ نامه یهک له نیو بۆشکه ی چیمه نتۆدا
- ۱۰۷ جووجه له بو سی که سان
- ۱۱۴ پیاویک له نیو داره سیودا
- ۱۲۳ رۆخ
- ۱۳۱ هه موو شتیک و هیچ شتیک
- ۱۳۴ بۆرخیس و من

روونکردنه وهیه ک

ئیمرو پیداوستی ناسین و خویندنه وهی ئەدهبی بیانی، یان به زاروه په سندتره کهی، ئەدهبی جیهانی له گهله په رهسه ندنی که رهسه کانی پیوهندی و باوبوونی تیکه لاوی کولتووری و کهوتنه سهر زاری دهسته واژهی گوندی جیهانی و گفتگوی شارستانییه ته کان رۆژ له گهله رۆژ زیتر ده بیته ئەسلیکی حاشاهه لنه گر و نیازیکی دهستاو به جیی ئەدهبیاتی گه لان.

داهینانی ئەدهبی خو مالی، جیاله خهسله تی پیوهندی نیوان دهقی ئەدهبیات، به بی شارهزا بوون له ئەدهبی بیانی ئەگهر کاریکی نامومکینیش نه بیته لانی کهم هه ولکی نه زۆک و ناسهرکه وتوو ده بیته و که لکی داهینانی لهم دهسته که له پاشه کهوت و دهسکهوتی ئەدهبی جیهانی بی بهش و بی بهری بیته کهم مه ودا و کورت خایه نه. له بویه ئەدهبی کوردی که لهم چهند ساله ی دوا پیدا و به تایبه تی پاش راپه رینی مه زنی کوردستانی باشوور، پشووی هاته وه سه رخۆ و ریگی بو خوش بوو کار بکات و سل نه کات، دهشی ئاگای لهم پیداوستییه گرینگه بیته و بو به جی هینانی ئەم ئه رکه ئەسته مه و پر کردنه وهی ئەم بوشاییه بهرچاوه له سهر دهستی بزاقی وهرگیران و خویندنه وه و ناسین و پیداچوونه وهی شوینه واری ئەدهبی جیهانی ئەو خه ونه ی که هه ر ئەدهبیکی خه مخوری مروّف به گشتی و خه لکانی کومه لگای خو ی به تایبه ت ده بیینی و هدی بیینی: خه ونی یه کگرتنه وهی مروّفانی گوی زهوی له سهر دهستی ئازادی و به رامبهری و

خۆشەويىستى و مرۇقايەتى، ئەو خەونەى كە نالى سەدوپەنجا سال لەمەوبەر
بۇ مرۇقى دەقەرى خۆى و سەرلەبەرى جىهان دەيگىرپىتەوہ:

بەعزە ئىنسانى ھەيە خەم قووتىيە

من خەمى خۆم و خەمى عالەم دەخۆم

گەرچى ئەم بزاڧە وەرگىرانەى كە ھەنووكە لە كوردستاندا ھەيە لە ئاست
و ئەندازەى دلخوازدا نىيە و مۆتەكەى زۆرى و بۆرى و شەوہى
نابەرپرسايەتى و جندۆكەى نەزانى و نەزۆكى خۆيان لى مات داوين و
دەورەيان داوين و بۆسەيان بۇ ناوينەتەوہ و ددانمان لى چىر دەكەنەوہ كە
مەيدانى وەرگىرانى كورديمان لى داگىر بكەن، بەلام ديسان ھەندى قەلەمى
دلسۆز و دەسپاك و مېشكپىر و چاوكراوہ لە ناوہندى مەيدانەكەدا ماون و
دنى نەوہى نوئ دەدەن كە ماندوويى نەناس بن و كارى پتر بكەن و ھەولى
ئازايانە بدەن و كۆل نەدەن و گۆرەپانى خۆ تاقىكردنەوہ چۆل نەكەن.

وەرگىران ئىمپرو لە حوكمى كارى ديپلوماسى ئەدەبىياتى كوردى دايە و
گەر لە ئەركى بەدەيھىنانى ئەم پيوەندىيە كولتوورىيەدا سەرنەكەوين نە جىهان
لە خەون و خولياى ئەدەبىي خۆمان دەگەيەنين، نە خۆمان لە ئاوات و
ئارەزووى ئەدەبىي گەلانى دنيا تىدەگەين. جەوھەرى ئەدەب و سروشتى
داھىنانى ئەدەبى بە چەشنىكە كە دەشى دەستاودەست ولاتانى جىهان
بگەرپى تا ھەر دەقەرپىك و دەسكەوتى خۆى لى ھەلئىنجى. با شەرمى وەلامى
ئەم پرسىيارە نەمانكوژى كە ئىمە، گەلى كورد و رۆشنپىرانى كورد، تا چەندە
لەم جەوھەرى ئەدەب گەيشتووین و بەم چاوہوہ لە ئەدەب دەروانىن. من
بەش بە حالى خۆم پىم وايە تا ئەو رۆژەى كولتوورى كوردى چاوى بە دەقى
شانووى و شىعرەكانى شكسپىر بە زمانى كوردى ھەلنەيات دەبى ھەمىشە
گومانىش لەوہ بكات كە نالى و خانى و مەولەوى و گۆران و شىركۆ-شى
باش خويندۆتەوہ و باشيان لى تىگەيشتوہ. خويندەوہى نالى و شكسپىر

پیکه وه به زمانى كوردى ئەو ساته پيرۆزهيه كه من به ئومىدى ئەو
چركه ساته دل به ژيانى ئەدهبىم خوش دهكهم و ههولى وهدهسهينانى
دهدهم.

كۆمهله چيروكى «تهپلى ئاور» كه به قهلهمى وهرگيرى كارامه و
كوردى زان كاك «ئهمين گهرديگلانى» وهرگيردراوه، ههوليكه له پيناوى ئەو
باسوخواسانهى هينامانه ئاراه و هيوادارم كه لينيكي كتبخانهى كوردى پى
پر بيتهوه.

عهبدولخالق يه عقووبى - بۆكان
پووشپهري ١٣٨٤ - جولاي ٢٠٠٥

گابریل گارسیا مارکیز

سالی ۱۹۲۸ له گوندی «ئاراکاتاكا»، شاروچكه يه كي باكوورى «كولومبيا» له دايك بووه، هه تا ته مهنى هه شت سالى هه ر له و گونده لاي نه نكي ژياوه. سالی ۱۹۳۵ گه ر او ه ته وه لاي دايك وباوكي له شارى (بارانیکا) و له قوتابخانهى «سيمون بوليفار» پوله كانى سه ره تايى ته واو كردوو و چوته قوتابخانهى ناوه ندى (سان خوزه) كه قوتابخانهى يه سووعيه كان بووه.

سالی ۱۹۴۱ يه كه م به ره مى له رۆژنامهى «خوقينتو» دا بلاو كرده وه كه تايهت بوو به قوتابيانى ناوه ندى.

ئهو تا ئيستا ده يان رومان و كومله چيروكى بلاو كردو ته وه كه گرینگترينيان ئەمانەن: «سەد سال تەنيایى»، «ژينرال له سه رگه ردا نيدا»، «ئەشقى سالا كانى وه با»، «ئەشق و شه يتانه كاتى تر»، «پايىزى پاترياك» و «هه والى رفانديك» ه.

بو رومانى سەد سال تەنيایى خەلاتى فەرەنسى باشترين كتيبي بيانى وەر ده گرى. هه روه ها سەد سال تەنيایى سالی ۱۹۸۲ خەلاتى نوبيل ده با ته وه.

هه تا ئهو دواييانه گابریل گارسيا مارکیز له گه ل مارسيديسى خيزانى و هه ردووو كوره كهى و بووك و كوره زا پينج سالانه كهدا له شارى نيومه كسيكو ده ژيان.

به لام به هوى تيكچوونى بارى ته ندروستى و نه خووشى شيرپه نجه و هه ست كردن به نزيك بوونه وهى مه رگ گه رايه وه بو «گوتا» شاره كهى خوئى. شايانى باسه كه ئهو ماوه يه ك له مه وه به ر ناو نيشانى مه زنترين پياوى كولومبيا و پياوى سالی ۱۹۹۹ى ئەمريکاي لاتينى به ره سمى پيدرا.

پیره پیاویکی که له لا به دوو بایی مه زنه وه

گابریل گارسیا مارکیز

سی رۆژ بوو باران دهباری. هیندهی قرژال له نیو ماله که دا کوشتبوو، که پلایو ناچار بوو له حهوشه ی لیورپژ له ئاو تیپه ریت و قرژاله کان بکاته نیو ده ریاکه وه. چونکه منداله ساواکه یان ئه و شه وه هه تا رۆژ تاویاویک دایگرتبوو و پیمان وابوو به هوی بۆگه نی ئه و قرژالانه وهیه. له رۆژی سی شه ممه وه خه م دنیای داگرتبوو. ده ریا و ئاسمان ببوونه رهنگیکی خۆله میشین. زیخ و لمی رۆخه که له شهوانی مانگی مارس دا وه ک پزیسک ده درهوشانه وه و شیوه ی ماجوومیکی له قور و شهیتانوکه ی رزیوی به خۆوه گرتبوو. نیوه رۆ هه وا هینده لیل بوو، که پلایو دوی رشتنی قرژاله کان که ویستی بگه رپته وه بۆ مالی، تاپویه کی دی له پشت حهوشه ی ماله که یان ده جوولاه وه. پلایو ناچار بوو زور بجیته پیشه وه. که ورد بۆوه دیتی پیره پیاویکی که له لا ده مه ورپوو له نیو قور و لیته دا راکشاوه و چونکه باله کانی زور گه ورهن، هه ر چه نده هه ول ده دا ناتوانی هه ستی.

پلایو که به دیتنی ئه و دیمه نه زور ترسابوو، به هه لاتن چوو بۆ لای ژنه که ی، که خاولی یه کی ته ری نابوو به نیوچاوانی منداله که یه وه. پلایو

ژنه که ی برد بۆ پشت حه وشه که و ههردووکیان به سه رسوورماوی ته ماشای
 پیاوه پیره یان ده کرد. پیره پیاوه که جل و بهرگیکی چه رچیانه ی له بهر دابوو.
 سه ره بی توو که که ی چه ن چله مووی سپی پیوه دیار بوو. ته نیا دوو سی
 ددانی له ده م دا مابوو. وهک ته رمیکی شله په ته ی خووساوی لی هاتبوو که نه و
 تین و تاوه ی رهنگه بووبیتی له دهستی دابوو. نه و باله گه و رانه ی که له بالی
 سیسار که که چه له ده چون، پیس ببوون و نیوه ی په ر و پوکهی وه ریبوو به
 قور و لیتهی عه رزه که وه نووسابوو. پلایو و ئیلیزندا له نزیکه وه هیندیکیان
 سه یر کرد. دوا ی ماوه یه ک که سه رسوورمانه که یان ته واو بوو، بۆیان روون
 بۆوه که ئاشنایه. نه مجاره و یرایان قسه ی له گه ل بکه ن. نه ویش به دهنگی
 مه له وانیکی به هیز و به زاراوه یه کی نامو وه لامی دانه وه. هه ر نه وه بووه
 هو ی چاوپوشی کردن له باله ناجوره کانی. زور ژیرانه به و ئاکامه گه یشتن
 که توفان پاپوریکی غه واره ی نو قم کردوو و شه پؤل نه وی به ره و رۆخه که
 هیناوه. چون ژنیکی دنیا دیده ی جیرانیان بانگ کرد. نه ویش هه ر که چاوی
 پیی که وت، پیی سه لماندن که به هه له چون.

ژنه که پیی گوتن: نه وه فریشته یه. رهنگه بۆ مندا ل هاتبیتته ئیره، به لام
 داماره هینده پیره، باران به عه رزیدا داوه.

رۆژی دوا یی، دهنگی داوه که مالی پلایو فریشته یه کی راسته قینه یان
 خستوته بهنده وه. ژن و میرده که به پیچه وانهی قسه ی ژنه سه رسپییه که ی
 جیرانیان که پیی وابوو نه و فریشتانه له دوا ی پیلانیکی ئاسمانی به جی ماون
 و په نایان بۆ زه وی هیناوه، نه یانویرا به تیلا هینده ی لیده ن بیکوژن. پلایو
 دوانیوه رۆ په یاغی به دهسته وه گرت و تا ئیواره له نیو چیشتخانه که وه چاوی
 له سه ره له نه گرت. پاشان بهر له خه وتن له نیو قوره که ی ده رکیشا و خستییه
 کولانه ی تیلبه ندی مریشکه کانه وه و ده رگای له سه ر داخست. که باران
 خو شی کرده وه، هیشتا پلایو و ئیلیزندا خه ریکی قرژال کوشتن بوون. زوری

پئنه چوو مندالە که یان چه قوچوکە ی نیشتبوو و به برسیه تی له خەو
هەستا.

ئەو کاتە بوو که گەورەیی خویان نیشان دا و بریاریان دا که فریشتە که
سواری لۆتکە یە ک بکەن و بەشی سی رۆژی ئاوی شیرین و خوار دەمە نی بو
بپچنە وە و بەرەو چارە نووسی خۆی، بە ئاوی دەریاکەیدا دەن. بەلام کاتی
لە گەل یە که م گزینگی هەتا و هاتنە حەوشە، خەلکیکی زۆریان دی له دەوری
کولانە تیلبەندە که کۆبووینە تە وە و سەریان ناوە تە سەر فریشتە که و هەر
و هک لە گەل حە یوانیکی سیرک بەرە و روو بوو بیتن نە ک گیانلە بەریکی
نائاسایی، له بهینی تیلەکانە وە خوار دەمە نیان بو فری دەدا.

باوہ گۆنساگا که به بیستنی ئەو هەواله هەستی به مەترسی کردبوو، بەر
له سەعات حەوت هات. ئەو تە ماشاچییانە ی لە و کاتە دا هاتبوون، و هک
تە ماشاچییەکانی به یانی گەمژە نە بوون و سەبارەت به داها تووی بەندییە که
بیرو پای سەیریان دەردە بری.

هیندیکیان که ساویلکە تر بوون پێیان وابوو، دەبی بکریته شارەداری دنیا.
هیندیکیان که پئ داگرتەر بوون دەیان گوت دەبی پلە و پایە ی تا رادە ی
ژینرالیکی پینج ئەستیرە ببە نە سەری؛ تاکوو له هەموو شەرەکان دا
سەرکەوی. هیندی که سی خە یال ریسیش هیوادار بوون که بتوانی تای خۆی
پەیدا بکا و لە سەر زەوی تیرە یە کی ژیری بالدار بیئە دنیا و کاروباری ئاسمان
بگرنە دەست.

بەلام باوہ گۆنساگا بەر لە وە ی بیئە قەشە، داربریکی بە هیژ بوو. ئەو که له
پال دیوارە تیلینە که دا راو هستا بوو، له ساتیکا به کتیبە فیڕکارییە که ی خۆی دا
هاتە وە و داوای لی کردن درگاکە ی بو بکە نە وە تا بچیتە ژوورە وە و له
نیزیکە وە ئەو پیاوہ داماوہ ببینی. پیاوہ پیرە لە نیو تیخولە میوہ و خۆراکی
ناشتایی دا راکشابوو که تە ماشاچییان بویان حەوادابوو، له سووچیکا لە بەر

خوره تاوه که بالی فش کردبؤوه که وشک بیته وه. کاتی باوه گؤنساگا چووه کولانه که وه به زمانی لاتینی سلاوی لی کرد، پیاوه که بیئه ده بی ئه و خه لکه ی به لاوه نامؤ بوو، چاوه میژووییه کانی هه لئنا و به زاراوه ی خوی ورته یه کی لیوه هات. قه شه که که دیتی ئه و نه له گه ل زمانی خودا ئاشنایه و نه ده زانی چؤن سلاو له خزمه تکارانی ئه و بکا، تووشی دردؤنگی بوو، که نه کا له گه ل بوونه وهریکی ته له که باز به ره ورو بووبی، پاشان که له نزیکه وه به جوانی تیروانی، بوی روون بؤوه که زور له مروف ده چی، چونکه بؤدرنیکی لی ده هات وه ک هی قه ره چیه کان وابوو. پشت باله کانی هه مووی ورده گه نه و شینکه ی پیوه نووسابوو.

شابه کانی به هوی بای عه رزیه وه ئالوزکابوون و هیچ نیشانه یه کی له قورساغی فریشته کان پیوه دیار نه بوو. هه ر بویه له کولانه که هاته ده ری و به مؤعیزه یه کی کورت وریایی پیدان که ساویله که نه بن. وه بیریشی هیئانه وه که یه کی له خووخده دزیوه کانی شه یان ئه وه یه که خو به شیوه و شکلی سه یر و سه مه ره ده گوری تاکوو بنیاده می سایلوح و ساده دل هه لخله تیئی. ئه وه شی به به لگه هیئاوه که هه ر به و جورهی بال نیشانه ی جیاوازی نیوان هه لو و ته یاره نییه، له ناسینی فریشته کانی دا بال ناتوانی ده روریکی گرنگی بی. به لام به لئنی دا که نامه یه ک بؤ ئوسقوفی خوی بنووسی تا ئوسقوفیش نامه یه ک بؤ سه رئوسقوف بنوسی، سه رئوسقوفیش نامه یه ک بؤ پاپ بنووسی تاکوو رای یه کجاری دادگاکانی بالا له و باره وه وهرگرن.

تیگه یشتووی قه شه دله بی پرواکانی داگیر کرد. دوو سی سه عاتی پی نه چوو که هه والی فریشته ی دیل له هه موو لایه ک بلاوبؤوه وحه وشه ی ماله که وه ک بازاریکی پر له ژاوه ژاو و جه نجالی لی هات. پلایو و ئیلیندا ناچار بوون سه رباز بانگ کهن تاکوو به زهبری نووکی سه رنیزان بلاوه به و خه لکه کهن که خه ریک بوو ماله که به سه ر یه ک دا برووخینن. ئیلیندا هینده ی

زبل و زالی حه وشه که گه سک دابوو پشتی هه لنده هاته وه، هه ر بویه هاتنه سه ر ئه وهی که ده ورانده وری حه وشه که دیوار که ن و هه ر که س ویستی فریشته که ببینی پینج سنتا و پوولی لی بستینن.

زور که س له ریگه ی دووره وه هاتبوون. کارناقالیکی گه روک هاتبوو، ته ناف بازه فرنده که یان چهن جار به سه ر خه لکه که دا به هاژه هاژ هه ر هات و چوو. به لام که س سه رنجی پی نه دا. چونکه بالی ئه و وه ک بالی فریشته که نه ده چوو و زیاتر له بالی شه مشه کویره یه کی نه خس ده چوو. هه رچی نو قستان و داماوی سه رزه وی هه یه بو ده رمان پرویان له وی کردبوو.

پیریژنیک که له مندالییه وه ترپه ی دلی خوی بژاردبوو و ئیتر ژماره ی لی ته واو ببوو؛ پیاویکی خه لکی پرته قال که ده نگ و گرمه ی ئه ستیره کانی پی ناخوش بوو و خه وی لی نه ده که وت؛ پیاویک که به ده م خه وه وه شه وانه هه لده ستا و ئه و کارانه ی له رۆژدا کردبووی هه مووی تیک ده داوه و زور که سی تر که نه خوشییه کانیان گران نه بوو. له نیو ئه و هه را و ژاوه ژاوه دا که عه رز و ئاسمانی وه له رزه خستبوو، پلایو و ئیلیزندا به و هه موو شه که تییه وه دلیان خوش بوو، چونکه له ماوه ی حه وته یه کدا هه موو دیوه کانیان پر کردبوو له پوول و دیسان ریزی زیاره ت که ران که چاوه پروان بوون نوره یان بگاتی سه ر و بنی دیار نه بوو. ته نیا فریشته که بوو که له کاری خوی دا هیچ ده وریکی نه بوو، گیژ و ویژ له بهر گه رمای ناخوشی چرای نه وتی و ئه و شه مانه ی به ده وری دیواره تیلینه که دا ریزیان کردبوو، له نیو کولانه به سه ر داسه پاوه که ی دا جیگای خوی خوش کردبوو، کاتی راده بوارد. سه ره تا ویستیان گزمووله ی نه فتالینی ده ر خوارد بده ن، که به قسه ی ژنه سه رسپییه که ی هاوسییان خوراکی فریشته ئه وه یه. نه یخوارد، هه ر بویه توبه کاران چوون نه هاری تایبه تی پاپیان بو هیئا، ئه ویشی نه خوارد، هه ر

بۆشيان دەر نه كهوت نه خوار دنى ئەوانه له بهر پيريه يان هى ئەوهيه
فرشتهيه .

له ئاكام دا له شۆر باوى باينجانهر شه زياتر هيچى نه خوار د. تهنيا
خوخدهى به روالهت غهيره سروشتى ئەو سه بوورى بوو، به تايبهت رۆژانى
هه وهل كه مريشكه كان بو دۆزينه وهى گهنه و شينكهى پرشنگدار دندوو كيان
له بهينى په رۆپۆى دهدا. نو قستان پهريان لى ده كرده وه و به ئەندامى زامارى
خۆيان دا دينا. تهنانهت ئەوانهى زوريش به روحم و بهزهى بوون بهرديان
تى هه لده كرد تاكوو ههستيه سهرپى و به راوهستاوى ببينن. تهنيا كاتى
توانيان هه لى بستينه سهر پى كه شيشهى تايبهتى گويلك داغ كردنيان به
قه برغهيه وه نا. چونكه ماوهيهكى زور بوو جوولهى نه كردبوو و پييان وابوو
مردوو ه. فرشتهكه له خه و راچهنى و فرميسك له چاوانى دا قهتيس ماو بهو
زمانه سيحراوييهى خوى جنيوى دا و دوو سى جار بالى ليكداو تهپ و
توزيكى ساز كرد و جيقنه و خول و خاكى بلاو كرده وه و گژه بايهكى هينده
سامناكى وه رى خست كه تا ئيستا كهس نه يديتبوو و شتى وا مهگين له
كوور هى مانگ ببى. هه رچهنده تا قمى پييان وابوو ئەو كار هى له بهر
رقهستان نه كرد، بهلكوو هى ئەوهيه ئيشى پى گه يشتوو ه. دواى ئەوه ئيتر
ئازاريان نه دهدا. چونكه تى گه يشتبوون كه مات بوونى ئەو مات بوونى
قاره مانىك نيه كه خهريكى پشودان بى، بهلكوو مات بوونى سيلاويكه كه
نيشتبته وه .

باوه گونساگا هه ر چاوه رپى گه يشتنى راي ئاخري سه بارهت به بهنديه كه
بوو و ههولى دهدا به بيري مندالانه، بهر به گه مژهى خهلك بگرى. به لام لهو
نامانه دا كه له رۆمه وه ده گه يشت هيچ په له يهك نه ده بيندرا.

ئەوان هه موو كاتى خۆيان به وه راده بوارد كه فرشتهكه ناوكى ههيه يان
نا؟ زاراوهى ئەو پيوه ندى به زاراوهى ئاراميه وه ههيه يان نا؟ چهن فرشتهى

وهك ٺه وه كوني دهرزييه وه دهچن؟ بلي ٺه وه هر نورويژييه كي بالدار نه بي؟ ٺه گهر رپووداويكي ئاسماني كوتايي به خه مه كاني قه شه نه هيئايه، ٺه م نامه بي كه لكانه رهنگ بوو تا كوتايي جيهان دريژه ي بكيشايه.

ٺه زقه زا لهو رپوژانه دا له نيو ٺه وه هموو كارناقاله سه رنج راکيشه دا، كه ره سه و ئامرازي شانوي ژنيكي گه رپوك هاته نيو شار كه به هو ي بي قسه يي كردني دايك و باوكييه وه ببوو جالجالووكه. پوولي سه ير كردني ٺه و ژنه له هي فريشته كه كه متر بوو ٺه وه هيچ، خه لكيش ده يانتواني هر چه شنه پرسيار يكي سه باره ت به و مه سخ بوونه ي لي بكن وله نيزي كه وه چاو له هموو ٺه نداميكي له شي بكن و له مهر ٺه و راسته قينه سامنا كه وه شك و گومان يان نه ميني، جه سته ي ژنه جالجالووكه يه كي ترسناك بوو به قه د به رانيك ده بوو. به لام ٺه وه ي له هموو شتيك دلته زين تر بوو، ديمه ني سه ير و سه مه ره ي نه بوو، به لكوو پاكي و راستييه كي خه ماوي بوو كه له كاتي گيرانه وه ي چوني تي چاره ره شييه كاني دا وه دهرده كه وت. ژنه به مندالي به دزييه وه له مالي دهر كه وت بوو، چووبوو بو كوريكي سه ما و هه لپه ركي و تا به ياني سه ماي كرد بوو. گوايه له كاتي گه رانه وه دا هوره تر شقه يه كي سامناك ئاسماني دووقاش كردوو و له قه له شته كه وه توپه له گوگرد يكي ئاورين دهرپه رپوه و ٺه وي كردو ته جالجالووكه.

خوراكي شي ته نيا گزمووله ي نه فتالين بوو كه مروقه دست و دل بازه كان ده يان خسته نيو ده مييه وه. ٺه و شيوه شانويه پر بوو له هه ستي مروقانه و دهرسي عيبره تي ترسي نه ر. به بي هيچ هه وليك شانوي فريشته ي له خوبايي له بره و خستبوو كه زور كه م وابوو زه حمه ت به خوي بدا و چاويك لهو خه لکه بکات که تووي مهرگن. جگه له وه ش چهن مؤجزه يه ك كه دابوويانه پال فريشته كه، شيواويي روي ٺه وي ئاشكرا ده كرد؛ بو وينه كوي ريك هاتبوو چاوي چاك بيته وه، نه ك هر چاك نه بووه، سي دداني تازه شي هات. يان

نوقسانیک که توانایی ریگار ویشتنی و ده دست نه هیئا به لام خه ریک بوو له کی به رکئی بهخت تا قی کردنه و هدا سه رکه وی. پیاویکی گولیش، که گوله به رۆژه له برینه کانیه وه سه ری دهر هیئا. ئەم مۆجزه دلخۆش که رانه که زیاتر وهک گالته و رشقن ده چوون، ورده ورده ناوبانگی فریشتهی له بره و خست و ئەو کاته پهیدا بوونی ژنیک که ببوو ه جالجالو که له ئاکام دا فریشته کهی له بیر خه لک برده وه. به و شیوه یه بی خه وی باوه گونساگا بو هه میشه ته و او بوو. هه وشه ی مالی پلایۆش وهک ئەو سی رۆژه ی باران خۆشی نه کرده وه و قرژال رژابوونه دیوی خه وه که یانه وه، چۆل و هۆل بوو. خاوه ن مال به لگه یه کیان بو سکالا و ئاه و ناله نه بوو. به و پووله ی که وه سه ری ه کیان نابوو، مالیکی دوو نهۆ میان دروست کرد پر له گلۆپی تریفه یی و باخچه؛ تۆری به تیل ته ندرایوی دهوری ماله که یان هیئده به رز بوو زستانان به رگری له قرژال ده کرد.

میله ی ئاسنینی په نجیره کانیشی ری به فریشته کان نه دده دا بچنه ژووری. پلایۆ له قه راغ شار خه ریکی په روه رده کردنی که رویشک بوو و ئیشکچیتی بو هه میشه وه لانا. ئیلیزندا چهن جووت که وشی چاک و پاشنه به رز و چهن کراسی ئاوریشمی کۆلکه زیرینه یی کری که له و سه رده مه دا یه کشه ممانه ژن گه لیک له به ریان ده کردن که خه لک به غیلیان پی ده بردن. کولانه ی مریشکه کان ته نیا شتیک بوو که هیچ کهس سه رنجی پی نه دده دا.

ئه گهر جار ناجاریکیش کولانه که یان خاوین ده شورده وه و جیوه ی بۆنخۆشیان تیدا ده سووتاند، له بهر ریز گرتن له فریشته که نه بوو، ده یانویست بۆگه نی ئەو جیقنه و گهند و گووه له نیو بچی که هه موو ماله که ی داگرتبوو. پیره پیاو وهک رۆحیک هه ست پی ده کرا و ماله تازه که ی وهک مالیکی قه دیمی لی کردبوو. سه ره تا که منداله که یان پی هه لگرت نه یان ده هیشت له کولانه که نزیک بیته وه، به لام ورده ورده ترسه که یان نیشته وه و خوویان پی گرت.

مندالە که هیشتا ددانی دووه می نه هاتبوو که له شوینیکه وه که تیلە که
پچرابوو ده چوو کولانه که وه کایه ی له گەل ده کرد. فریشته که له مندالە که ش
وه گ گوره کان ده ترسا و وه ک سه گینگ که هیچ خه یالیکه له میشکا نه بی
سه بوورانه هه موو جوړه ئازاریکی له لایه ن ئه وه وه تامل ده کرد.

هه ردووکیان هاو له مریشکه یان گرت. ئه و دوکتوره ی که هاتبوو ه سهر
مندالە که، نه یوانی بهر به وه سواسی خو ی بگری و گوی له دلە کوته ی
فریشته که ش نه گری، دوکتور هینده ی فیکه فیک و قار و قوور له سنگ و
هه ناوی دا بیست، که زیندوو مانی ئه وی له لا مه حال بوو. به لام ئه وه ی له
هه موو شتی زیاتر ئه وی تووشی سه رسوورمان کردبوو، مه نتقی بوونی بالی
بوو. بالی هینده له گەل جهسته ی هاوتا و سروشتی بوون که دوکتور له دل
خویا گوتی بو ده بی مروقه کانی دیکه بالیان نه بی؟

کاتی منالە که چوو قوتابخانه ماوه یه کی زور بوو خوور و باران
کولانه که ی تیک و په کان دابوو. فریشته که وه ک مروقیکی سه رگه ردانی پی له
لیوی گوړ به لاره وه لاره وه به م لاولادا ده رووی. به لیدان ئه ویان له هو ده که
وه ده ر دهنه، به لام دوا ی ماوه یه ک خو ی ده کرده وه به چیشتخانه دا، به
روالەت هه نته شی ئه و له ماله که دا و له شوینی جوړا و جوړ ده بیندرا، که ورده
ورده به و ئاکامه گه یشتن که بوونی دوو لایه نه ی په یدا کردوو و هه موو
ماله که له وانیه به زاوژی پر کا.

ئیلیندا به رق هه ستاوی و په رو شه وه دهینه راند له نیو ئه م دوژه خه دا که
پره له فریشته ژیانمان لی حه رام بووه. فریشته که به حاله حال خو راکه
ده خوارد و چاوه میژوو ییه کانی هینده لیل ببوو که خو ی به چوارچیوه ی
درگا که دا ده دا. ته نیا شتیک که به جهسته یه وه دیار بوو دوا یین لاسقی
شابه الە کانی بوو که ده نکه ده نکه ورده تووکی پیوه مابوو. پلایو به زه یی
پی دا ده هات و ده یه یشت له عه مباریدا بخه وی و مه لافه یه کی پیدا ده دا ئه و

کاته زانیان که شهوانه تاوویا و دایدگری و به زمانی گرانی نوروژی قه‌دیم ورینه ده‌کا. ئەمجاره ته‌واو هه‌ستیان به مه‌ترسی کرد، چونکه پییان وابوو، ده‌مری و ته‌نانه‌ت ژنه‌سه‌ر سپیه‌که‌ی جیرانیشیان نه‌یده‌زانی فریشته‌ی مردوو چی لی‌بکه‌ن. به‌لام فریشته‌که‌ی له‌و سه‌رما به ته‌وژمه‌ی زستان‌دا زیندوو ما و له‌گه‌ل گه‌رمای به‌هاری و خوین‌جمان ده‌رد و عه‌له‌می لی‌بپرا. هه‌موو رۆژی له سووچیکی ئەو سه‌ری هه‌وشه‌که‌ی دوور له‌ چاوی خه‌لک جووله‌ی له‌ خو‌ی ده‌بری و له سه‌ره‌تای مانگی دیسامبردا چهن په‌ری گه‌وره و ئەستووور به‌ وینه‌ی په‌ری دال له‌ بالی ر‌وا، که‌ نیشانه‌ی بی‌هیزی زیاتری ئەو بوو. به‌لام خو‌ی له‌ راستی‌دا هه‌ستی به‌ گۆرانی ئەو حالاتانه‌ کردبوو، هه‌میشه‌ش وریا بوو که‌س تی‌نه‌گا و گوییان له‌ گۆرانی ئەو مه‌له‌وانانه‌ نه‌بی که‌ جار جار له‌ ژیر ئەستیره‌کانه‌وه‌ دی.

رۆژیک که‌ ئیلیزندا خه‌ریکی پیواز پاکردن بوو بو‌ نیوه‌رۆ، بایه‌ک هاته‌ نیو چیشخانه‌که‌وه‌ که‌ له‌ لای ده‌ریای ئازاده‌وه‌ ده‌هات. چوو‌ه‌ به‌ر په‌نجیره‌که‌ له‌پر چاوی به‌ فریشته‌که‌ که‌وت که‌ هه‌ولی ده‌دا هه‌لفری. خو‌ه‌له‌داشته‌کانی هینده‌ ناشیانه‌ بوو که‌ نینۆکی لاقی چیمه‌نه‌که‌ی هه‌له‌که‌ند. خه‌ریک بوو به‌ بال لیکدانه‌ بی‌که‌که‌که‌ی که‌ نه‌یده‌توانی به‌رز بیته‌وه‌ و ده‌که‌وته‌وه‌، عه‌مباره‌که‌ برووخینی. به‌لام هه‌ر چۆنیک بوو هه‌لفری و به‌رز بو‌وه‌. ئیلیزندا که‌ چاوی پیی که‌وت به‌سه‌ر دوایین ماله‌کانه‌وه‌ بالی لیده‌دا، به‌و بال لیدانه‌ی که‌ وه‌کوو هی سیسارکه‌که‌چه‌له‌ ده‌چوو ترسی که‌وتنه‌خواری لی‌نیشتبوو و خو‌ی به‌ره‌و به‌رزی ده‌کیشا. ئەمجار بو‌ ئەویش و بو‌ خو‌شی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌سانه‌وه‌ی هه‌لیکشا. ئەگه‌رچی ژنه‌ له‌ جنینی پیواز ته‌واو نه‌ببوو چاوی هه‌ر له‌ فریشته‌که‌ بریبوو. هینده‌ی ته‌ماشاکرد که‌ له‌به‌ر چاوی ون بوو، چونکه‌ ئیتر نه‌ ده‌بوو هۆی ئەرک وئازاری و له‌ ژیان‌دا بوو به‌ خالیکی خه‌یالی به‌سه‌ر ئاسۆی ده‌ریاکه‌وه‌.

که سیک نه م گوئه سوورانه ی ده شیواند

گابریل گارسیا مارکیز

نه مرؤ یه کشه ممه یه و باران خوشی کردوته وه، ده لیم چه پکی گولی سوور
هه لگرم و بیبه م بو سهر گوره که م. گولی سپی و سوور، له و گولانه وائه و
ژنه بو رازاندنه وه ی میحرابی هوده که ی و تاجه گولینه په روره ده ی ده کا.
نه مرؤ سهر له به یانی به م زستانه کر و بیده نگه، خه م داگیرتووم و
وه بیرگردی قه بران که وتوومه وه، نه و جیه ی خه لکی شار مردوو ه کانیا
ده بن و له وی به جیان ده هیلن. شوینیکی رووته ن و بی دار و گیایه، گژه با،
قانگه لاشک و بابرده له دینی و له وی ده گیرسینه وه. نیستا که باران خوشی
کردوته وه، هه تاوی نیوه رؤ رهنگه نه و سه راویژییه خلیسکه ی کزر کردبیتته وه
و بتوانم خوم بگه یه نمه نه و گوره ی جهسته ی مندالیمی تیدا راکشاوه و نیستا
پرووکاوه و له گه ل ره گی گیا و کرم و میروو ئاویته بووه.

ژنه که له به رده می فریشته کاندای چوکی داداوه. له وه تا هاموشوی نه و
هوده یه ناکه م، یانی له و کاته وه و جاری هه وه ل ده ستم برد جوانترین و

گه شترين گولي سووري سهر ميحرابه كه هه لگرم و نه متواني دردونگ و نيگه رانه. رهنگه نه مرؤ بتوانم جي به جيى كه م، به لام چراچكوله كه له پر ترووسكهى هات و ژنه له حالى جه زم هاته دهري، سهرى هه لينا و رووى كرده نه و قوژبنهى وا كورسيه كهى منى لى بوو. وا ده زانى: «كارى - با - يه». چونكه به راستى شتيك له لاي ميحرابه كه وه خشهى هات، هوده كه له رييه وه، ده توت رووكارى بيره وه رييه كاني نيوى، كه نه م گشته ساله بي جووله مابوو له رزيوه ته وه. دوايه زانيم بو هه لگرتنى گول ده بي چاوهروانى ده رفه تيكي تر بم، چونكه هيشتا هر به خه بهر بوو، چاوى له كورسيه كه بريبوو، پيم وايه خشپهى ده ستمى له په ناي سهريه وه بيستوو ه. ئيستا ناچارم چاوهروان بمينمه وه، به لكوو بو خه وى نيوه رو بچيته هوده كهى ديكه، نه و كاته رهنگه بتوانم گوله كان هه لگرم و بهر له وهى بيته وه نه م هوده يه و چاوى له كورسيه كه ببرى، بگه ريمه وه.

يه كشه ممهى پيشوو كاره كه م دژوارتر بوو، دوو سهعات زياتر چاوهروان مامه وه تا حال بيگرى و جه زم بي، به لام له وه ده چوو ئوقرهى نه بي، سهرى به خوزدا گرتبوو، ده توت شكى كردوو ه كه ته نيائى ماله كهى شله ژاوه، دردونگ ببوو. بهر له وهى چه پكه گول له سهر ميحرابه كه دانى، چه ن جار به نيو هوده كه دا گه را. دوايه سهرى له هاله كه ش هه لينا و چوو ه هوده كهى ته نيشت. كه گه راوه چا كه ته كيكي ره شى چكولهى له بهردا بوو، جوو تيكيش گوره وهى په ميهى له پي كردبوو. له بهر ترووسكهى كزى هاله كه ديتم و پيم و ابوو، هر نه و كچوله يه كه چل سال له مه و بهر له وه هوده يه دا هاته په ناي ته خته كه م كوتى: «ئيستا كه به نى ددانيان به پيلووى چاوته وه گريداوه، چاوت تووره و داچراون» نه گورا بوو. ده توت هر نه و دوانيوه رو يه مانگى ئووتى نه و ساله يه، نه و كاتهى ژنان برديانه ژوورى و مه يته كه يان نيشان دا

وتیان: «بگری، ئەو بۆ تۆ وەک برا وابوو». کچه هەر که ئەوەی بیست، پالی به دیوارەکه وەدا وەک بارانی به هار فرمیسک به چاویدا هاته خواری. ئیستا سی چوار یه کشه ممه یه دەمه وی خۆم بگه یه نمه گوله کان، به لام ژنه له بهر میحرا به که مه قی له خوی بریوه و گوی قولاخ دانیشتوو، به دلە راوکییه کی له راده به ده ره وه چاوی به سه ر گوله کانه وه یه و له ماوه ی ئەو بیست ساله ی له و ماله دا بووه، وام نه دیوه. یه کشه ممه ی رابردوو کاتی چوو هۆده که ی تر چرا که بینئ، چوومه پیشئ، گوله کانم هه لبژارد و ویستم چه پکیان که م، هیچ کات تا ئەو راده یه له ئامانجه که م نزیک نه ببوو مه وه، به لام کاتی ویستم بگه ریمه وه سه ر کورسیله که م، گویم له ترپه ی پی بوو گه یشته پشت درگا که، خیرا گوله کانم له جیی خوی دانا یه وه، له و کاته دا به چرا وه هاته ژووری.

چا که ته ره شه چکۆله که و گۆره وییه په مه ییه کانی له بهر کردبوو، رهنگی رووی گه شابوو ورواله تی له و ژنه نه ده چوو که بیست سالی ره به ق، له و باخچه یه دا گولی سووری په روه رده کردوو.

راست ئەو کیژۆله بوو که ئەو ساله دوانیوه رۆی مانگی ئوت بردیانه هۆده که ی ته نیشته و جله کانیان لی گۆری و ئیستا دوا ی چل سال، پیر و قه له و و ده ست به چرا وه پی ده نا نیو هۆده که وه.

که وشه کانم هیشتا تۆپه له قوری وشکه وه بووی پیوه یه، که دوانیوه رۆی ئەو رۆژه پیوه ی نووسا و چل ساله له په نا ئەو کووره کوژا وه یه دا وشک ده بنه وه. رۆژیک چووم که وشه کانم بینم؛ به لام درگا که گاله درابوو و هه موو شت و مه کی ماله که یان راگو یستبوو.

ته نیا ئەو کورسیله ی گوشه ی هۆده که یان جی هیشتبوو که جیگه ی شه و و رۆژی من بوو. زانیم که وشه کانیان دانا وه وشک ببنه وه، به لام کاتی که مالیان

گواستۆته وه، بایه خیان پی نه داوه و له بیریان چووه، هه ر بۆیه چووم بیانیهنیم.

ژنه چهن سال دوایی گه راوه، هینده درهنگ، که بۆنی خوشی هۆده که ئاویتتهی تهپ و تۆز و بۆنی هه ناسه ی چکۆله ی زینده وه ره کان ببوو. له و ماله دا تهک و ته نیا بووم. له و سووچه دا دانیشتبووم و چاوهر وان بووم. گویم له رزین و پرووکانی دهسته که کان بوو. دهنگی باله فرکه ی هه وام ده بیست که له هۆده درگا داخراوه کاندایه خه ریک بوو کۆنه ده بوو. ژنه له و کاته دا هاته وه، له نیو چوارچیوه ی درگا که دا ویستابوو، جانتایه کی به دهسته وه بوو، کلاویکی سه وزی له سه ر نابوو، هه ر ئه و چاکه ته ره شه چکۆله شی له به ر دابوو که له و کاته وه داینه که ندوو ه.

هیشتا چکۆله بوو، قه له و نه ببوو، به له کی وه ک ئیستا له نیو گۆره وییه کانیدا نه ماسی بوو.

کاتی ده رگای کرده وه تهپ و تۆز و جۆلاته نه دایپۆشیبووم. له قوژبنیکی هۆده که شدا سیسرکیک که بیست سال بوو جیکه ی ده هات، بیدهنگ بوو، به لام له بن ئه و هه موو داوه جالجالوو که یه دا و ناشادبوونی سیسرکه که و ته مه نی که می ژنه، له گه ل دیتم ناسیمه وه. ئه و کچۆله یه م بیرهاته وه که دوانیوه رۆی سه غله تی مانگی ئووت له گه لم هاته ته ویله و ده ستمان کرد به ده رهینانی هیلانه چۆله که. هه ر به شیوه ی ئه و رۆژه، جانتا به ده ست و کلاوی سه وزی له سه ردا، له چوارچیوه ی ده رکه که دا ویستابوو، ده توت ده یه وی له پردا هاوار بکات و هه ر ئه وه بلی کاتی منی پشته و قه فار له په نا په یژه ی نیودلان شکاودا دی له سه ر ئه و په یین و پاله که وتبووم. کاتی ده رگای له سه ر ره قی پشت کرده وه، لاولاوه ی ده رکه جیره ی هات و قورم و ته پوتۆزی بن میچه که وردورد وهرینه خواری، ده توت که سیک به چه کوش له گوئیسوانه ی سه ربانه که ده دا. هیندی له نیو ده رکه دا ویستا، دوایی ورده ورده

هاته نيوه راستى هۆدهكه و وهك بيهوي كه سيك له خه و هه ستيني، وتي:
«كورى چاك! كورى چاك! منيش له سهر كورسيلاه كه وشك بووم و جوولهم
لى برا.

وهمزاني سهرىك له هۆدهكه دها و دهروا، بهلام نهرويشته ههواي
هۆدهكه تازە كردهوه. سهرى جانتاكهى لابرده و بوئي عهتر و گولاوي
قهديمى بلاوبوو. ئەوانى تر شت و مهك و جل و بهرگيان له جانتاكهيان
خستبوو، بردبوويان؛ بهلام ئەم تهنيا بۆنه خوشهكانى هۆدهكهى بردبوو.
دواي بيست سال هينا بوويهوه، مالهكه و ميحرا بهكهى وهك ههوهل
رازاندهوه.

به بووني ئەو، ئەو شتانهى زهمان له نيوي بردبوون دهگه رانهوه جيى
خويان. لهو كاتهوه له هۆدهكهى تهنيشتا خواردوويه و و خهوتووه، بهلام به
رۆژدا ههر لهم هۆدهيه دايه و لهگهال فريشتهكان وتوويز دهكا.
دوانيوه رويانيش لهسهر ئەو كورسيلاه لانكه ييهى پهنا دهركاكه دادهنيشى و
پينه و پهرو دهكا و كاتى كه سيك دى بو كرپنى چهپكى گولى سوور
پولهكهى و هرهگرى، له دهرهيهكى دهپيچى و دهينيته بهرپشتينهكهى و
دهلى: «لهو گولانهى لاي راست هه لگرن، ئەو گولانهى لاي چهپ هى
فريشتهكان.»

بيست سالى ره بهقه كاري ئەوهيه، لهسهر ئەو كورسيلاه لانكه ييه
دادهنيشى و خوراده ژيني و پينه و پهرو دهكا و چاوى لهو كورسيلاه بريوه.
ههر دهلى ناشزاني ئيستا چاوه ديرى له كورپىك دهكات، كه تهواوى
دوانيوه روكانى سالانى منالى لهگهلا رابواردوو. بهلكوو پيى وايه لهگهال
نهوهيهكى زهليلدا دهژى كه لهو كاتهوه دايه گورهى پينج سالان بووه لهم
سووچى هۆدهيهدا دانيشتوو.

ئەگەر ئەمجارە سەرى داخاتەو، رەنگە بتوانم خۆم بگەيەنمە گولە سوورەكان. ئەگەر بتوانم چەپكى گول ھەلگرم، بە ھەلاتن دەچم لە گردى قەبران لەسەر گۆرەكەمى دادەنيم و خيرا دەگەرئيمەو، لەسەر كورسىلەكەم دادەنیشم و چاوەروانى رۆژيک دەبم كە نەيەتەو نيو ھۆدەكە و ھەموو ھۆدەكانى ئەم مالا كروكپ ببەو.

لەم رۆژەدا ھەموو ئەم شتانە دەگۆرپن، چونكە ناچار دەبم ديسان لە مال بيمەدەرى و بە كەسيك بليم كە ئەو ژنە گول فرۆشەى لەو مالا كاوەدا دەژيا، پيوستى بە چوارپياوہ كە بيبەنە گردى قەبران و ئەو كاتە من بو ھەتاهەتايە لەو مالاەدا بە تەنيا دەمئيمەو و ئەويش شاد دەبى. چونكە لەو رۆژەدا بوى رۈون دەبيتەو كە ئەوہى يەكشەممانە لە ميحرا بەكەدا گولە سوورەكانى دەشيواند، با-نەبوو.

فیرناندو سۆرتتینو

من «فیرناندو سۆرتتینو» به شیوه‌ی یه‌که‌م که‌سی تاک ده‌نوسم، بو ئه‌وه‌ی به‌رپرسی قسه‌کانم بم. رۆژی هه‌شتی نوامبری سالی ۱۹۴۷ له (بوئنوس ئایریس) له دایک بووم. به‌وته‌ی خاوه‌ن‌رایان له‌نیو چیرۆکه‌کانی مندا ئاویتیه‌کی تایبته‌ی له‌فانتیژی و ته‌نزی شاراوه‌ وه‌به‌رچاو ده‌که‌وی. خویندنه‌وه‌م له‌نوسین پی‌خۆشتره‌. له‌راستیدا زۆر که‌م ده‌نوسم. له‌مه‌ودای ئه‌م سالانه‌دا ژياننامه‌یه‌کی ئه‌وتۆم نییه‌ پێشکه‌شتانی بکه‌م. وه‌ک هه‌موو که‌س که‌م و زۆر خه‌لاتم وه‌رگرتوه‌. به‌گشتی مرۆفیکی تا راده‌یه‌ک شادم.»

هه‌موو شتی که‌ له‌ ئالۆزی و په‌رۆشی‌یه‌کی ساکاره‌وه‌ ده‌ست پێده‌کاوه‌ له‌ کۆتاییدا به‌ وه‌زعیکی دژوار و راسته‌قینه‌یه‌کی ره‌ق و گۆرانیکی زوو به‌ زوو ده‌گا. ئه‌م ئالۆزییه‌ ساکاره‌ ده‌توانی به‌شکانی کللیک له‌نیو درگادا، ترس و دل‌خوره‌یه‌کی بی‌هۆ، یان نیشته‌نه‌وه‌ی په‌رەشووتیک، یان جان‌وه‌ریکی بالدار ده‌ست پێبکا. ئه‌م شیوه‌ چیرۆکه‌ پێوه‌ندی به‌ سه‌ره‌تاو کۆتاییه‌وه‌ هه‌یه‌ و بووتیقای ئه‌م شیوه‌ گیرانه‌وه‌یه‌ نیازی به‌ رۆوداو و زوو به‌یان کردن و فانتیژی و جۆریک موتیفی گالته‌جاری هه‌یه‌. ئه‌گه‌رچی ئالۆزی (سۆرتتینوی) له‌ راسته‌قینه‌ی ده‌ره‌کی وه‌رگیراوه‌، به‌لام رۆوداوه‌کان له‌ جیهانی «راسته‌قینه‌یی چیرۆکدا» (Fictional Realities) ده‌قه‌ومی. جیهانی ئالتیرناتیف و پێچانه‌وه‌ که‌ ره‌وشت و پێوه‌ندی ده‌ره‌وه‌یی دیسانه‌وه‌ دانامه‌رزینی هیچ، به‌لکوو ئاوه‌ژووی ده‌کاته‌وه‌، به‌گالته‌ی ده‌گری و له‌ سه‌ر دارشتنی بزاقی ره‌خنه‌یی خه‌یال هه‌لوسته‌ ده‌کا. له‌ چیرۆکه‌کانی ئه‌ودا زمانیکی وێژه‌یی و رۆحیکی کافکایی وه‌به‌رچاو ده‌که‌وی. ره‌وانناسی

كەسەكان رۇلېكىيان نىيە و تەنيا باس كردن و كەوتنە تەنگانەى مروڤقەكان دەورى سەرەكى دەگىرن. گرینگ شوڤخىيەكە كە خەست بوۋتەو و كارەسات و ئاپورىكى دىكە قەوماو. ژيان و سەربردەى شەرەكانى جىهانى و بەربلاوى مېژوو و ژيارى مروڤقاىەتى بەم شوۋەيە نەبوو؟! (چىروۋكى جوړىك ژيان) گىرپانەو و بەراو و ژووى ژيارى بەشەرىيە. كارمەندىكى چارە رەش لە قاتى دەھەمى بالە خانەيەكدايە. ئەزموونى (رابىنسۇن كرووزوئە) و لە راستى دا ئەزموونى مروڤ لە سەرپاو و دووپات دەكاتەو و گەرپيانى مېژوو چەواشە دەبىتەو. كلىلىك لە نىو قوفلى درگادا دەشكى. پياويك لە نىو وە گىردەخوا. پىوھندى لەگەل دەرەو و دەپسىتەو و ھىچ كام لە دەورو بەرىيەكان يارمەتى نادەن و زەوال و وىرانىيەكى بەرەبەرە ژيانى رەش دادەگىرن. ھەمىسان دەرواتەو و دەرى و سروشت دەدۆزىتەو، تەواوى زانىارى و كىتەبەكانى دەسووتىنى. روالەتى ماددىي ژيار وەلادەنى و بە شوۋەيەك لە ھەمبەر سروشت دا فەرھەنگ دەشىوئىنى. يەكى لەو تايبەتمەندىيانەى كەسايەتى نىو چىروۋكەكانى سۆرنىتىنو ھەر ئەو پرسىيار نەكردن و خوگرتن و سازانەيە لەگەل چۆنىەتى سەيرو سەمەرەيان.

«دايانا گارسىياسىمۇن» دەلى: كافكا ھەمىسان گەرپاو تەو. بەشىكى زۆرى نووسراو وەكانى سۆرنىتىنو حال و ھەواى ناو وەروكى نووسراو وەكانى كافكايان ھەيە: لە چىروۋكەكانى ئەویشدا دىكتاتورى چكۆلەمان وەربەرچاو دەكەوى كە گىرۋدەى ترس و خو بەكەم زانىنىكى پووچن لە ناخى خوئاندا. مروڤ گەلىك كە لە جەغزى خورافات و سىستىمىكى بوروكراتىك دا گرفتارن. ئەگەرچى رۋانگەى رەخنەگرانەى سۆرنىتىنو لە كاتى دىكتاتورى ئارژانتىن دا ۱۹۷۶-۱۹۸۶ كافكايەكى تازەيان پىيە. لانى كەم لە چىروۋكى (ترسى بى بەلگە) و (سەرکەوتنى ئەندازىار سىمۇن) و (جوړىك ژيان) دا ئەو جوړە توانايىەى تىدادىارە. ئەگەرچى ئەو پىيە وايە رەنگدانەو وەى باوكانى ئەدەبى خوئى واتە

(بيؤئى كاسارس)، (بؤرخيس)، (كورتاسار) و (دينوى) رۇژنامە نووسى ئارژانتىنى بە سەرەوەيە. سۇرنتىنۇ تا ئىستا شەش كتيى نووسيوە كەبريتىن لە: (تۆلەى مردووان)، (مەبالەكانى سەد سالە)، گەرانەوہ بۇ وەحشى كارى)، (چيروكە كانى دۇن خۇرخەسالامە)، (سەربردەى مۇنتى رۇسو) دوو كتيى و توويۇزى ھەيە كە داگرى ھەوت وتويۇزە لە گەل (خۇرخەلوئىس بۇرخيس) و دۇستى نزيكى خۇى (ئادۇلفوبىؤئى كاسارس).

سۇرنتىنۇ دەلى: «من ئەدەبىياتى نارەزايەتى كۆمەلگام پى خوش نىيە و قەت ناتوانم كردهوہى رۇژانەى كرىكارىكى سارد خانەى گۆشت لە چيروكىدا بگونجىنم. ئەوانە ماندووم دەكەن و خوینەريش وەرەز دەكەن. تەنيا شتىك كە بۇ خوشم بىتتە ھوى خوشى و سەرگەرمى، بە لامەوہ گرینگە.

تۆلە بە تۆلە

فیرناندۆ سۆرنتینۆ

دەورو بەری سەعات دەی بەیانی رۆژی شەممە بوو، کورە گەرە کەم کە لە ھاروھاجیدا سەرباشقەیە، بە ھۆی بیرتەسکی خۆیەو بە لەتکە تیلیک بنجە گولیکی لە سەر درگای بالەخانەى جیرانە کەمان کیشابۆو. ھەرچەن شتیکی زۆر دزیو و خراپیش نەبوو، تەنیا چەن خەتی خوار و خییچ و چکۆلە بوون؛ ئەو ھەندەش چکۆلە ئەگەر بۆشی بگەراییە بە حالە حال دەتدۆزییەو. وا چاکە ددان بەو راستییەشدا بنییم، لە ھەو ھەو و تەم وا چاکە گوئی خۆمی لى بخەوینم و ئەو رۆوداوە پۆش بە سەر بکەم! کامەتان تا ئیستا تووشی تەریق بوونەو و خۆبە کەم زانییکی ئاوا ھاتوون؟) بەلام دواتر ھاتمە سەر ئەو ھەو کە باشتر وایە داواى لیبوردن لە جیرانە کەمان بکەم و زیانە کەى بۆ ببژیرم، قسەى خۆمان بى ئەو ھەش بۆ ئەو ھەو بوو کە دەمزانی خەرجى بژرادنە کەى زۆر نییە. خیرا چووم لە درگاکە یانم دا، ناسیاویم لە گەلیان نەبوو، بەلام دەمزانی کە تازە ھاتوونەتە ئەو بالەخانەى. سى کەس بوون و ھەر سیکیان تووکی سەریان بۆر بوو. کە دەستیان کرد بە قسە کردن، بۆم دەرکەوت بیانین. کە

تۆزى زياترم له گەل دووان، گوتم يان دەبى ئالمانى بن، يان ئوترىشى يان سويسى. بە دل ئاواله ييه وه دەستيان کرد به پيکه نين و هەر وه پرووى خوشيان نه هينا، به لام شتيكى ديكه كه زور گرینگه ئه وه بوو، خويان وا نيشان دا كه تهنانهت ئه و پرووشاوييه سهر درگاكه به زه ره بينيش نابيندرى. به پروويه كى خوشه وه داواكه ي منيان رهت كرده وه و گوتمان: «كوره ئيدى، كورپيش ئه و بزوزييه يان هه يه» دهست و مشتاخىكى گهرم و گورمان كرد و به پيکه نينه وه خودا حافيزيمان ليكتر كرد. كاتى گهرامه وه مالى، خيزانم كه له كوني درگاكه وه هه موو شتيكى ديپوو، به هه له پروو كي وه گوتم: «خه رجه كه ي زور بوو؟» خام كرده وه: «ههر هيچيان لى وه رنه گرتووم» خيزانم له گەل ئه وه ي كيفه پوله كه ي هه لده گلوفى گوتم: «به ختى چاكرمان بوو!» هيشتا سه رم به ته واوى وه رنه گيرابوو، ديتم پاكه تيكي سپى چكوله له كه ليني درگاكه وه كه وته ئه م ديو. هه لمگرته وه، كارتىكى بانگ هيشتنى تيدابوو. دوو ناو به پيتى چكوله و ورد پيت چنى كرابوون: «ويلهام هوو فير» و «برونهيلىده كورن فيلد هوو فير». به دهست و خه تيكي كه به خودكارى شين نووسرابوو، ناوى «ويلهام گوستاو هوو فير» ي چكوله شى پى زياد كرابوو: «ويپراى سلاويكى گهرم و دوستانه له خزمهت خانم و ئاغاي سورنتينو، ئيمه خومان به خه جالهت بار ده زانين و داواى ليپوردنتان لى ده كه ين، چونكه سورنتينو ي چكوله بوته هوى نيگه رانيتان. پيوسته رايگه يه نين كه هيچ بزوزى و هارو هاجيبه ك پرووى نه داوه و خوان به و ويينه جوان و چكوله يه درگاكه مانى زياتر رازاندوته وه». به سه رسورمانه وه گوتم: «خودايه ئه وانه چ مرؤقيكى سه يرن، له دهست ئه و كاره توورپه نه بوون هيچ، داواى ليپوردنيس ده كه ن».

بو ئه وه ي به شيوه يه ك چاكه كه يان قهره بوو بكه مه وه، كتىبيكى مندالانه ي تازه كه هه لمگرتبوو بو خوان مانوئيل كه به ديارى بیده مى، دامه دهست خوان تاكوو به ديارى بيبا بو ويلهام گوستاو هوو فيرى چكوله. ئه و روزه له

سەر بەختان بووم، خوان مانوئیل بی ئەوەی پەلپ و بیانوو بینیتەو بە قسەى
کردم و لەگەڵ ئەوەى کۆلیکی سوپاسى بنەمالەى هووفیر و منالەکەیان
هینابۆو، خۆی کردەو بە ژووریدا.

دەوروبەرى سەعات دوازدەى نیوەرۆ بوو. شەممانە خووم پیگرتوو بە
شیوەیەکی پچرپچر و بەزۆرى هەول دەدەم شتیک بخوینمەو. دانیشتم
کتیبم لیک کردەو، هیشتا دوو دیرم نەخویندبۆو لە درگیان دا؛ ئەوەش
بۆتە کارى هەمیشەیی و من دەبى بچم درگا هەلگرم. لەبەر خۆو پرتەیهکم
لیوەهات و چووم درگاگەم کردەو. لاویکی سمیلی بە جل و بەرگی
سەربازییەو لە پشت درگاگە بوو، چەپکە گۆلیکی گەرەى بە دەستەو،
کاغەزیکم ئیمزا کرد، دەست خووشانەم پێدا و چەسپیکى سەربازیانەى بو
لیدام. گۆلە باخەکانم بژارد نزیكەى بیست لق بوون. پاشان کارتیکى
خۆلەمیشیم خویندەو کە لە گۆلەکان درابوو: «ویلەم هووفیر، برونهیلدە
کورنفیلد هووفیر، سلاوى گەرمى خویان پیشکەش دەکەن بە ئاغا و خانمی
سۆرنتینۆ و خوان مانوئیل سۆرنتینۆی چکۆلە. سەبارەت بە پیشکەش کردنى
کتیبى جوانى چیرۆكى منداڵان - خۆراکى رۆح - کە ویلەم گوستاوى
چکۆلەتان داوەتە بەر تیشكى شانازى و بە دیارى بۆتان ناردوو، زۆرتان
سوپاس دەکەین.»

هەر لەو سەروبەندەدا بوو خیزانم لە بازار هاتەو، کۆلیکی شت و مەک
کریبوو لە ژیریدا کەوتبوو هانکەهانک، گوتى: «چ گۆلیکی جوانن! ئای چەندم
گۆل خۆش دەوى! چۆنە وا گۆلت کریو؟ تۆ لەو کارانەت نەدەکرد، چیهە ها!»
هەر خیرا گوتم: «ئەو دیارییهکە لە لایەن بنەمالەى هووفیرەو بۆمان
هاتوو.» خیزانم کە خەریکی ریزکردنى گۆلەکان بوو لە نیو گۆلدانى
دەخستن، گوتى: ئیمە بە هەر شیوەیهکە دەبى قەرەبووى کەینهو. دەلیى
چى بۆ خواردنەو چایى بانگهێشتیان بکەین؟» من بۆ رابواردنى رۆژى

شەممانە خەيالئىكى دىكەم لەسەردا بوو، قسەكەم خوار دەو و گوتەم: «ئەمەرۆ
عەسر؟»

دەورى سەعات شەشى دوانىوەرۆ، دەورى چىنى بە بىقە و
رەومىزىيەكى سىپى سەرمىزەكەيان پىر كىردبوو، كەمىك لەو و بەر بە
دەستوورى خىزانم كە بە شوين هيندى دابونەرىتى قىيەنىيەو و بوو، چووم بو
رستورانى شەقامى «كالبىلدۆ» چەن بابۆلەي عەسرۆژە و نان و شىرىنى و
ور دە شتى ترم كرى. هەموو شتەكانىش دەرهجە يەك. هەموويان بە
تەنزىلىكى سوور و سىپى و ناسك بەسترا بوون، بو ئەو وەي زىاتر رازا وە دىار
بن و ئىشتيا بىزوئىن. كاتى بە لاي دووكانىكى كەرەسە فرۆشيدا تىدەپەرىم،
جۆرە كىردەو وەيەكى سواكەرەنە هانى دام تاكوو نرخی ئەو شتانەي كرىبووم
لەگەل نرخی گەرەترىن قوتووى رەنگ هەلسەنگىنم؛ هەر ئەو وە بوو دلتهنگى
كردم و خەم داىگرتەم.

بەمالەي هووفىر بە دەستى خالى نەهاتبوون. كەيكىكى گەرەيان هىنا بوو
كە بە خامە و نەخش و نىگارى جوان رازا بوو و بەشى لەشكرىكى دەكرد.
خىزانم لەو هەموو دەست و دلبارىيەي ئەوان واقى و پىمابوو، منىش هەروا.
بەلام من هيندى هەستم بە دلتهنگى دەكرد. بەمالەي هووفىر كە چەنەو وەرى
و سوپىر قسەبىيان لپاولپ لە عوزرمایى و زمان لووسى بوو، نەيانتوانى لە دلى
مندا جى بكنەو وە و سەرنجم بو لاي خوئان راکىشن. خوان مانوئىل و وىلى
گچكەش كە هەموو كايەكانىان هەلاتن و شەر و تەقەتەق كىردن بوو ولاتىيان
پىكدا دابوو و بە جارى وەرەزىيان كىردبووم.

سەعات هەشت لە دلى خۆمدا گوتەم بە راستى ئەگەر برۆىشتبايەن زۆر
كارىكى باشيان دەكرد. بەلام خىزانم لە چىشتخانەكە بە سرتە پىي گوتەم:
«ئەوانە زۆرىيان هەق بە سەرمانەو وەيە، ئەو كەيكە گەرەيەت نەديو! نابی
بەيلىن بو شام برۆن.»

«ئەي چى بخۆن، خۆ هيچمان نيه، ديسان برسيشمان نيه، ئيدي شام خورادنى چى؟!»

«ئەگەر لە مالىدا خوراکمان نيه خۆ لە بازار ههيه. ئەگەر برسيشمان نهبي، ناچار نين هەر بخۆين، ئەوهى گرینگه دانيشتن لە دەورى يهکه و خۆش رابواردن.»

ئەگەر چى مانه وه لە بەر خواردن نه بوو، بەلام تا دەوروبهري سهعات دەي شهوي وهک گۆل لهوي وهرکهوتن و منيش ناچار ديسان چووم بەسته خوراکم کړي و هينامه وه. بنه مالهى هوفيريش نارەزايه تيان دهربري له بەر ئەو زهحمه تهو وتيان ئيمه لهو کهسانه نين که به دەستی خالی بچينه ميواني، هەر بۆيه سي بتری شه رابی ئيتاليایي و پينج بتری کونياکیان له جه عبه يه کی کانزا خستبوو و هينابوويان. سهعات دەورى دووی به يانی بوو. منيش هيندهم ههلات ههلات کردبوو له به ينی مالى و بازاردا و ههتا بينه قاقاشم پر ببوو له خواردهمەنى، به جارى شه کهت و گيژ و ويژ ببووم به بۆنهى ئەو دوستايه تيبه وه، بۆيه خيرا خهوم ليکهوت. وا ديار بوو ديسان نيوچاوم هينابووی. سهعات شه شى به يانی بنه مالهى هوفير درگيان کوتا. جل و بهرگی پلاوخوريان له بەر کردبوو، چاويلکهى دووديان له چاو کردبوو. ئيمهش به سواری ماشين له گه ليان کهوتين بۆ ماله قیلاکه يان له شاری «ئەنخینه روهاشويتس» هەر کهس بلێ ئەو شاره نزیکه له «بوينس ئايريس» درو دهفرمى. له نيو ماشينه کهدا وهبیر رۆژنامه و خيزانم و کاتی پشوودان کهوتمه وه. ئەگەر چاوم ههلدینا دهکزانه وه، ده مقووچاندن خهوم لیده کهوت. بنه مالهى هوفيريش له ماوهى رېگادا زور زیره کانه پشوويان دها و چه چه قيان دهکرد و پیده که نين. له نيو باخچهى قیلاکه ياندا که زور رازاوه و دلگیر بوو، وهک شا ميوانداريان ليکردين. له بەر خوره تاو وهرکهوتين، له ههستيله که ياندا مه له مان کرد، خواردهمەنى زور خوشمان هه لمه قوت کرد.

من ته نانهت له بن داریکی پر له میرووله سه رخه ویکم شکاند. کاتی هه ستام له پر وه بیرم هاته وه خو ئیمه به دهستی خالی هاتووین. خیزانم به گویدا چپاندم:

«خوت گیل مه که، لانی کهم شتیک بو کوره که یان بکره». به بیانوی گهران له نیو شار ویلیم له گهل خوم برده ده ری. له بهر جامخانه ی دووکانیکی له یستوک فرۆشی لیم پرسى:

«چیت دهوی بو ت بکره؟»

«ئه سپیکم دهوی»

پیم وابوو ئه سپیکی چکوله ی له یستوک ده لی، به لام به هه له دا چووبووم. به راسته لیواری شه پولاوی زه ریا که دا دهستی ویلهمه چکولم توند گرتبوو و به ره و قیلاکه گه راینه وه. بی ئه وه ی بتوانم ته نانهت تو زیک له و چه رمه سه رییه چاره سه ر بکه م. به م جو ره یه کشه ممه رابرد. دوو شه ممه کاتیک له سه ر کار گه رامه وه، چاوم به ئاغای هوو فی ر کهوت که خه ریکه خوان مانوئیل فی ری ماتور لیخورین ده کا. لیمی پرسى:

«چونه؟ ئه و دیارییه ت پی باشه داومه به کوره که ت؟»

«به لام ئه و جار ی بو ماتور لیخورین نابی، منداله»

«که وابی دهیده م به تو»

وای دانیین قسه یه کی واشی نه کرد بی. به لام من له خورا دلم بو لای ئه و دیارییه نه ده چوو. خوان مانوئیل له پریکدا قاقایه کی توندی کیشا. ئاغای هوو فی ر به نیشانه ی هاو ده ردی گوتی: «دوستی بیچاره، مندا ل وایه ئیدی، زووکه زور شتی چاکه بوم هی ناوی دوستی به ری ز».

سواری ماتوره که بووم، ئه گه رچی نه مده زانی لی خورم، به ده م دهستم کرد به ویره ویر، خوان مانوئیل دهستی راست و چه پ گرتبوو یانی ها تفهنگی پییه، دهیکوت: زووکه لیخوره، لینه خوری دهیته قینم ها»

ئاغاي ھووفير گوتى: «وشيار به رووى مەكە چاوى!»
من دەنگى تورمز ليدانى ماتورم دەرھينا و خوان مانوئيل لە تەقاندن
پەشيمان بوو. ئيمە شاد و بەكەيفتر لە پيشوو گەراينەوہ بو نھۆمى سەرى
بالەخانەكە، خيزانم بە گويدا دام كە: «ديارى وەرگرتن خوشە، مەگين نا!
بەلام تو دەبى بزاني چۆنى قەرەبوو بكەيتەوہ، بزانم تو چى دەكەى؟»
لە قسەكەى گەيشتم. سى شەممە ماشينىك و كارابىنىكى بيانيم كرى.
ئاغاي ھووفير گوتى بو زەحمەت كيشا. وىلى چكول بە ھەوہلين گوللە
چرايەكى سەرشەقامى شكاند.

چوار شەممە سى دانە ديارى ھات. بو من ئوتووبووسىكى دريژ تايبەتى
سەفەر كردنى نيونەتەوہى، تەيار بە ھەواكيش و ھەمامى سونا و رىستوران
و ھۆلى سەما. بو مانوئيل بازووكايەكى دەستكارى ئاسيا، بو خيزانىشم
چەپكەنىكى سىپى گرانبايى.

خيزانم بە ھىوابراوى گوتى: «ئەگەرئەم چەپكەنە لە بەر كەم ھەر
ئابرووشم دەچى! ئوتووبووس! كاريكى خراپت كرد ھيچت نەدا بە ژنەكەى.
ھەر بۆيە ئىستا دەلىي خىر و سەدەقەيان پىكردووم ئىدى!» نالەى
تەقینەوہىەكى زور سامناك زمانى شكاندم. خوان مانوئيل بو ئەوہى
بازووكاكەى تاقى بكاتەوہ، گوللەيەكى بەو مالەى سووچى شەقامەوہ نابوو و
بە جارى خاپوورى كردبوو، بەوہ چاك بوو ماوہىەكى زور بوو چۆل بوو.
بەلام خيزانم ھەروا خەرىكى پرتە و گلەيى بوو. «ئەوہىە ئىدى. بو ئاغاي
مالى ئەو ئوتووبووسە گەورەى بەسە تاكوو ھەر ھەستى و برۋا بو بەرازىل.
بو ئاغا چكۆلەى ماليش تەفەنگىكى حيسابى بەسە تاكوو مروڤ خۆرەكانى
(ماتوگروسو) لە نيو بەرى. بو خانمى ماليش چى؟! تەنيا كراس خەويك.
بنەمالەى ھووفير وا ديارە شەشدانگ ئەورووپايين و نينووخوشكن.»

سواری ئوتووبوس بووم و ههلمکرد. له جییهکی چهپهکی رۆخی چۆمه که رامگرت. له نیو کورسیلهی گهرهی ئوتووبوسه که دا نوqm ببووم. شووشه کهم داکیشابوو، تیشکیکی کهم تین ده رژا ژووری و گهرمی ده کردمه وه. خۆم خسته نیو باوهشی بیره خهویکی قوول، له پر خه یالیک به میشکما هات، چبکه م. ههستام به په له چووم بو وهزاره تی ناوخو تاکوو چاوم به (پریز) بکهوی. منیش وهکوو تهواوی ئارژانتینییه کان لانی کهم دۆستیکم ههیه له وهزاره تخانه یه کدا و ناوی ئه و دۆسته شم پریزه. ئه گهرچی ده مزانی ئه و کاره ئاکامه کهی نادیاره، به لام له و کاره دا پریزم کرده پارتی و داواکارییه کهم وه رگیرا.

من ماله کهم له گهره کی (لاس کایتاس) ه که ئیستا پیی ده لین (سان بنیتو دی پالمو) بو کیشانی هیلاس نیک له ویستگهی (لیساندرو دلاتوره) وه تاکوو بهر ده رکی ماله کهم له شکریک ئه ندازیار و کریکاری شاره زا و لیزان و رۆح سووک دامه زران. کریکاره کان به که ره سه و ده زگای تایبه تی و تازه سازکراوی نیونه ته وه ییه وه دوا ی کرینی چوار خانووبه ره ی بهرز و رازاوه، رپووخاندیانن، که له شه قامی (لیبرتادور) له نیوان شه قامی (ئیرووس) و (ماتی نینسوو) هه لکه وتبوون. ئه م رپووخاندن و تهخت کردنه یان به سه رکه وتووییه کی زور ئازایانه وه به ئه نجام گه یاند. پیویست به گوتن ناکا خاوه نی خانووبه ره رپووخاوه کان پوول و پاره یه کی زور باشیان وه رگرت. له راستیدا ئه گهر دۆستیکی وه ک پریزم له وهزاره تخانه دا نه بوایه ئه و کاره م هیچ کات بو نه ده چوو ه سه ر. ئه م جاره ده مویست به جاری ئاغای هووفیر تووشی سه رسوورمان بکه م. رپوژی پینج شه ممه سه عات هه شت که له مال هاته ده ری، چاوی به شه مه نده فه ریکی دیزیلی زهرد و سوور کهوت که شه ش فارگونی پیوه لکابوو. له سه ر ده رکی شه مه نده فه ره که تابلویه کی

چکۆله دیار بوو، لئی نووسرابوو: ئاغای هووفیر بهخیر هاتی بو نیو شه مه نده فەر هه که ی خۆت!

هووفیر هاواری لی ههستا: ئە ی خودایه گیان ئە وه چیه، شه مه نده فەر. ئە ویش هه ر هی خۆمه. خه ون و خولیا ی ژیا نم هاتنه دی. له مندالییه وه به ئاواته وه بووم شه مه نده فەر یکم ببی و لئی خورم. به بی سپاس کردن و به قله سه ما خۆ ی خسته نیوی. چوو ه ئە و شوینه ی رینوینی ئاسان لیخورینی شه مه نده فەر چاوه رانی بوو، تا کوو شیوه ی لیخورینی فیر بکات، وتم: «هۆی! راره سته. مه که وه په له پرووزی. بزانه چیم بو ویلی چکۆل کرپوه». تانگیکی گه وره به زنجیری چه رخه کانی سه نگه رشی پیانه رپییه کی ورد ده کرد و ده هاته پیشی. ویلی چکۆل قیزاندی: «ئوه یه توپ! چه نده م پیخوش بوو ئە و کۆته له ی گۆره پانی شار ورد و خاش که م».

به هووفیرم کوت: «ژنه که شتم له بیر نه چوو ه». بالته یه کی تیسکنی زۆر نه رم و چاکم پیشکه ش کردوو ه که له م به ینا نه دا له فه رانسه کرپبووم. بنه ماله ی هووفیر هینده شاد بوون، ده یانو یست هه ر خیرا دیارییه کانیا ن تاقی بکه نه وه. به لام من له هه موو دیارییه کاند ته له یه کی چکۆله م دانا بو وه. هه لویکی جادوویم له بالته تیسکنه که هه لساوی بوو، که دوکتوریکی گیاناسی کۆنگۆیی پیی دابوووم، هه ر که مادام برۆ نه یلده له به ری کرد، قیژه یه کی لی هه ستا و پاشان بوو به په له هه وریکی سپی و له ئاسماندا بزر بوو. ویلی چکۆل هه ر که گولله توپه که ی به کۆته له که وه نا، که ره سه یه کی تایبه ت که له نیو تانگه که دا دامنا بو وه که وته کار و بورجی تانگه که ی له بهر یه ک هه لته کاند. ویلی چکۆلیش به ساغ و سلامه تی بوو به یه کی له و ده دانه مانگیله ی هه ساره ی مشتته ری. ئاغای هووفیریش هه ر که شه مه نده فەر هه که ی وه کار خست، زۆر به ئارامی و به شیوه یه ک که بو ی رانه ده گیرا فریدرا سه ر پردیکی چکۆله که به سه ر ئوقیانووسی ئارام و باکووری ئە فریقا و ته نگه ی

«سیسیل» دا تیده پهری و پاشان له پردا ده که و ته گه رووی ئاگر پژیینی
«ئیتنا» وه که خود اوراستان له و کاته دا ئاگر پژیینه که کفاره ی ده کرد.
روژی هینی هیچ نامه و دیارییه ک له لایه ن بنه ماله ی هو و فیروه وه نه هات.
عه سر خیزانم خه ریکی شیولینان بوو، گوتی: «دنیا ئاوا ی لیها تو وه ئیدی، تو
بروانه! چاکه و پیاو ه تی له گه ل جیران ده که ی، ئاوا بو یان خه رج ده که ی،
شه مه نده فهر و تانگ و بالته ی تیسکن، به لام ئه وان ته نانه ت کارتییکی چکوله ی
سپاسنامه شیان بو نه نار دین».

شیوه‌یه ک ژیان

فیرناندو سورنیتنو

به لاوی بهر لهوهی بېمه وهرزیر و ئاژه‌لدار، کارمه‌ندی بانگ بووم. ئەمەش بەسەرھاتەکەیه، که هه‌مووی به وردی باس ده‌که‌م: ئەو کاتە بیست و پینج سالم تەمەن بوو، پێوه‌ندی نزیکیشم له گەل کەس نەبوو. له‌یه‌کی لهو بالەخانانە‌ی شەقامی (سانتافە) دا ده‌ژيام، که کهوتۆتە نیوان (کانینگ و ئارائووز) ئەمرۆ ئەو مەسەله‌یه بۆتە باو که ده‌لین «کارەسات له شوینی چکۆله‌ش ڕووده‌دا.» ئەو بۆ من به‌راستی ڕووداویکی چکۆله‌ بوو؛ کاتی ویستم درگا‌که هه‌لگرم و برۆم بۆ سەر کار، کلێله‌که‌م له نیو قوفلی درگا‌که‌دا شکا. دوا‌ی ئەوه‌ی هه‌ولیکی زۆرم‌دا و له خو نووسام، به پینج کوشتی و هاچه‌ریش بۆم نه‌کراوه. هاتمه سەر ئەوه‌ی ته‌له‌یفوون بۆ کلێل سازیک بکه‌م. له‌گەل ئەوه‌ی چاوه‌ڕوانی هاتنی کاکی کلێل ساز بووم، زه‌نگیکم بۆ بانگ لیدا و پیم‌پراگه‌یاندن که ئەمرۆ ڕه‌نگه تۆزی دره‌نگ بگه‌مه سه‌رکار. به‌خته‌وه‌رانه کلێل‌ساز زۆر زوو گه‌یشتی. ئەوه‌نده‌م له‌بیره کاکی کلێل‌ساز وه‌ک لاو ده‌چوو، به‌لام سەر و ڕیشی هه‌موو سپی ببوو.

له كوني درگاكه وه پيمگوت: «كليله كه م له نيو قوفله كه دا شكاهه.»
به نارحه تيبه وه ههردوو دهستی بهرداوه: «له نيوه وه؟ نه گهر له نيوه وه
شكابي كاره كه زور دژواره و له وانه يه نزيكه ي سى سهعات بخايه نى...
هه قدهسته كه شم ده بيته ...»

كاتى راده ي هه قدهسته كه ي گوت هينده زور بوو سه رم سوورما.
له وه لامدا كوتم: به لام له مالى نه وه ندهم پوول نيبه، نه گهر بيمه ده رى،
خيلا ده چم له بانگ بوت ديم و ده تده مى. چاويكى زور مانادارى ليكردم،
وهك نه وه ي پيشنياريكى زور خراپم كردي. وهك نه وه ي بيهه وي فيرم بكا،
به نه دهب و حه يا وه گوتى: «زور به داخه وه م كاكه گيان! من نهك هه ر
كاربه ده ستى ره سمى كه رتى كليل سازانى ئارژانتينم، به لكوو يه كى له
داريژهرانى سه ره كى نه ساسنامه ي نه و ريكر او ه شم. ليره ش دا به داخه وه
هيچ شانسىكت نيبه. نه گهر ده رفه تى خويندنه وه ي نه م به لگه ئيلهام به خشه ت
ببى، بوت ده رده كه وي كه له به شيكى دا - به ناوى فيركارييه گرينگه كان -
هاتوه كه كليل سازيكي شاره زا ئيزنى نه وه ي پينه دراوه بو روث بازارى
قيامه تى، خير و چاكه كو بكاته وه.

پيموا بوو گالته م له گه ل ده كا: «به شوخيته!»

«كه سى كاكى! ناوه روكى بريارنامه ي كه رتى كليل سازانى ئارژانتين بو
شوخي و پيكه نين نابى. ده قى بريارنامه كه ي ئيمه هيچ كه م و كوورپيه كى تيدا
نيبه و به شه جوراوجوره كانى له سه ر بنه ماي ره وشتى نه خلاقى داريژراوه.
ئيمه سالانيكى زور له سه ر نه و كاره متالاو راويژمان كردوو، هه لبه ت هه موو
كه س ناتوانى به ته واوى تيبى بگا. چونكه ئيمه له زوربه ي بابته كانيدا له
زمانيكى ناوه كى و هيما كه لكمان وه رگرتوو. له گه ل نه وه يشدا له سه ر نه و
باوه رهم كه له مادده ي حه وتى نه و بريارنامه يه ي ئيمه ده گهن: خودا درگاكان
ده كاته وه، به راستى ده بى درگاكان شوكرانه و سپاسى خودا بكن.»

من نه مده توانی گوی له و قسه هیچ و پووچانه راگرم، پیمگوت: «تکات لیده کهم، پیاوی چابه درگا کهم لی بکه وه، هه قده سته کهت هه مووی به سهر یه که وه پیده ده م.»

«به داخه وه م کاکه گیان، ئەم ره وشته تایبه تی کاری ئیمه یه و له کاری کلیل سازیدا ئەوه به هیچ شیوه یه ک گورانکاری به سهر دانایه. رۆژباش کاکه گیان.»

ئوه ی گوت و لی دا و رۆیی. بو ماوه یه ک له وی له جیی خوم عه به سام دیسان ته له یفوونم کرده وه بو بانک و پیمگوتن له وانیه ئه مرۆ نه توانم بیمه سهر کار. ماوه یه ک بیرم له کلیل سازه سهر سپی یه که کرده وه و له دل خوما گوتم: «ئوه شیته، ئیستا زهنگ بو کلیل سازیکی دیکه لیده ده م. ئەمجاره تا درگا کهم لی نه که نه وه نالیم پوولم پی نییه.»

دهفته رچه ی رینوینی ته له یفوون گه رام و زهنگم لیدا. ژنیک به پاریزه وه گوتی: «ناونیشان؟»

«ژوماره ۳۶۵۳ شه قامی سانتافه، باله خانه ی ئا - ۱۰»

تۆزی مت بوو، ده بوو ناونیشانه که ی بو دوویات که مه وه. پاشان گوتی: «ناتوانین براهه م! ئەساسنامه ی که رتی کلیل سازانی ئاراژانتین پیی راگه یاندووین ئیجازه مان نییه کار بو ئەو ناونیشانه بکه یین.»

وهخت بوو له داخانا به ته قم: «داده گیان گوی بگره، ئەم کاره قوره...»

ژنه که نه یه یشت قسه کهم ته واو بی گووشی یه که ی دانا وه.

هه میسان په نام بو دهفته رچه که برده وه و نزیکه ی بیست ژماره م گرت، هیچ کام له کلیل سازه کان رازی نه ده بوون بو ئەو ناونیشانه بیین. به خوم گوت: «قه یناکا، چاره یه کی دیکه ده دۆزمه وه» زهنگم بو پیشخزمه تی ساختومانه که لیداو حال و پروودا وه کهم تیگه یاند. جوابی داوه: «ئوه دوو مه سه له یه؛ یه کهم من نازانم چۆن قوفله که بکه مه وه. دووه میس ئەوه یه من

ئەگەر بىشمزانيبايە نەمدە كۆردەو. چونكى كارى من تەنيا خاوين كۆردنەو. ئىرەيە! ھەر وھە نەھيلىم كەسانىكى جىي گومان بەم دەور بەرەدا بىن. ديسان خۇ تۇ دەست خۇشانەت لە چنگ ھەلناو ھەرى.»

ھىندەم رىق ھەستابوو بەرپىي خۇم نەدەدى و خۇشم نەمدەزانى چ دەكەم. پيالەيەكم چاي تىكرد و سىگار يىكم داگىرساند. ھەستام و دەستم كۆرد بە ھات و چۇ، دەستم شۇرد و شەربەيەكم ئا و خوار دەو. لە پىر (مۇنىكاردى چياو) م و ھەبىر ھاتەو. ژومارەكەيم گرت و پىمگوت: «مۇونىكا گيان، چۇنى خۇشەويستەكەم؟ خۇش دەگوزەرى؟!» و ھەلامەكەي و ھەرزىنى خستم: «ئەو چۇن بوو و ھەبىرت ھاتەو زەنگم بو لىدەي؟ پىم سەيرە ئىستا لەوانەيە برۈا بكەم كە خۇشت دەويم! ھەوالت نەبوو، تەنانەت ساتىكش چاومان پىت ناكەوى!»

تاقەتى دىمەتەقىم دەگەل ژنان نىيە. بەتايبەت ئىستا كە ئاوا تووشى لىقەوماوى ببووم و لەوانەبوو شىت بىم. ھەولمدا ئەوى بەسەرم ھاتوو ھەوى و ھەگىرم. نازانم تىمەنەگەشىت، يان ھەرى وىستى گوى بە قسەكانم نەدا. دوايىن شتى كە بەر لە دانانى گۆشىيەكەي پىي گوتەم ئەمەبوو: «من نابمە ئامرازى دەستى ھىچ كەسى.» دواي ئەو ھە بۇ جارى دووھەم خەرىك بوو شىت بىم و نەمدەزانى چ دەكەم. پاشان زەنگم بو بانك لىدا، بەو ھىوايەي چەن كەس لە ھاوكارەكانم بىن و درگاكام بو بكەنەو. بەلام بو بەدبەختى (ئەنسوو پارادىس) گۆشى ھەلگرت كە كابرەيەكى گىل و گەمژەيە و زۇرىشم رىق لىيەتى. بە شىو ھەيەكى زۇر ناھەز گوراندى: «كەوابوو ناتوانى لە مال بىيەتە ھەرى؟ تۇش ھەمىشە بو نەھاتنە سەركار بىانوت بەدەستەو ھەيە.» راست و ھەك كارەساتى جىنايى كەوتبوومە تەنگزەو. گۆشىيەكەم دانا و ديسان ژومارەم گرتەو، داواي يارمەتىم لە (مىگل ئانخلوو لاپورتا) كۆرد كە

ده تگوت بنه گوگه مه. ئەم قوڵه بنه یه ش پیمو ابوو زوری پیخۆشه ریگه چاره یه ک بدۆزیته وه، به متمانه وه گوتی: دهی پیمبلی قوڤله که شکاوه یان کلیله که؟»
«کلیله که.»

«له نیو قوڤله که شدا گیری کردوو ه؟»

گوتم: «نیوهی له نیویدا ماوه ته وه.»

«خۆ حه ولت نه داوه له ته چکۆله کهی که له نیویدا گیری کردوو ه، به

پیچ کوشتی ده ریبینی؟»

«به یچۆن، زۆرم حه ول دا بۆم ده ر نه هات.»

«ئهی هاوار که وایه ئیستا ده بی زهنگ لیده ی بۆ کلیل سازیک.»

هه ر له وانه بوو له داخانا بدریم، به توور ه بییه وه گوتم: «زهنگم لیدا به لام

ئه وان هه قده ستیان ده ویست.»

«دهی جا پیت بدایه ن و خۆت رزگار کردایه.»

«خۆ تو نازانی به ده ردم، من ه یچم پوول پی نه بوو.»

ئه مجار وه ره ز بوو له ده ستم: «کورپیژگه ی حه پۆل، وادیاره تووشی

گیرو گرفتیک زۆر ناجۆر بووی!»

نه متوانی به وه لامیک خیرا و ئاشکرا چاره سه ریک بدۆزمه وه، ده بوو

داوای بری پوولی لی بکه م. به لام قسه کانی هیوا بر او ی کردم، هه ر بۆیه بیرم

له ه یچ شتیک دیکه نه کرده وه و گو شیییه که م دانا وه.

به م شیوه یه ئه و رۆژه ش کۆتایی هات.

رۆژی دوایی زوو له خه وه هه ستام، تا کوو زۆر تر ته له یفوون بکه م. به لام

رپووداویکی ئاسایی رپووی دا ته له یفوونه که م خراپ ببوو. ئه مه ش گرفتیک به

بی چاره سه ری دیکه. ئیستا چۆن ده متوانی زهنگ بۆ ته عمیرکاریکی

ته له یفوون لیده م؟ چوومه بهر هه یوانه که وه ده ستم کرد به هاوار کردن له و

خه لکه ی که به شه قامی (سانتافه) دا ده رپویشتن.

گرمه و هه‌رای شه‌قامه‌که هینده زۆر بوو، کئی ده‌یتوانی له نهۆمی ده‌هه‌مه‌وه گویی له هاوارم بی؟ زۆر جار ریواریک سه‌ری هه‌لدیناو پاشان دریژه‌ی به‌ریگاکی ده‌دا و ده‌رۆیشت. بۆیه پینج لاپه‌ره کاغه‌ز و چوار کاربۆنم خسته سه‌ر مه‌کینه‌ی تایپه‌که‌و ئه‌م په‌یامه‌ی خواره‌وه‌م نووسی: «خوشکان و برایانی خو‌شه‌ویست! من کلله‌که‌م له نیو قوفله‌که‌دا شکاوه، دوو رۆژه له‌م وه‌تاغه‌داگرفتارم، تکاتان لیده‌که‌م بو‌ر‌زگار کردنم هه‌ولیک بدهن، ژوماره ۳۶۵۳ شه‌قامی سانتافه باله‌خانه‌ی ئا - ۱۰» پینج لاپه‌ره کاغه‌زه‌که‌م له‌و سه‌ره‌وه، به‌رداوه، مه‌حال بوو کاغه‌زه‌کان راست بکه‌ونه خواری، به‌ده‌م نه‌رمه‌ بایه‌که‌وه ماوه‌یه‌ک خولانه‌وه. سیانیان که‌وتنه نیوه‌راستی شه‌قامه‌که و خیرابوون به‌ ژیر ته‌گه‌ری ماشینه‌کانه‌وه و ره‌ش هه‌لگه‌ران. یه‌کیان که‌وته سه‌ر که‌پری پیش دوو‌کانه‌کان. به‌لام پینجه‌مین دانه که‌وته سه‌ر پینانه‌ری و پیاویکی نیمچه‌ماقوول به‌ په‌له هه‌لیگرته‌وه و خویندییه‌وه. پاشان گه‌را به‌دوای خاوه‌نه‌که‌یدا. به‌ده‌ستی چه‌پی سیبه‌ری بو‌چاوی کردو سه‌ری هه‌لبری. قیافه‌یه‌کی دۆستانه‌م بو‌گرت. کابرا قاقه‌زه‌که‌ی ورد و پرد کرد و زۆر به‌ تووره‌یی کردییه نیو قاناوه‌که‌وه. به‌م جو‌ره چه‌ن چه‌وتووی دیکه‌ش تیپه‌ری و هه‌وله‌کانم بی‌ئاکام بوون.

رۆژیک دیم نامه‌یه‌کیان له‌بن درگا‌که‌وه خسته ژووری؛ ئیداره‌ی مخابه‌رات خه‌تی ته‌له‌یفوونه‌که‌می هه‌لبریبوو، چونکه پووله‌که‌ی وه‌دوا که‌وتبوو. به‌دوای ئه‌ودا ئاو و کاره‌با و گازه‌که‌شیان هه‌لبریم. له‌سه‌ره‌تاوه ده‌ستم به‌خۆراکه‌وه نه‌ده‌گرت، به‌لام زوو بۆم ده‌رکه‌وت ده‌بی ده‌ست پیوه‌بگرم. قاپ و قاچاخه‌کانم له‌ به‌ره‌یوانه‌که‌ دادنا تا‌کوو پر بن له‌ ئاوی باران. گولی نیو گولدانه‌کانم هه‌لکه‌ند و به‌جیی ئه‌وان ته‌ماته و نيسک و سه‌وزیم داچاند.

ئه‌و کاره‌م زۆر به‌عیشه‌وه به‌رپوه ده‌برد. به‌لام جه‌سته‌م پرۆتیینی چه‌یوانیشی پیویست بوو، فی‌ربووم گیانه‌وه‌ری چکۆله‌و جال‌جالووکه‌و...

په روه رده بکه م و له ماوهی قهره نتینه کردنیاندا زاوژی بکه ن. هیندی جاریش کوتر و چوله که م ده گرت. ئەو رۆژانهی خور ده کهوت ده متوانی به زه ره بین و کاغه ز ئاور بکه مه وه، بو سووته مه نیش ورده ورده هه موو کتیه کانم سووتاند، شت و مه ک و ته خته و قهره ویله کانیشم هه موو سووتاند، بوم ده رکهوت که له هه موو مالیکدا شت و مه کی زیادی هه یه که پیداوستی ئەوتویان نییه. من له و په ری خوشی و هیمنایه تی دا ده ژیم. ئەوش به جیی خوی که هیندی شتم نییه. بو وینه ئیستا نازانم له ده ور و بهر چ باسه و دنیا له دهس کی دایه. رۆژنامه ناخوینمه وه. ته له ویزیون و رادیوشم بو ناکه ویته کار.

له بهر هه یوانه که وه ته ماشای دنیای ده ره وه ده که م. هیندی ئال و گورم وه بهر چاو ده که وی، له کاتی دیاری کراودا شه مه نده فهره کانی نیو شار راده وهستن و نازانم له گهنگیوه راده ستاون. من به جاری کات و زه مانم لی شیواوه...

جگه له ئاوینه و سه ری تاسم و ریشی سپی و دریژم و ژان و برکی ماسوولکه کانی له شم که نیشانهی پیرییه هیچی دیکه م بو ناچیته وه سه ریه ک. بو سهر گه رمیش بی لیده گه ریم بیرو فکرم له سه رمدا هه لسوورین. هیچ ترس و دله خورپه یه کم نییه. به کورتي بیبرمه وه: مروقیکی تا راده یه ک شادم.

كارلوس فوئنتيس

كارلوس فوئنتيس بيشك له گوره ترين نووسه راني سه دهى بيسته مه. سالى ۱۹۲۸ له پاناما له دايك بوو. دايكى له سينه مايه ك خهريكى ديتنى فيلمى «قهره چيه كان» بوو كه ژانى منال بوون گرتى و كارلوس هاته دنيا. باوكى بالويژ بوو. سالانىكى زور له ولاتانى جوراوجور رايبوارد. باوكى ميكرىكيه كى ده مارگرژ بوو. به زور كارلوسى ناچار ده كرد ميژووى ميكرىك بخوينيته وه. هه ر ئه و خويندنه وهش بووه هوى ئه وهى بيته نووسه ر. ميكرىكى فوئنتيس، ميكرىكى ئاشنايه و له نيو به ره مه كانى دا رهنگى دا وه ته وه. نه ته وه يه ك كه خاوه نى شورشى شكست خوار دووى زاپاتا و بزووتنه وهى خويندكارانى له خوين گه وزاوى سالى ۱۹۶۸ بووه، له ده سپيكي ئوله مپيكي ميكرىكو سىتى دا.

يه كه مين كو مه له چيروكى به ناوى «رؤژانى ده مامك دار» سالى ۱۹۵۴ بلاو كرايه وه. سالى ۱۹۵۵ بلاقو كى پيدا چوونه وهى ئه ده بياتى ميكرىكى له گه ل نووسه رانى ميكرىكى دامه زراند. سالى ۱۹۵۸ رومانى «ئه و شوينهى هه وا پاكه» ي بلاو كرده وه و رومانى «ئارخه يان» يشى سالى ۱۹۵۹ بلاو كرايه وه. هه ر له و ساله ش دا له گه ل كچه ئه كته رى ميكرىكى «رپتا ماسدو» زه ما وه ندى كرد. «ئائورا و مه رگى ئارتميو كرو س» ي سالى ۱۹۶۲ بلاو كرده وه. سالى ۱۹۷۲ بووه ئه ندامى هه ميشه يى كو ليژى نه ته وه يى ميكرىك. سالى ۱۹۷۳ له گه ل رؤژنامه نووسى ميكرىكى «سيلويا لوميس» زه ما وه ندى كرد. سالى ۱۹۷۵ رومانى «ترانو ستر» ي نووسى و خه لاتى «خاويه ر ويا ئيرو تيا» ي پى وه رگرت. سالى ۱۹۷۷ خه لاتى «رؤمولو خايگاس» ي وينيزو ئيلاى هه ر به و

رۆمانه‌ی ترانوستر وهرگرت. سالی ۱۹۷۹ شانازی وهرگرتنی خه‌لاتی
میکزیکي «ئه‌لفونسوريس»ی بو تیکرای به‌ره‌مه‌کانی به‌قسمه‌ت بوو.
فوئینتیس جگه‌ له‌ کاری ئه‌ده‌بی له‌ کاروباری سیاسیش دا‌هه‌لسوورانی
بووه. بو وینه: نووسه‌ری وهددی نوینه‌رانی میکزیک بووه له‌ کومیسوونی
مافی نیونه‌ته‌وه‌یی سازمانی نه‌ته‌وه‌یه‌کگرتوو‌ه‌کان، جیگری به‌شی
فه‌ره‌نگی زانستگای نه‌ته‌وه‌یی میکزیکو بووه، به‌رپوه‌به‌ری پیوه‌ندی
فه‌ره‌نگی نیونه‌ته‌وه‌یی له‌ وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی میکزیک و هه‌روه‌ها
سه‌رپه‌رستی وهددی نوینه‌رانی میکزیک له‌ کونفراسی نیونه‌ته‌وه‌یی هاوکاری
ئابووری و...

ته پلي ناور

كارلوس فونتينتيس

مانگه شهويكي مارسي ۱۹۱۳ كه ههوا بوني گلي ليده هات، «ئينريكو ئيسپيدا» فرمانداري ئه ياله تي رپوي كرده به نديخانه ي «بيله ن». سي چه كداري له گه ل بوو كه خويان له لوري فريدا خوارى. چهن كه سيان به سهر قوليان لووتيان سرى و چلمه كه يان هه لوشيه وه. يهك دوو كه سيشيان سيغاري بوگهن و هه رزان بايي يان داگيرساند و چره دوو كه ليان ساز كرد. چهن كه سي ديكه ش به ده لينگيان پوستانه كانيان سرى. «ئيسى ياس» گوراندي به سهر نيگابانه كه دا: «خه به ردار! جه نابي فرمانداري ئه ياله تي.

« ئيسپيدا گوتى: «به لى! فرمانداري ئه ياله تي ديته ژوورى.»

« گابريل ئيرنانديس» له نيو به نده كه ي دا خه وي ليكه وتبوو. پيله قه ي

پوستانليكي ره ش له خه وي راتله كاند: «هه سته زوو كه زوو!»

ئيرنانديس به له ش گرانبيه وه هه سته و له بنه وه چاويكي له نيگابانه كان

كرد كه له بهر دهركي به نده كه دا ماتلى بوون. سه روكي نيگابانه كان فرماني دا

بيبه نه هه وشه.

هه‌وای دهره‌وه لیل و مات بوو. دیواری خۆله‌میشینی به‌ندیخانه‌که له زۆر جیگاوه کون‌کون ببوو.

ئیسپیدا و ئیسی یاس و کاسائیکوئیا سهر و سیغاریکیان داگیرساند. قاقای پیلان‌گیران به‌رز ببوو. ژینرال ئیرناندیس که له نیوان نیگابانه‌کانه‌وه به‌ره‌و بن دیواره‌که هه‌نگاوی دهن، گوتی: «ناپیاوینه! ئە‌گەر ئیستا تفه‌نگیکم پێ ده‌بوو پیم ده‌گوتن پووتیک چهن سیه‌یه.»

ئیسپیدا به‌و ده‌سته قورسانه‌ی شه‌پلاخه‌یه‌کی خیوانده‌ په‌ناگوئی ئیرناندیس. ئیرناندیسیان برده‌ بن دیواره‌که و له‌گه‌ل قاقای فه‌رماندار پینج چه‌کدار ده‌سترپژیان کرد. که دوایین گولله‌ ته‌قیندرا فه‌رماندار ده‌نگی قاقاکه‌ی خاو کرده‌وه و گوتی: «هه‌ر لیره، له‌بن ئە‌و دیواره‌ ئاوری تیبه‌رده‌ن.»

کاتی چه‌کداره‌کان جه‌سته‌ی دابیژدابیزکراوی ئیرناندیسیان ئاور تیبه‌ردا، دووکه‌له‌ ره‌شه‌که‌ی به‌ سهر و چاوی ئیسپیدا چوو. هه‌ر له‌و کاته‌دا «پوولا» له‌گه‌ل سی به‌ندی دیکه‌ خویان له‌نیو ماشینی زباله‌دا شارده‌وه و دهر باز بوون. پوولا له‌ ماوه‌ی رپگه‌دا بیری له‌وه ده‌کرده‌وه که پیاو له‌ کاتی مردن دا چ هه‌ستیکی هه‌یه. ره‌نگه‌ له‌و کاته‌دا بیهه‌وی هاوار بکا و بگورینی به‌ سهر ئە‌وانه‌دا که خه‌ریکن ده‌ینیژن و پییان بلی، خو من نه‌مردووم بو گلم به‌ سهردا ده‌کن؟ هه‌ر چواریان سه‌ریان به‌ که‌لینی بنی ماشینه‌که‌وه نابوو بو ئە‌وه‌ی بتوانن هه‌ناسه‌ هه‌لکیشن. پوولا ده‌یویست ئە‌و نه‌خته‌ هه‌وا ته‌پوتۆزاوییه‌ش هه‌للووشی. کاتی ماشینه‌که‌ راوه‌ستا له‌وانه‌ بوو له‌ بوگه‌نی زباله‌دا بخنکین. زباله‌رپژه‌کان دوو که‌س بوون و دهره‌قه‌تیان نه‌هاتن. خیرا هه‌ردووکیان به‌ ته‌گه‌ری ماشینه‌که‌وه شه‌ته‌کدان و بو‌ی دهرچوون. تا داوینی کیوه‌که ته‌پۆلکه‌ زبل رۆکراوو. پوولا کاتی دهم و چاوی پیس و جلو به‌رگی ته‌ر و بوگه‌نی هاوریکیانی خوی دی دلی تیکه‌ل هات.

یهکیان گوتی: «بەر له وهی رۆژ بیتهوه دهبی خۆمان بگهیهنینه هیزی زاپاتا.»

پوولا چاویکی له لاق و قولى روت و پیخاوسی و جلوبه رگی ته ر و شری هاورپیکانی کرد. یهکیان حالی زور شیرزه بوو. سندم و زنجیر قولاپه ی لاقی بریندار کردبوو و خوین و زنجکاوی پیدا دههاته خواری.

پوولا و هاورپیکانی به ره و چیا هه لگه ران. کاتی به دهشته که دا ده رۆیشتن زۆنگ بوو و لاقیان له زه لکه و لیتهدا هه ر جلقه ی دههات. کاتی هه و رازی کیوه که شیان گرته بهر درک و دال لاق و قولى بریندار ده کردن. کزه با له دار و ده وهن و هر دههات و هاژده وه وه ژه ی بوو. پوولا به سرته گوتی: «هه تا ترۆس ماریاس» ده چین و له وی لیکه ه لده برین. من و پیدرو به لایه که دا ده رۆین. «فرۆیان» توش له گه ل «سین دلفو» به لای چه پدا برۆن، چونکه تو شاره زای ریگای «مورلیس» ی. ده بی زوریش وریا بین وه گیر ژاندارمه کان نه که وین. خودا بکا دهسته یه کمان سه ربازی زاپاتا تووش بی دهنه به جارئ لیمان دهقه ومی.

فرۆیان گوتی: «سین دلفو به و لاقه شه له وه ناتوانی برۆا، تو ئه وه له گه ل خوتا به ره من و پیدرو پیکه وه ده رۆین.»

سین دلفو گوتی، «نا، هه موومان پیکه وه بین باشتره، جا چ ده بی با بی چش.»

پوولا گوتی: «هه ره وه ی که گوتم ئه گه ر یه کمان ده رباز بی چاک تره له وه ی هه موومان بگرن و گولله بارانمان بکه ن و هیچمان نه مینین.»

کزه با له شی ماندووی ده رزی ئاژن ده کردن و به کویره رپیدا هه و رازیان ده بری. پوولا ئه وه دهسته چکوله ی خو یانی وه ک ئه رته شیکی قاره مان دههاته بهرچاو که به پای په تی و شه که ت و برینداره وه ده رۆنه پیشی و ترپه ی هه نگاویان وه کوو خرمه ی سمی ئه وه ئه سپانه وایه که به دهشتیدا غار ده دن.

دەرۆیشتن تاكوو كیویکی مهزن فهتخ كهن. له ئاسۆوه گزنگی خۆر
 وه دهركهوت. پوولا گوتی: «فرۆیان! له بیرته شهوی ههوهل چ ههلالیهك
 بوو؟ دهنگی زرموكتی تهپلی ئاور و قرمهقرمی گوللهم ههر له بیره. نۆرهی
 من ههر نههات تاكوو بنهڕینم و بلیم من له ئیوه ناترسم نایهلم چاویشم
 ببهستن. پیم خۆش بوو نیشانیان دهم كه لهگهڵ كی تیکهوتوون. بهلام
 بهداخهوه نۆرهه ههر نههات. دیتووتانه هیندی جار ئهوانهی بو گوللهباران
 کردنیان دهبن، دهگرین و دهکورپوووزینهوه و دهپارینهوه كه له تاوانیان
 خۆش بن ونهیانکووژن. بهلام من وا نهدهبووم. ئهگهر بیانویستایه بمبهخشن
 به زلله نهبوايه نهمدهدا له رومهتیا. ههر كهسیان دهبرده بن دیوارهكه من
 خهه دایدهگرتم چونكه نۆبهكهی من وه دوا دهكهوت. پیم خۆش بوو من له
 جیی ئهوه گوللهباران كراوانه بوايهه. سهرم بهرز رادهگرت و وهك قارهمان
 سینگم دهردهپهراند. بهلام چهیفی.»

پیدرو گوتی: «ئهگهر لهگهڵ من بی و به جیم نههیلی گرینگ نییه و ههر
 چیهك بیته پیشی تاملی دهكههه. بهلام ئهگهر بشمانگرن ههر چوارمان پیکهوه
 بین باشتهه. پیکهوه گیراوین، پیکهوه ههلاتووین، پیکهوهش دهمرین. پیم
 خۆش نییه به تهنیا وهگیریان كهوم و به گولله دابیژدابیژم كهه.»

سین دلفو متهقی لیوه نهدههات و ژانی لاق و قولی عهجمانی لی
 ههگرتبوو. هیندی جار برینی لاقی وهخوروو دههات و دهكزاوه. فرۆیان
 گوتی: «بریا چۆری ئاومان وه گیر كهوتایه خوین و زنجكاوی ئهوه داماوهم
 پی خاوین بكردایهتهوه.»

سین دلفو گوتی: «گوئی مهدهیه براله ئاوم ناوی.»

پوولاش گوتی: «كوره دهبی دهست له نان و خوراكیش داشۆن.»

پیدرو گوتی: «ئهگهر تهنیا بکهوین کاتی مردن كهس نابی لانی كهه»

فاتیحایه کمان بو بنیری.»

پوولا گوتی: «خەم مەخۆ، دال و سیسارک هەن. خاک و خۆلێش هەر هەیه. کرم و ماریش کاتی لە گۆشتەرزێوەکەمان تیریان خوارد داوای خوالیخۆشبوونمان بۆ دەکەن.»

لە ژێر دارێک راوەستا و کەوتە گۆمی بێر و خەیاڵەوه، هەستی دەکرد دەبی لە جیگایەکی دوورەدەست شوینیک ببی کە بتوانی لەوی ئۆقرە بگری. جیگایەک لەوپەری ئەم خەم و پەژارەیی ولاتە کاول و سووکایەتی پیکراوه. جیگایەک لەوپەری ئەم کوشت و کوشتار و تالان و برۆیه.

ئەو لە نیو پیسای و زبالە و گەنداودا نوقم بوو و خەلکی میگزیک هەر وەنازانن هەشە. بەلام ئەم وەفادارە بە ولاتەکەیی و لە سەر بەلینی خۆی سوورە. ئەگەر بریارە ئەمان رزگار کەم لە پیشدا دەبی لە بیری خۆمدا بم، ئەو ناکەسانە دەیانەوی پیکەوه بمرین. دەزانم دەیانەوی من لە پیشدا بمرم. بۆ ئەوەی مردنی خۆیان ئاسان بی. بەلام دەبی بێر لە حالی خۆم بکەمەوه بۆ ئەوەی زیندوو بمینم و ئەوان رزگار بکەم.»

فرۆیان گوتی: «دیتان چ بەلایەکیان بە سەر ژینرال ئیرناندیس هینا. تەنانەت تەرمەکەشیان ئاور تیبهردا. بە تاقی تەنیا بوو. ئەگەر دیسان ئیمەش بگرنەوه ئەو بەلایەمان بەسەر دینن. چاک بوو هەر چوارمان دەرباز بووین.» سین دلفۆ گوتی: «نا نا! من نە لێرە پیم خۆشە تەنیا بکەوم و بمرم، نە لە بەندیخانە.»

پوولا بە لقه دارێکی وشکەل کیشای بەشانی دا و گوتی: «هیندەت پرتاند دیقت پیکردین. تا ئێرە بەو لاقە شەل و شەویقەتەوه باوکمانت هینایە بەر چاومان. وەک چەققە پیمانەوه نووساوی. دە تۆزی دەمت لیکنی با بزانی قوری کوی بکەین بە سەر خۆماندا.»

— «بەچاوان فەرماندە، بەچاوان.»

که گه‌یشتنه ترؤس ماریاس لیک جیا بوونه‌وه. فرۆیان چوو بووه بن پیلی سین دلفو بو ئه‌وه‌ی نه‌که‌وی و له سه‌ر پی خو راگری. پوولا و پیدروش پیکه‌وه رۆیشتن. پیدرو سه‌رمای بوو، ته‌م و مژیکه‌ی خه‌ست بالای کویستانی داگرتبوو و هه‌واکه‌ی ساردتر کردبوو. ده‌بوایه کاریک بکه‌ن نه‌که‌ونه به‌ر چاوی چه‌کداره شه‌که‌ت و خه‌والووه‌کانی ژاندارمری و خو‌یان بگه‌یه‌ننه هیزی زاپاتا. به‌لای پیگه‌ی ژاندارمه‌کان دا تیپه‌رین. بو‌نی پاقله‌ی کولا و به‌ سه‌ریان دا هات. تا کاتی خو‌رنشین ریگیان کوتا. زه‌وی له ژیر پییان دا سارد و مرد بوو. پیدرو دلی تیکه‌ل ده‌هات. هه‌لترووشکا و هیلنجی دا. ئازای جه‌سته‌ی که‌وته له‌رزین و په‌رۆشی کرد. پوولا ده‌ستی دا بن پیلی و به‌رزی کرده‌وه.

پیدرو گوتی: «هه‌ر قسه‌ی فرۆیانه. وه‌کوو ژینرال ئیرناندیس گولله‌بارانمان ده‌که‌ن و پاشان ته‌رمه‌که‌مان ئاور تیبه‌ر ده‌دن. چاره‌نووسی هه‌موومان هه‌ر ئه‌وه‌یه.»

— «باشه هه‌سته ده‌ی هینده‌ی لی مه‌لی.»

— «فه‌رمانده توی! له ئیمه‌ش به‌هیترتی. به‌لام توش نازانی به‌ کام لادا

برۆین باشته‌ره. ئه‌وه گریمان گه‌یشتینه لای هیزی زاپاتا. پاشان چ بکه‌ین؟

— «پیدرو! پیاو له شه‌ردا بیر ناکاته‌وه، شه‌ر ده‌کا.»

— «بوچی شه‌ر ده‌کا؟ کاتیک نازانی بوچی شه‌ر ده‌که‌ی. ئیمه ئه‌وه لی‌ره

داماوین. تو برسیته و منیش خه‌ریکه تاویاو ده‌مکووژی. تا ئیره‌ش هه‌ولی

خۆمان داوه و به‌شی خۆمان خه‌بات کردوو. وه‌ره با هه‌لین و چش بکه‌ین

له زاپاتاش.»

— «ده‌ی باشه هه‌لین بو کوی؟ ها!»

– «جیگایهک هەر دەبی. دەچینه کوائۆتیا. رەنگە بتوانین لەوی هیندی
پارە و دوو دەست جلۆبەرگ پەیدا کەین. پاشان دەچینهووە سەر مال و ژیا
خۆمان.»

– «پیدرو! دەمانگرن لادین! ئیستا وەختی واز هینان نییه. بو هەر کو
بچی دەتگرن.»

– «پاشان چی؟»

– «پاشان دەچینهووە سەر مال و ژیا خۆمان.»

– «یا ئیستا کاتە هیچ خەبەرێک نابێ و هیچمان بە سەر نایه؟»

– «تۆش هیندە پرسیار دەکە. پیاو لە شوێشدا ئەوەندە پرسیار ناکا.

ئەو کارە کە پیت سپێردراوە بەرپۆهێ بەرە و تەواو.»

– «تۆ دەزانی ئاکامی ئەم کارەمان بە کو دەگا! نا تۆ پیم بلێ لەو

شەرەدا سەرکەوتوو کیه؟»

– «من نازانم سەرکەوتوو کیه. هەموو سەر دەکەون، پیدرو! هەر کەس

لە شەرەدا بە زیندوویی دەرچی سەرکەوتوو. ئیمەش ئیستا زیندووی. هەستە

دە هەستە.»

– «تاویاو برستی لی بریوم. دەلیی لە ژوورەو هەر لەشم دەچرن.»

– «با برۆین هیدی، شەو بە سەرەدا هات.»

– «با هەر لیڕە بخهوین، من لەو زیاتر توانای رۆیشتنم نییه.»

دەنگی سیسرک لە هەموو لایەکەووە دەهات. پیدرو هەلترووشکا بوو و لە

سەرمانا دەستی لیک دەخشاندا. هەوا تاریکتر بوو. پیدرو دەستی کرد بە

ورپینه: «مەرۆ، مەرۆ هەر تۆ شارەزای رینگاکە... ئەگەر تۆ برۆی من تەنیا چ

بکەم؟ وەرە پال بە یەکەووە دەین با تۆزی گەرمان بیتەووە...» بە دەمەووە

کەوت و لە نیو خاک و خۆلدا گەوزی. دەستی بە بەر چاوی خۆیهووە گرت بو

ئەو هێ زیندووە یان نا. شەویکی تاریک و سامناک بوو. ترس سواری

شانی ببوو. هاواری کرد: «منیش له گهل خوت به ره! هر چاکتر وایه بگه ریینه وه بو به ندیخانه. من له م کیو و شاخه دهترسم. نازادیم ناوی. هر کوت و زهنجیره که م چاکتره.»

پیدرو دهستی له نه ژنوی و رهینا و پی و ابو و هیشتا له به ندیخانه یه. له دل خویدا گوتی: «من پیم خوشه له به ندیخانه یه کی دروست و حیسابی دابم، نه که به ندیخانه ی سهرما و تاریکی. خودایه گیان من کوت و زنجیره که مم دهوی. من خو نازاد له دایک نه بووم، نازادیم بو چییه؟!»

هاواری کرد: «بو کوی دهچی؟ مه گین تو فرمانده نی؟! منیش له گهل خوت به ره!»

دهنگی له ناخی کیوه کان دا بوو به زایه له. پوولا سهره و خوار هه لده هات تا کوو خوی بگه یه نیته لای نه و ناوره ی له نیو دوی «مورالیس» دا کرابوو ه. ژینرال «ئینیس یانوس» دهستی به زگی خویدا هینا و هات له قهراخ ناوره که دانیشت. کلاوی گوره ی سهر بازه کان و چاوی زیتیان له تیشکی ناوره که دا که و تبوونه سه ما.

«دهی! که و ابو له به ندیخانه هه لاتووی؟»

— «به لی قوربان به ته نیا هه لاتووم. تا کوو له و کیو و شاخه تیپه رم و خوم بگه یه نمه هیزی زاپاتا و هه میسان دست بکه مه وه به خه بات.»

ژینرال پیکه نی و گوتی: «به راستی که وجی! بوره پیاوی نه خوینده وار. تو که لاله ی «نه یالا» ت نه بیستوو ه. زاپاتا به و بهرنامه یه ی گووی له شورش کردوو ه. جیکه یان له «مادرو» بری. ههروه ها ژینرال «ویکتوریانو ئورتا» ش. — «زاپاتا چی به سهر هات؟»

— «به گوری بابی زاپاتا وه. من ئینیس یانوسم، نوینه ری یاسایی دهوله ت. به یانی زوو ده تبه مه وه بو به ندیخانه. ریگایه کی دوورمان له به ره. شتی بخو با نه مری له برسان.»

پوولا بۇ جارى دووھەم كەوتەو ە بەندىخانەى پر لە خەم و پەژارە .
 نيو حەوشەكە ئىستاش پەلەپەلەى چەور و رەشى پيوە ديار بوو . ئەو
 شوينەى كە ژينرايان لى سووتاند . كاتى بە سەر خۆلەميشەكەدا ەنگاوى
 ەليناىو ە ئەژنوى كەوتە لەرزىن . خودا خوداى بوو لە نيو بەندەكەى بكەن و
 دەستى لە كۆل كەنەو ە تاكوو سەرخەويك بشكىنى . دوو ئەفسەر خويان كرد
 بە ژووريدا . يەكيان بۆرەلوو كە بوو . خيرا ەلى داىە و گوتى : «پيوست بە
 شير و ريوى ەينانەو ە ناكا ، بتەهوى و نەتەهوى لەو بن ديوارە راتدەگرين و
 گوللەبارانت دەكەين . بەلام دەبى شوينى قايم بوونى ەاورپىكانىشت ئاشكرا
 كەى . پيم بلى بزائم پيدرو ريووس و فرويان ريبى يرو و سين دلفو
 ماسووتيل لە كوین ؟»

– «ئيوە خو ەەر دەيانگرەو ە ئىدى بو لە من دەپرسن .»

– «زمان دريژى مەكە ، بو چاوترسين كردن دەبى ەەر چوارتان پيكەو ە
 بەو ديوارەو ە بنين و گوللەبارانتان بكەين . پيمان بلى لە كوین ، دەنا ەەر
 سبەينى لە پيشدا تو ئىعدام دەكەين .»

درگای بەندەكەى شەققەى ليوەهات و پيوەدرا . تەپەى پىى دوو
 ئەفسەرەكە وردە وردە دوور كەوتەو ە . بايەكى سارد لە نيوان ميلەكانەو ە بە
 ەژەهاژ ەاتە ژوورى و ە لەرزىنى خست . پوولا خوى بە سەر ەرزەكەدا
 رەھيل كرد بو ئەو ەى بايەكە لى نەدا .

– سبەينى بە تاقى تەنيا لەو بن ديوارە ، كاتى بە سەر خۆلەميشى ژينرالدا
 رويشتم ئەژنوم كەوتە لەرزىن . ئيمەش دەبينە خۆلەميش . پيدرو لە
 خۆلەميشى من و سين دلفو لە خۆلەميشى پيدرو و فرويان لە خۆلەميشى
 سين دلفو . . . تەنانەت فرىاى خودا حافىزىش ناكەوين . دەمويست بىمە
 قارەمان . بەلام كاتى لەو بن ديوارە راتدەگرن دەبى چ ەستىكت بى . كاتى
 گوللە لە زگت دەدرى و كونى دەكايەك و دوان و سيان . . . تەنانەت فرىا

ناکه وی خوینه که شت ببینی. ناتوانی ئەو ئەفسەرەش بە جوانی ببینی که گولله‌ی خه‌لاست لیده‌دا. گولله‌یه‌ک راست له ته‌ختی نیوچاوانت دەدا، ته‌ته‌ق. خودایه‌ چه‌نده سامناکه. ده‌ترسم... زۆر ده‌ترسم... ئیوه‌ خو گولله‌باران ناکرین تاکوو بزنانن ده‌رده‌که‌ی چۆنه. ئاگاتان له دلی من نییه. به‌لام هاورپیکانم ده‌زانن. ده‌توانین پیکه‌وه‌ قسه‌ بکه‌ین. باسی گولله‌ بکه‌ین و هه‌موومان پیکه‌وه‌ بمرین.»

پوولا هه‌ستا سه‌ر پی و شه‌قه‌شه‌ق کیشای به‌ میله‌کان‌دا و به‌ نیگابانه‌که‌ی گوت: «کارم به‌ سه‌رۆک نیگابانی زیندانه.»

رۆژی یه‌کشه‌مه‌مه‌ که‌رپه‌ی به‌یانی هیشتا گازه‌نگی کلێسه‌ نه‌زرا‌بوو که‌ پوولا رووتوقوت و خه‌والوو و له‌ش‌داته‌پیو به‌ رپه‌ه‌وی به‌ندیخانه‌که‌دا تیپه‌ری. ده‌یویست هه‌موو شتی وه‌ بیر خوی بینیته‌وه‌. هه‌ولی‌دا ژن و مندال و دایک و باوکی بینه‌وه‌ بیری، به‌لام ته‌نیا مه‌لیکی خووساوی ده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ که‌وتبووه‌ نیو چۆمیکه‌وه‌. نیگابانه‌کان له‌به‌ر ده‌رکی به‌ندیکی دیکه‌ راوه‌ستان. فرۆیان و پیدرو و سین دلفویان هینایه‌ ده‌ری. ده‌موچاویانی نه‌ده‌دی به‌لام لی‌ی روون بوو که‌ ئەوانن. ئیستا بریار بوو هه‌موو پیکه‌وه‌ بمرن. هه‌ر چواریان، ئەو هه‌سته‌ قاره‌مانانه‌یان له‌ ناخی‌دا ژیايه‌وه‌. قاره‌مان‌گه‌لیکی گه‌وره‌ به‌ ریز له‌ بن دیواره‌که‌ راوه‌ستان و روویان کرده‌ جووخه‌ی ئیعدام.

پوولا گوتی: «هه‌موومان پیکه‌وه‌ ده‌چین بو دنیا‌ی دیکه‌.»

سین دلفو گوتی: «دارزین بو رپگایه‌ک که‌ هه‌لتان‌بژارد بو مردن.»

پوولا گوتی: «ده‌ست ده‌ده‌ینه‌ ده‌ست یه‌ک و پیکه‌وه‌ ده‌مرین.»

چاویکی له‌ هاورپیکانی کرد. پی‌ی وابوو مه‌رگ له‌ پیش‌دا به‌رۆکی هاورپیکانی ده‌گری. چاوی قووچاند تاکوو به‌ر له‌ هاتنی مه‌رگ چاوی به‌ مه‌رگ نه‌که‌وی. قرمه‌ی گولله‌ ده‌ستی پیکرد. بالنده‌ خووساوه‌که‌ به‌ له‌توکوتی

که و ته نیو چۆمه که وه . ئەفسەری بەندیخانە که دەمانچە ی دەرهینا تا کوو
گوللە ی خە لاسیان پیوه نی که هەر چواریان له سەر عەرزە که که وتبوونه
جینگلدان .

پاشان رووی کرده چه کداره کانی جووخە ی ئیعدام و نەراندی : «جاریکی
تر ئەگەر به یه که م گوللە ئەو زۆلانە سارد نه که نه وه خۆم دەزانم چیتان
لیده که م .»

چاویکی له دەستی خۆی کرد . وەرچه رخاوه و دوور که و ته وه .

ئىتالو كالفينو

ئىتالو كالفينو يەككى لە نوپخوازترين نووسەرانى ئەمىرۇيە. ئىتالو كالفينو سالى ۱۹۲۳ لە بنەمالە يەككى ئىتاليانى لە كووبا لە دايك بوو. دايكى و باوكى ھەردوو كيان دانشمەند بوون و سالى ۱۹۲۵ گەرەنەو ھەردوو ئىتاليا. ھەردوو كيان پىپۇرى خاكناسى و زانستى سىروشتى بوون ولەگەل گور و تىنىكى سىياسى كورەكەيان پەرورەدە كرد و پىيان گەياند.

لە شەرى جىھانى دووھەمدا كالفينو خويندى زانستگى تۇرىنى بە ناتەواوى ھىشتەو و چوو رىزى چەكدارانى دژ بە حكومەتى نازى. يەكەم بەرھەمى بە ناوى (رىگەى ھىلانەى جالجالووكەكان) سالى ۱۹۴۷ بلاوكرايەو. كە راقەى راستەقىنەى برىك لە ئەزمونەكانى خوى بوو. ھەر ئەوسالە پاياننامە يەككى سەبارەت بە ژوزىف كىنراد نووسى و لە رشتەى ئەدەبىدا خويندى بالاي تەواو كرد.

جگە لە چىرۆك نووسىن لە بوارى سىياسى دا چالاك بوو، بەردەوام وتارى بو گۇقارى كۆمۇنىستى (لۇنىتا) دەنووسى. سالى ۱۹۵۷ لەو حىزبە جىابوو.

بوو ئەندامى بلاقۇكى Einaudi press ھونەرى ئەو و چىرۆك نووسىن بوو دواى يەكەم سەركەوتنى بەسەر راستەقىنەدا روى كرده خەيال. يان شىوہ يەك تىكەلاوى بى وىنە لە راستەقىنە و خەيال بوو شىوازى كالفينو. سالى ۱۹۵۲ چىرۆكى درىژى مىروولەى ئەرژانتىنى بلاو كردهو، كە (گورويدال) [نووسەرى ئەمريكايى] بە شاكارىكى پەخشانى سەدەى بىستەمى ناو برد و گوتى: خوينەر لە ترسانا و ھىكەنىن دەخا. شاكارىكى

تری ئەو چیرۆکیکە بە ناوی «دووکەل مژ» کە ساڵی ۱۹۵۸ بە ئینگلیزی وەرگیردراوە و جگە لە داھینەرییەتی پرشنگداری کالفینۆ زانیاری کۆمەلایەتی ئەویش نیشان دەدا: کاتی کە زۆربەیی ئیتالیاییەکان مۆجزەیی ئابووری ئیتالیایان کردبوو بە جیژن، کالفینۆ زیانەکانی ئەو پێشەسازییەیی بە بۆنەیی پێس کردنی هەواوە دا بە گوێیاندا. گەورەترین بەرھەمی ئەو لە دەییە پەنجادا سی لکەییەکی حیماسی گالتەجاری بوو بە ناوی «ویکتی دوولەت» ۱۹۵۲ و «بارانی دارین» ۱۹۵۷ و «شاسواری پیوار» ۱۹۵۹.

بەرگی یەکەمی (چیرۆکەکانی ئیتالیایی) ساڵی ۱۹۵۶ بلو بۆوە (تی سفر) ساڵی ۱۹۶۷ و بەرگی دواییشی واتە (شاری نادیار) ساڵی ۱۹۷۲ بلو کرایەو.

په رژين

ئيتالو كالفينو

بو زوربهی له شنه رمان، شکل و وینهی بهرچاو گرنگییه کی نهوتوی نییه له کوی نهندامی چه شنی خوی دا. چونکه نهوان ناتوانن یه کتر ببینن و تهنیا به شیوهیه کی شاراو ه و که مړهنگ له که سان و ده و روبه ری خویان ده گهن. نه م شته ش نابیتته دژی نه وهی که خهت و خال و جوانی له بهرچاومان جوان بنوینن، وهک پیستی زوربهی گیان له بهران که جیا له هه موو پیوه ندییه ک به روونی دیار و ئاشکرایه.

۱

مه به ستت منه - QFWFQ پرسیی - که خوم به و تاشه به رده وه نووساندبوو؟ کاتی شه پوله کان به نه رمی سه روخواریان ده کرد و من له وی ، به ئارامی تخیل ببووم و هه رچی بو مژین ده بی بیرم لی ده کردنه وه؟ نه گهر هه نه مکاته یه که ده ته وی تی بگهی، من شتیکی وای لی نازانم. شکل؟ من نه مبوو، یانی نه مده زانی هه مه، یان هه ر نه شمده زانی که توش له وانیه بتبی.

هەر ئاوا کهم و زۆر له هه‌موو لایه‌که‌وه گه‌وره بووم؛ ئه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌یه که
 تۆ ده‌لیی گه‌وره‌بوونی له چوار ته‌نیشه‌وه، به‌لام راستت ده‌وی، هیچکات به
 وردی سه‌رنجم نه‌داوه‌تی، بۆ ده‌بی لایه‌کم له لایه‌کم زووتر گه‌وره بی؟ نه
 چاوم بوو، نه‌سه‌ر، نه‌به‌شیک له جه‌سته که له‌گه‌ل به‌شه‌که‌ی دیکه‌م جیاوازی
 بی. ئیستا هه‌ول ده‌ده‌م به‌ خۆمی به‌سه‌لمینم که ئه‌و دوو کونه‌ی که بووم
 یه‌کیان ده‌م و ئه‌ویتریان قوون بوو. که‌وایه‌ من هه‌ر له‌و کاته‌وه یه‌کیه‌تی
 ته‌وه‌ره‌یشم بووه، راست وه‌ک ئیوه و هه‌موو گیانله‌به‌رانی دیکه. به‌لام هه‌ر
 به‌ راستی وه‌بیرم نایه که جیاوازییه‌که‌م له‌ نیوان ئه‌م دوو کونه‌ دانابی. چونکه
 ده‌متوانی له‌ هه‌ر کامیان پیم‌خۆش بی، که‌لک وه‌رگرم و ده‌ره‌وه و ژووره‌وه
 بۆ من توفیریکی نه‌بوو؛ ئه‌م فه‌رق و جیاوازییانه‌ی پاشان هاتنه‌گۆرپی، هه‌لبه‌ت
 پاشان ورده‌خه‌یالان هه‌لیگرتم، بۆ وینه‌خوراندنی بن‌باغه‌لم یان سواری
 یه‌ک کردنی لاقه‌کانم، یان ته‌نانه‌ت جاریک هاتمه‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سمیلیکی بابر
 دانیم. ئه‌م قسانه‌ ئیستا ده‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی چاتر مه‌به‌سته‌که‌م بپیکم. بریکم‌خانه
 (سلوول) بوو که زۆرتر له‌ یه‌ک ده‌چوون و یه‌ک کاریان ده‌کرد، به‌لام چونکه
 هیچ شکیکم نه‌بوو ده‌متوانی هه‌موو جووره‌شکل و وینه‌و دیمه‌نیک له
 می‌شکمه‌دا هه‌ست پیکه‌م و وه‌ک چۆنیه‌تی و کاریان و هۆی بوونیان،
 وه‌لحاسل هیچ له‌مپه‌ریک له‌سه‌ر رپی بیرم‌دا نه‌بوو. که هه‌ر به‌ راستی بیریش
 نه‌بوو، چونکه من می‌شکم نه‌بوو تا‌کوو بیری پیکه‌مه‌وه. خانه‌کان بۆ خۆیان
 هه‌ر شتی که پیمان خۆش‌بوایه‌ بیریان لی‌ده‌کرده‌وه، به‌ وینه‌ش‌نا، چونکه ئیمه
 هیچ وینه‌یه‌کمان له‌ هیچ شتی وه‌به‌رچاو نه‌ده‌هات، ته‌نیا به‌و شیوه‌ونه‌ پیاو
 خۆی له‌ شوینیکی‌دا هه‌ست به‌ بوونی خۆی بکا، که له‌گه‌ل خۆگۆرین و خۆپیک
 گرتن له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ر خۆی ته‌کووز بکا و هه‌ست به‌ بوونی خۆی بکا.

بارودۆخی ژیا‌نی من له‌و کاته‌دا به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی تۆ بیری
 لیده‌که‌یته‌وه، ژیا‌نیکی خۆش و له‌بار و به‌ دلم بوو، ژنم نه‌هینابوو، (ئاخر ئه‌و

کاته زاوژی و هک ئیستا پیوستی به نزیکی کردن نه بوو) سالم و دوور له بهرزه فریی زیادی بوو. کاتی که لاوی هه موو کامل بوونیک له بهر پییت دایه و هه رچی پییت خو شه دهیکه ی. هه ر بویه له و کاته دا و هک له ش نه رمییکی هه ویرئاسا ته ر و بر و شاد له سه ر ته خته بهر دیک ره هیل ده بی. نه گه ر گیر و گرفته کانی دوا یی له بهر چاو بگری، نه گه ر بیر ی لی بکه یه وه که چو ن شکلیک، شکله کانی تر له نیو ده با، نه گه ر بر وانییه ژیانی ر پو ژانه ی یه ک شیوه و چه ن پاته و له کو تاییدا خو ت له داوی نه و ژیان ده ا ببینی، چاکه، نه و ا من ده توانم زور به سانایی پییت بلیم که نه و کاته ژیان زور خو ش و جوان بوو.

هه لبه ت حاشای لیناکه م که من سه ر قالی کاری خو م بووم و ژیان نه و کات له گه ل ژیانی نه مر پو عه رز و ئاسمانیان فه رق بوو. حاشا له وه ش ناکه م که بر ی به هوی ته مه ن و بر یکیش له بهر کاری گه ری ژینگه - تا راده یه ک خو په رست و لووت بهر ز بووم؛ یانی دایمه چاوم له خو م بوو و هه موو عه یب و بی عه یبیه کانی خو مم ده دی و خو م له بهر خاتری هه رکیان خو شه و یست.

هه لبه ت نه وه ت پی بلیم که هیچ پیوانه یه کم بو هه لسه نگاندن نه بوو. له گه ل نه وه شدا می شکیکی نه ونده دوا که و تووم نه بوو که نه زانم له منیش زیاتر هه یه: ته خته بهر دیک که پیوه ی نوو سا بووم و چنگم لی گیر کرد بوو؛ ئاویک که له گه ل هه موو شه پو لیک ده هاته ژیرم، هه لبه ت شتگه لیکی دوور تر له وانیش یانی دنیا.

ئا و سه ر چاوه یه کی زانیاری بوو، راست و جیگای متمانه. خو راک ی بو دینام که به هه موو رووبه ری له شم هه لمه قووتم ده کرد و شتگه لیکی دیکه ش که یارمه تییان ده دام، له دنیای ده و رووبه رم تی بگه م. سیستمی کار به م شیوه بوو: که شه پو لیک ده هات و من هه وروا که خو م به ته خته بهر ده که وه لکاند بوو، توژی خو م هه لدینا و ته نیا به س بوو توژی قورسای خوم که م بکه مه وه، و ئاوی هه لپر ژاو و پر له خو راک و هانده ر و شتی وا به ژیرمدا تی ده په ری.

قەت نەتدەزانی که ئەم ھاندەرانی چینی و چ دەکەن: ھیندی جار ختیلکەیان دەدای و ژانت دەکرد، ھیندی جار وەلەرزینیان دەخستی و بری جاریش ئالۆش و کزانەوہ. ھەلس و کەویتکی دایمە بوو لە نیوان سەر سوورمان و سەرگەرمی دا. لەگەل ئەو ھشدا پیت وانەبی من وەک گەمژە و حەپەحولیک رادەکشام و ھەر شتی بەتباہتە پیشی، دەمقۆستەوہ.

کەوابوو دواي ماوہیەک بۆم ببووہ ئەزموون و دەمتوانی خیرا تیبگەم کە چی بۆ لام بەرپۆوہیە و چبکەم کە بە چاکترین شیوہ کەلکی لیوہەرگرم یان لە ئاکامە ناخۆشەکەیی خۆم بپاریزم. ھەموو ئەمانە وەک گەمەییەکی لیھاتبوو لەگەل خانەکانی لەشم: خۆویک ھینانەوہ و خۆفش کردنەوہی بەجی و خیرا. دەمتوانی ھەلبژیرم، ھەلاویرم، وەرگرم و تەنانەت شتیکم بە دل نەبوو دەریدەمەوہ.

بەو شیوہ بۆم دەرکەوت دیترانیش ھەن؛ مادەییەک کە منی گەمارۆدابوو شوینی ئەوانی پپۆہ دیار بوو؛ دیترانی دژی من و بیجگە لە من. یان بە شیوہییەکی قیزەون لە شیوہی من. نا، ئەوا خەریکم خۆم وەک کەسایەتیییەکی ناحەز و دزیو بە تۆ بناسینم، کە ئەوہ کاریکی جوان و باش نییە. وەلحاسل ھەر کاممان سەرقالی کاری خۆمان بووین. بەلام بوون و ھەنتەشی ئەوان دلگەرمی پپۆدەبەخشیم. دەورووبەرم ناوچەییەکی ئاوەدانی دروست دەکرد، لە ترسی ئەوہی نەکا دیاردەییەکی مەترسی دار بم، دەرووخایەوہ. دیاردەییەک کە ئەگەر بوون تەنیا چارەنووسی من بوو، تاراوگەیی من بوو، ئەوہ باشە.

پاشان بۆم دەرکەوت کە بری لەو دیترانە ماددەن. ئاوەکە لەرینەوہییەکی سەیری دینا و دەبرد. وەک «فورپرپر - فورپرپر - فورپرپر». یەکەم جار کە بەوہمزانی ھەر لە بیرمە. یان پیموایە یەکەم جار نەبوو. کاتی تیگەیشتم دەتگوت زۆر لەوہ پیش ئەوہم زانیوہ، ھەر لە بیرمە. دۆزینەوہی ئەو لەرەلەرە وەچاوہ زیتەیی خستبووم، نەک بۆ ئەوہش کە بیانینم یان ئەوان

من ببینین - چونکه ئیمه هیچمان چاومان نه بوو دوو شتی تهواو جیاواز بووین و هه مووکهس له یه کتر دهچن، هه ر بویه من به دیتی ئەوان زیاتر شاد ده بووم، هه تا دیتی خۆم، وردبینی بو ئەوهی که ئایا رووداویک له نیوان من و ئەوان دا دهقهومی. دله کوته یه ک ئازای ئەندامی داگرتبووم؛ تاسه یه ک بو نه کردنی کاری تایبته که نه وه ک خراپ بی. ئەگه رچی وه ک رۆژ لیم روون بوو که کاریکی تایبته و کاریکی نابه جیش نه بوو، مه گین به شیوه یه ک بو وه لام دانه وهی ئەو له رینه وه یه به له رینه وه یه کی دیکه، یان به جوولاندنه وهی جهسته ی خۆم، چونکه هه ر راست شتی که له و شوینه بوو که به تهواوی له شته کانی دیکه نه دهچوو. ده زانم که ئیستا له وانیه بلی خه تایی هورمونه کان بووه، به لام بو من هه ر به راستی دلگر و جوان بوو.

پاشان به شلپ و هور گه رای ده داده ری و منیش خیرا له سه ریان وه کورک ده که وتم و هه لمدینان. هه موو رژانه زه ریا که وه و له بهر تیشکی خور و ئەو ئاوه شله تینه دا تیکه ل بوون. هاه له بیرم نه بوو که پیت بلیم من هه ستم به تینی هه تاو کرد که ئاوه که ی گه رم دادینا و ته خته به رده که ی سوور ده کرده وه.

گوتم یه کی له وانیه له نیوان ئەو شتانه دا که زه ریا وه ک شورباویکی که فاوی ده پیرژاند به گیانمدا و سه ره تا فه رقم پی نه ده کرد و به نیوانیانا ده گه رام بی ئەوهی سه رنج بده می که ئەمه چیه و ئەوه چیه، له پردا زانیم کامیان زیاتر له گه ل ئیشتیای من سازگاره. جووری ئیشتیای که تا ئەو کاته خو شم پیم نه زانی بوو. به زمانیکی دیکه من ئاشق ببووم. مه به ستم ئەوه یه که ده ستم کردبوو به وهی که شته کان لیک بکه مه وه و نیشانه کان لیکتر جیاوه بکه م. له راستی دا ئەو نیشانانه ی که ده ستم پیکردبوو چاوه پروانی مه علووم کردنیان بووم. به دوا یاندا ده گه رام. به نیشانانه ی که چاوه پروانیان بووم، به نیشانانه وه لامم ده دانه وه که خۆم سازم کردبوون. یان ره نگه هه ر

خۆم بووم که ئەوانەم قوت دەکردهوه و نیشانهکانی ئەوم بە نیشانهکانی
خۆم ولام دەدایهوه؛ یانی من ئاشقی ئەو بووم و ئەو ئاشقی من بوو، دەی
لهوه زیاتر چیم له ژیان دەویست؟

ئێستا خووخدهکان گۆراون و رهنگه برپوا نهکهی که کهسی بتوانی
مادهیهکی ئاوا که بی ئەوهی کاتیکی له گه لدا تیپه رکردبی، خوشی بوی. له گه ل
ئوه شدا هر لهو به شهی تراوکهی به هه له نه چووی ئەو له ئاوی زه ریاکه دا،
که شه پۆل پێیان ده دام، هیندی زانیاریم وه ده ست که وت، زیاتر له وهی که تو
بیهینییه به رچاوی خۆت، نه ک زانیارییه کی گشتی و ئاسایی که تو ئێستا به
دهستی دینی، وه ک دیتن و بۆن کردن و له مس کردن و بیستن، به لکوو
زانیارییه کی ته واو که پاشان ده متوانی له ده رفه تی هه لکه وتوودا له زه ینما
په روه دهی بکه م. ده متوانی زۆر به وردی بیری لیبه که مه وه، نه ک به وهی که
چۆن سازکراوه، که شیوهی دزیو و له به رچاو که وتووی بیرکردنه وه بوو،
به لکوو بیرم له وه ده کرده وه، که چۆن له م بی شکلییهی ئێستا وه بیته شکلیکی
بی برانه وه و دیسان خۆی هه روا بمینی. تو زیکیش بیرم له و شکلا نه
نه کردبووه، که رهنگه به خۆیه وه بگری، بیرم له چۆنییه تییه کی تایبه ت
ده کرده وه که به گرتنی ئەو شکلا نه به وانی ده دا.

به شیوهیه کی تر زۆر چاکم ده ناسی: به لام متمانهم پینه ده کرد و به ین
به ین تووشی دردوونگی و توورپه یی و خه فه ت ده بووم. به لام وه ده رم
نه ده خست - خو ده مناسی - به لام له پشت ئەو ده مامکه بی هه سته وه، بیرم له
شتی وا ده کرده وه که ته نانه ت ئێستا ناتوانم خۆم رازی بکه م که ئەو
بیرۆکانه بدرکینم. زۆر جار بیرم ده کرده وه نه کا خه یانه تم پیکا و په یامی وا
بو خه لکیش بنیری. زۆر جار وه شک ده که وتم که په یامیکم له نیوریدا پیدراوه.
یان بو په یامیکی خۆم زاراوه یه کی مه راییه که رانه م دوزیبوووه. به خیل ببووم -
ئێستا ده توانم ددانی پیا بنیم - نه ک ئەوهی که متمانهم هه ر به ئەو نه که م.

به لکوو بی باوه رپی خوشم: کی دهیتوانی ئەو متمانه یه م پیبدا که ئەو به راستی بووی روون بوته وه من کیم؟ یان بووی ده رکه وتوو که من هه م. پیوه ندیه ک که به هووی ئاوی زه ریا که وه بو ئیمه وه دی هاتبوو. پیوه ندیه ک چروپر زیاتر له وهی که ویست و داخوایم بی؟ کی دهیتوانی متمانه م پیبدا که ئەو شته ی ئەو له وانه بوو له مندا دیبیتیه وه، له که سیکی تر و دوو که سی تر و ده یان و سه دان که سی تر دا نهیدی وه ته وه؟ کی دهیتوانی متمانه م پیبدا که ویستی ئەو له کاتی پیوه ندیماندا هه وه س و بی سه ره وه به ره یی و خوش رابواردنی به نوره و تیکرای نییه؟

ناراست بوونی ئەم شکلا نه و له رینه وه یه کی نه رم و ناسک و تایبته که هیشتا هیندی جار به هووی شهرم و شکوو ده له رزی پیی سه لماندم، به لام ئەگه ر ئەو له بهر شهرم و حه یا و بی ئە زموونی سه رنجی تایبه تمه ندیه کانی منی نه دایه و دیتران له م بی تاوانی و پاکیه ی سوودیان ببردایه و گزه یان لی بکردایه، ئەو کاته چی؟ یان ئەگه ر ئەو به هووی خاوییه وه گومانی بکردایه که هیشتا منم و لیکی نه کردایه ی نه وه و پۆلی غه ریبه ش له و کایه تایبه ته دا به شداریان بکردایه چی؟

ئەو کاته بوو تراوکه ی قس لم لی ده ده لا و ده مویت شتیک ساز که م که بوونی من به شیوه یه کی راست و ره وان نیشان بدا. شتیکی که بیته په رژینیکی بوونی تایبته تی بو من له هه مبه ر بی سه ره وه به ریی دیتراندا. ئیستا نامه وی چه نه دریزی بکه م و ره سه ن بوونی ئەم ئامانجه م سه لمینم. هه ر ئەو وشه ی که سه ره تا گوتم ته وا وه: سازکردن، ده مویت ساز که م؛ چونکه هیچ کات هیچم ساز نه کردبوو و بیریشم لی نه کردبوو که تو بتوانی شتیک ساز که ی، ئەوه ش خووی له خویدا روودایکی گه وره بوو. به م شیوه دهستم کرد به سازکردنی یه که م شت که به زه ینم گه یشته، یانی په رژینیک. له درزه کانی پیستی له شمه وه که لکم له هیندی گریمانه وه رگرت و دهستم کرد

به خالی کردنی ئاوهکی و جه غزیکم به دهوری خوّمدا تهنی. تا ئه وهی بوومه خاوهن دیواروچکه یه کی رهنگاورهنگ که دهره وهی زبر و ناوه وهی نه رم و بریقه دار بوو. ههلبهت بو دروست کردنی ئه و دیواره و شیوه که ی من هیچ دهسه لاتیکم نه بوو تهنیا هه لده توو ته کام و بیدهنگ و کر ته راییم ده ده لاند. تا ئه وهی بوومه خاوهنی ئه و دیواروچکه مارپیچییه، که وا دهیبینی و پیت وایه سازکردنه که ی زور کاریکی دژواره، به لام کاریکی زور گران نییه و ئه گهر له پهستا و بهرده وام ئه و ماده یه بده لینی بو خوی ئاوا پیچ پیچ دهردی.

کاتی ئه و په رژینه دروست بوو، جی حه سانه وهیه کی پیویست و باش بوو و ببوو ه مه ته ریژیکی له بار بو مانه وه م. ئه گهرچی به سازکردنه که ی زور شاد بووم، کاتی دروست کردنه که ی بیرم له وه نه کردبو وه که بویه ی ساز ده که م که پیویستیم پییه تی، به پیچه وانه وه ک شیوه ی سه رسوورمان وایه که پیاو ده توانی دهری نه بری و به لام دهریده بری و ده لی «ناباوه!» یان «ته ح!» په رژینه که م به و شیوه یه ساز کرد. تهنیا بو چونیته تی حال م و له و ساته وه خته دا ده ستم کرد به هه لگوشینی خوّم و هه موو ئه و بیرانه ی سه بارهت به ئه و ده مکرده وه. توورپهی و خوشه ویستی و ویستی مانه وه و حه زی ئه وه ی که من خوّم بم و ئه ویش خوی، ئه وینی خوّم که له ئه وینی ئه ودا ده دییه وه. هه موویانم توور هه لدا و هه موو ئه و شتانه ی که له نیو ئه و په رژینه مارپیچه دا، له نیو ئه و شه ی تانو که یه دا ده کری بیانینین.

له مه ودا ی دیاریکراوه وه ئه و ماده قسلییه که ی که ده مده لاند، ده بووه رهنگیک؛ به م شیوه یه چهن ته نزلی جوان دروست بوو که به نیوان پیچ و پلووچه کاندایه پیه ری. ئه و په رژینه شتیک بوو جیا له جه سته ی من، که چی به شیک له سه ره کی ترین به شی من و پیناسه ی من و نیشاندهری وینه ی من بوو به سیستمیکی ته کووز له بارستایی و هیل و رهنگ و ماده ی رهق و قایم، وینه ی ئه ویش بوو، چونکه ههر له و کاته دا ئه ویش خهریک بوو په رژینیک بو

خۆی ساز بکا و وهک ئەوهی من، منیش بی ئەوهی بزانی خه‌ریک بوو لاساییم ده‌کرده‌وه. ئەویش بی ئەوهی بزانی خه‌ریک بوو لاسایی منی ده‌کرده. هه‌موو لاسایی یه‌کتریان ده‌کرده‌وه. هه‌ر بۆیه به‌و شیوه‌یه هه‌موومان له‌جیی خۆمان بووین؛ ته‌نیا جیاوازییه‌کی که بوو ئەوه بوو که من له‌وهی که ده‌مدی ئەم په‌رژینه‌وهک یه‌ک وان زۆر به‌په‌له‌بووم، چونکه ئەگه‌ر به‌وردی سه‌رنجت بدایه‌تی، فه‌رق و جیاوازییه‌کی چکۆله‌ت ده‌دی که پاشان له‌وانه‌بوو گه‌وره‌بینه‌وه. که‌وابوو ده‌توانم بلیم په‌رژینی من خۆی ده‌ستی کرد به‌سازکردنی خۆی. بی ئەوهی من بۆ جۆراوجۆر‌بوونی ئەرکیکم له‌ئەستۆ بی. هه‌لبه‌ت نه‌ک به‌و مانایه‌که ئەو چه‌ن وه‌خته‌لیی غافل بووم، به‌په‌چه‌وانه، هه‌موو هه‌ولم ئەوه بوو که تراوکه‌بده‌لینم و هۆشم هه‌میشه‌له‌سه‌رخۆ بی و بیر له‌هیچ شتیکی دیکه‌نه‌که‌مه‌وه. یان دایمه‌بیر له‌شتیکی دیکه‌بکه‌مه‌وه، چونکه هه‌ر به‌بیریشمدا نه‌ده‌هات که چۆن بیر له‌و په‌رژینه‌بکه‌مه‌وه، هه‌روا که نه‌مده‌زانی چۆن بیر له‌شتی دیکه‌بکه‌مه‌وه و ته‌نیا هه‌ولی سازکردنی په‌رژینه‌که‌م له‌گه‌ل هه‌ولی بیرکردنه‌وه له‌و کاره‌کرده‌یه‌ک. ئیستا خه‌ریکم شتیکی دروست ده‌که‌م. که هه‌ر شتیکیش ده‌توانی بی؛ یانی بیرم له‌ته‌واوی ئەو شتانه‌کرده‌وه که له‌وانه‌یه‌ساز بکری. که‌وابوو ته‌نانه‌ت کاریکی پر له‌ماندوویش نه‌بوو، چونکه ئەو هه‌وله‌ی بیرکردنه‌وهی له‌گه‌لدا بوو هه‌تا راده‌یه‌کی زۆر چووه‌پیشی؟ که هه‌ر کامه‌یان هه‌تا راده‌یه‌کی زۆر چه‌شنی کاره‌که‌ده‌گریته‌به‌ر، که هه‌ر کامه‌یان له‌وانه‌بوو به‌کاری دروستکردنی زۆر شت بی و سازکردنی هه‌ر کام له‌و شتانه‌بیته‌هۆی گه‌وره‌بوونی ئەو په‌رژینه‌پیچ‌پیچه‌...

ئەوا ئىستاش پاش تىپەرىنى پىنج سەد ملوین سال تەماشای دەوروبەرى خۆم دەكەم و لەسەر تەختە بەردەكە ژىرسازى ھىلاسن دەبىنم و شەمەندە فەرېك كە بەسەرىدا تىدە پەرى. لەگەل پۆلىك كچى ھۆلەندى كە لە پەنجىرە كانىيەو سەرىان دەركىشاو و لە كووپەى ئاخىرى شەمەندە فەرەكەدا موسافىرىكى تەنيا خەرىكە چاپى دووزمانەى كتىبى ھىرۆدۆت دەخوینىتەو. شەمەندە فەرەكە لە تونىلىكى ژىر شارپىگادا ون دەبى ئەو شوینەى كە تابلۆيەكى ئەھرامى لىيە و لىى نووسراو «مىسر بىبن» ماشىنىكى چكۆلەى چلوورە فرۆشى دەيھەوى پىش ئەو كامىنو گەورەيە بكەوى كە بارەكەى ژومارەيەكى گۆقارى «ئىنساىكلۆپىدىا» يە كە جاروبار چاپ دەبى و بەرگەكەى برىقەدارە. بەلام لەپردا تورمىز دەگرى چونكە شەلغەيەك مېشەنگوین بەرچاوى دەتەنن. ئەو مېشەنگوینانە لە جادەكە تىدە پەرن و بەرىز دەرۆن. لە مەزرايەكەو ھاتوون كە ديارە مەلەكەكەيان خەرىكە ئەو شوینە چۆل دەكا و شەلغەيەك مېشەنگوینى وەدواى خۆى داو و بە پىچەوانەى دووكەلى قەتارەكە كە لە تونىلەكە ھاتۆتە دەرى، دووكەلى شەمەندە فەر و پۆلى چروپىرى مېشەنگوین ناھىلن ھىچ بىنى. تەنيا چەن ھەنگاو لەولاو دەبىندرى كە وەرزىرىك خەرىكە بە قولىنگ زەوى ھەلدەرى، لەپر لەتە قولىنگىكى زەمانى زوو دەبىنیتەو كە راست لە قولىنگەكەى خۆى دەچى و خىرا دايدە پۆشىتەو، لە باخىكا كە دەوران دەورى پر لە تەلەسكۆپى رەسەدخانەيە و بەرەورپووى ئاسمان دابەستراون. لە بەردرگا كچى نىگابانەكە دانىشتوو خەرىكى خویندەنەو ھى فالى ئەو گۆقارە ھەفتانەيە كە وینەى كارەكتەرىكى فىلمى «كلىئۆپاترا» لەسەر بەرگەكەى چاپ بوو، ھەموو ئەوانە دەبنىم و تووشى سەرسوورمانىش نابم. چونكە دروست كردنى ئەم پەرزىنە تايبەتەى من بۆتەھوى دروست بوونى ھەنگوین لەنىو

شانەى مېودا، خەلووزەبەرد و تەلەسكۆپ و پاشايەتى كليئوپاترا و فيلمەكانى كليئوپاترا و ئەھرامى ميسر و گەلالەى «مەنتقەتەلبرووج»ى ئەستىرەناسانى كلدانى و شەرى ئىمپراتورىيەكان كە ھىرۆدۆت باسيان دەكا و نووسراوھكانى ھىرۆدۆت و بەرھەمى نووسراوھ بە ھەر زمانىك و ھەر وھەھا بەرھەمى ئىسپينووزا بە زمانى ھۆلەندى و وھلحاسل چارده دىر ژيان و بەسەرھات و بەرھەمى ئىسپينووزا كە لە ژمارەى ئەو گۆقارەى لە كامنيۆكە باركراوھ و ماشىنى چلوورەفرۆش دەيھەوى و ھەپيشى كەوى، ھەموويان واھەست دەكەم بە سازکردنى ئەو پەرژىنەى خۆم، بوومەتە ھوى دروست بوونيان.

چاو بە دەورمدا دەگىرم. بە شوين كيدا دەگەرېم؟ ھىشتا ھەر بە دواى ئەودا دەخوليمەوھ. پىنجسەد ميليون سال ئاشق بووم و ھەر كە كچىكى ھۆلەندى لە رۆخى دەريا كە دەبينم كە لە گەل كورپىكى مەلەوان كە زنجيرپىكى ئالتوونى لە ملدايە و شەلغەى ميشەنگوينى نیشان دەدا كە بىترسىنى، دەليم راست خويەتى. ئەو بە جۆرى شان ھەلەتەكاندەنە كەيدا دەناسمەوھ كە كەس ناتوانى لاسايى بكاتەوھ. شانپىكى ھەلدەتەكىنى و مىلى تۆزى لار دەكاتەوھ، وا كە شان و رومەتى بە ئاستەم لىك دەدرين، دەتوانم بلىم تا رادەيەك لىم رپوونە كە ئەوھ، يان ھەر تەواو لىم رپوونە، بەلام ئەگەر ئەوندەى شيوھى كچى نىگابانى رەسەدخانە كە نەدايە؛ كە ويىنەى كاراكتەرى كليئوپاترا و يان رەنگە خودى كليئوپاترا، چونكە بەشيك لە وجوودى كليئوپاترا دەلین شيوھى ھەموو ويىنەيەك دەدا. يان لە گەل ئەو مەلەكەى ميشەنگوينە كە ئاوا چالاكانە و ئازا پيش كەوتووھ يان ويىنەى ژنىك كە برپويانە و بە شووشەى پيشەوھى ماشىنى چلووھفرۆشەكەوھ چەسپاوھ، كە جلوبەرگەكەى و ھك جلوبەرگى كچە ھۆلەندييەكەى رۆخى زەريا وايە كە ئىستا راديويەكى چكۆلەى ترانزىستورى پيىھ و گويى لە گورانپى ژنىك گرتووھ، ھەر ئەو گورانپيەى كە

ليخوري كامينوئي گوڦاري ئينسايلوڤيديا كه له راديوكه يه وه دهبيستي و ههر
 نه وه كه ئيستا ئيتر ليم رونه كه له پينجسه د ملوئن سال له وه پيشه وه
 بيستومه. حتمه ن نه وه گويم له دهنگيه تي و بو ديتني هه موو دنيا م سهنگ
 و سووژن داوه و ته نيا پوليک نه ورهس ده بينم كه به سه ر ئاوه كه وه مه له
 ده كه ن. له و شوينه ي كه ره وه يه ك ورده ماسي گه روك بريقه يان دي و له پر
 گومانم ناميني كه نه وه نه وره سيكي ميويه و پاشان وه شك ده كه وم نه كا
 ماسيه كي گه روك بي. نه گه رچي ههر به و راده يه ش ده كرى ههر مه له كه و
 قه ره واشيک بي كه هيرودوت باسي كردوه، يان ته نيا له كتبييكا ئاماژه ي
 پيکراوه كه ماوه ته وه تاكوو ئاگاي له كورسيه ي خوينه ريک بي كه چوته
 ري ره وي شه مه نده فهره كه تا له گه ل توريسته هوله ندييه كان سه ري قسان
 بکاته وه. ده توانم بلیم دانه دانه ي نه و کچانه م خوش ده وي و له و کاته ش دا
 دنيا م كه هه ميشه ته نيا و ته نيا ههر ئاشقي نه و بووم.

هه رچه نده ش خوم به نه ويني نه و ئازار ده دم، كه متر ده توانم خوم رازي
 بکه م و به وان بلیم «من ليرهم!» له ترسي نه وه ي نه كا به هه له چوو بيتم و
 زياتریش له وه ده ترسم نه كا نه ویش من نه ناسيته وه و له گه ل كه سيكي تر ليی
 بگوري. كه سيک كه له گه ل نه وه ي ئاشناي منه به ئاساني بيت جيی من
 پر بکاته وه. وهك نه و كوره مه له وانه ي زنجيره زي ره كه ي له ملدايه، يان
 به ري وه به ري ره سه دخانه، يان نه وره سه كه. يان ماسيه كي گه روكي نير، يان
 نه و خوينه ره ي هيرودوت يان هيرودوت خوي، يان نه و چلوور ه فروشه ي كه
 له جاده خاكي نيوان هه رمي كوله كانه وه به ره و روخه كه هاتووه و گه يشتوته
 نيو نه و كچه هوله ندييانه ي وا جلوبه رگي مه له يان له بهر دايه، يان ئيسپينووزا،
 يان ليخوري نه و كاميونه ي كه باره كه ي سه ربرده و به ره مي هه زار جار
 كور تکراره و پاته كراوه ي ئيسپينووزا يان يه كي له و ميشه نگوينه نيرانه ي كه

له نيو پلوور هكهيدا دواى دهورگيراني كارهكهى خوئى بو پاراستنى رهگهزى
خويان خهريكى گيان دانه.

۳

... نهك بهو مانايهى كه په رژينه كه، جگه له هه موو شتى، په رژينيك نه بوو
به شكليكي تايبه ته وه، كه جگه له وهش نه ده لوا، چونكه نه وه ته نيا شكليكي بوو
كه من ده رمهينا بوو. هر بهو بو نه وه كه په رژينه كه شكليكي تايبه تى بوو،
دنياش گورا، يانى ئيستا به ره مى كوئى شكلى دنيا، دنياى بى په رژين و شكلى
په رژين بوو.

نه وهش رهنگدانه وهيه كه باشى بوو چونكه له رهى شه پولى تيشك له كاتى
كه وتنه سهرشته كان ناكاميكى تايبه تى به ديھينا بوو. رهنگ كه يه كه ميانه و
هر نه وه ماده يه كه من چينى په رژينه كه م پى هه لچنى بوو، له رينه وهيه كه جيا
له وانى ديكه ي هه بوو، به لام نه م خالهش وه به رچاو ده هات كه هر
بارستايه ك ده كه وته سهر پيوه ندى بارستايى تايبه ت له گه ل بارستاييه كانى
ديكه، ديار ده گه ليك بوون به لام من سهره نده رم لئ نه ده كردن.

به م شيوه په رژين ده يتوانى وينه گه ليكى ديار له په رژينه كانى ديكه
به ديپينى، كه شتيكن تائه و جيه ي من ده زانم زور شيوه ي په رژينه كه
خويه تى، غه يري نه وهى كه په رژينه كه ليريه وينه كانى تر له شوينيكى ديكه و
گلينهش ناتاجى ده زگايه كى پيچه لاو پووچى به سراو به ميشكه وهيه. به م جوړه
من به ساز كردنى نه وه په رژينه وينه كه شيم خولقاند هه لبه ت نهك يه كى به لكوو
زور چونكه به يه ك دانه په رژين ده توانى هه رچهن دانه كه ده ته هوى وينه ي
په رژين دروست بكه ي - به لام ته نيا وينه گه ليكى باش و به هيز، چونكه بو
پيکهينانى وينه به هه موو نه وه كه ره سانه وه كه وتم پيوسته: ميشكيك به

گری وگولی دیتنه وه، دهماریکی دیتن بو راگوئیستنی له رینه وه کان له دهره وه بو ناوه وه، ئەم دهماری دیتنه سهره کهی دیکه ی به جییه ک دهگا که بو دیتنی دهره وه دروست کراوه یانی چاو. شتیکی قوره پیت وایی ئەگهر میشکی باشت ببی دهتوانی دهمارت وهک قولایی ماسی گرتن هه لاییه تاریکییه وه. هه تا چاوێک نه بی نازانی که شتیکیش بو دیتن له دهره وه هه یه یان نا، من هیچ کام له م که ره سانه م نه بوو، که وایه له هه موو کهس که متر بو م هه یه باسی ئەو شتانه بکه م. له گه ل ئەوه شدا بیریک به میشکما هاتبوو؛ گرینگ پیکهینانی وینه گه لی چاوی بوو؛ چاو ئیتر خوی به دوا ی ئەواندا ده هات، هه ر بو یه هه ولما بو راگرتنی به شی دهره وه ی جهسته م و (ته نانه ت به شی ناوه وه م که دهره وه می کرده شه رتی) بو پیکهینانی وینه یه ک، یان شتیکی که پاشان پیی بلین وینه یه کی جوان (له به راوه رد کردن له گه ل وینه گه لیکی دیکه که که متر جوان، یان دزیو بوون، یان له کو تاییدا زور زور ناحه ز و قیزه ون ده هاته به رچاو).

کاتی جهسته بو ناردن یان ره نگدانه وه ی له ره ی تیشک به شیوه یه کی دیاریکراو و به رچاو بی له دل خو ما بیرم کرده وه. له گه ل ئەم له ره له ره چ ده کا؟ ئەوان ده نیته گیرفانی؟ یان به سه ری یه که م ری بواری دا ده کا. ئەوی دیکه چ ده کا، کاتی له گه ل ئەو له ره له ره به ره وروو ده بی که به که لکی نایه هیچ، له گه ل ئەم شیوه وه ره گر تنانه ته نانه ت ده توانی ژاناویش بی؟ سه ری بکا به کونی کدا؟ نا، ئەوان هه ر بو ئەو لایه ده نیری تا خالیکی که زیاتر له وانی دیکه له به ر لی درانی له ره له ری دیتن دایه ببزوی و کاروباری که لک وه ره گرتن له وان به شیوه ی وینه وه دی بی. وه لحاسل من پیوه ندی نیوان چاو و میشکم به جو ری ره هو لی هه لکه ندر او له دهره وه له گه ل وزه یه ک که ئاماده ی بوونه وینه بوو زه ق کرده وه، نه ک له ناوه وه که بمه هو ی وینه یه کی کو نی پی وه رگرم.

به ههلهش نه چوو بووم. هه ر ئه مرؤش دلنيا بووم كه ته واوى بهرنامه كه م دروست بوو. ههلهى من ئه وه بوو كه پيم و ابوو ئيمه، من و ئه و بينايى وه دست ديينه وه. من وينه يه كى رهنگى ريك و پيكم له خوم كيشاوه تاكوو برواته نيو و هرگري وزه ي ديتنى ئه وه وه و ناوهنده كه ي داگير كا و هه ر له وي بمينته وه تا ئه و بتوانى دايمه له خهون و بيره وه ريدا، به بير و به چاوه وه كه لكم ليو هرگري. هه ر له و كاته دا هه ستم ده كرد كه ئه و يش خهريكه وينه يه كى خوى ده نيرى بو چاوى من. وينه يه كى هينده ته واو كه خوى به سهر هه سته شل و دواكه وتوو ه كانى مندا بسه پينى و مه يدانىك روانگه ي ناوه كى له مندا وه دى بينى و له وي دا به ئاشكرايى خهريكى خونواندن بى.

به م شيوه يه هه وله كانمان ئيمه يان كرده بابته گه ليكى هه ستاوى كه چونيه تيبه كه ي هيشتا كه س تى نه ده گه يشت و پاشان به وردى له گه ل كامل بوونى بابته كه كه ئيمه بووين به ته واوى كامل بوو. مه به ستم بينايى يه، چاو. من ته نيا شتيكم پيش بينى نه كرد بوو: ئه و چاوانه ي كه ئاخري بو ديتنى ئيمه كرانه وه، چاوى خومان نه بوو، چاوى خهلكى بوو.

بوونه وه رى بى شكل و رهنگ، هه مبانه ي جه رگ و ريخوله، دنياى ده وروبه رى ئيمه يان پر ده كرد بى ئه وه ي تو زقالي بيرى لى بكه ينه وه كه چون خويان ساز ده كهن و چون له وينه يه كى كاملا به يان و ناسنامه ي خويان نيشان ده دن تاكوو روانگه ي هه ر كه سى كه ده يان بينى غه نى بى، ده هاتن و ده رويشتن، ماوه يه ك ده چوونه نيو ئاوه كه وه و ده هاتنه ده رى و بو خو خافلاندى له نيوان هه وا و ئاو و ته خته به رده كه دا پياسه يان ده كرد؛ له و نيوه شدا من و هه موو ئه وانه ي كه پيدا گر بووين له سهر ئه وه ي شكليك بو خومان ساز كه ين، هه ر له وي خهريكى گيانكه نشت بووين و سوور بووين له سهر ئه و نه ينى كارييه مان، له سهر ئه ركى ئيمه ئه و پانتا نامه علومه بووه

مهیدانیک پروانگه؛ به لام قازانجه که ی بو کی ده بی؟ هر ئه و مزیرانه ی که هیچکات بیریان له دیتن نه کردبووه (چونکه ئه وهنده دزیو بوون چاوی دیتنی یه کتریان نه بوو). هر ئه م بوونه وهرانه ی که هیچکات بانگهیشتنی شکلیان به هیند نه گرت. کاتی که ئیمه کوور ببووینه وه و خهریکی دژوارترین به شی کاره که مان بووین، یانی خولقاندنی شتیک که ده بیدری، ئه وان به بی دهنگی خهریکی سانترین به شی کاره که بوون. سازگار کردنی ئه ندای ئاوه لمه یی و ته نه لیان به وهرگرتنی وینه ی ئیمه.

ئیسنا پیویست ناکا بلین کاره که ی ئه وانیش دژوار بووه، ده کرا له و ماده لینچقه شیلاوییه ی نیو کاسه سه ریان هه موو شتیک ده رپه ری. دامه زرانندی ده زگایه کی به تیشک هه ساس شتیک گران نییه؛ به لام کاتی دیته سه ر کامل بوونی شته که هه رق ده کا! ئه و کاره چون سه رده گری کاتی تو شتیکت بو دیتن نه بی، ته نانه ت له و پرزریقه و بریقانه، له وانه ی که خو یان به سه ر چاودا ده سه پینن؟ وه لحاسل ئه وانه بو چاویان ده بی هر مه منوونی ئیمه بن.

که وایه دیتن، دیتنی ئیمه، که به شیوه یه کی هه ست پینه کراو چاوه روانی بووین، سو مایه ک بوو که به بو نه ی ئیمه وه بوویان. به چه شنیک شو رشیکی گه وره روویدا بوو. له ده ورو به رمان چاوه خهریکی کرانه وه بوون؛ گلینه و چاوی ده ریوقیو و بی رهنگ و قه لپووچ و ماسی قه شه و چاوی زهق و نه ره لیه ی ماسیه سپی و زه رده ماسی و چاوی پیچکه دار و ده رپه ریوی قرژالی دریز و خر، چاوی تیکه ل و زهقی میش و میرووله و به رازی ئاویی رهش و قه تران دینه پیشی و به چاوی کونه سووزنییه وه چاوه داده گرن. شه ی تانو که یه ک ئه و چاوه خرا نه ی سه ر شاخه دریزو که که ی دینیته پیشی. چاوی کزی ماسی گره له روو به ری ئاوه که ده روانن. له پشت ده مامکیکی شووشه یی و گرژ و مونه وه غه واسیکی ماسیگر قوولایی ئاوه که ده پیشکنی. له ته له سکوپیکی چکوله وه، چاوی پاپوره وانیک و چاوی ژنیک مه له وان پیم

دهكهوئى و پاشان چاويك له يهكتر دهكهن و من له بير دهبهنهوه... له شووشهئى دووربينيكهوه، سهرنجى چاوى دووربيني بوونهوهرناسيک لهسه رلهشى خوَم ههست پيڊهكهَم كه ههول دهدا من له چاوى دووربينيكى (رولى فولكس) دا له قهتحة بگرئ. هه رله و كاته دا پوليک ماسيى گهروك كه تازه گووراوَن به بهردهمدا تيڊهپهَرَن. ئەوهنده وردن كه پيَت وايه هه ر ماسييهكى سپى و چكوله به قهت ئەو خاله رهشهئى ناوهندي گلينه دهبي و تهنيا پوليک چاون كه به نيو دهرياكه دا تيڊهپهَرَن.

ئەو چاوانه هه موو هى منن. من هيژى بينيم پيداوَن، كارى گرینگ من كردوومه. من ئەو شكلهَم ئاماده كردووه. چاويشم ئەوانهئى ديكهئى هيئاوه. بويه هه ر كردهوهيهك يان هه ر كاريكى كه به چاو ئەنجاميان دابئ، هه موو شكَل و هه موو كردهوهيهكيان ئاكامى ئەم كارهئى من بوو.

ههلبهت ئەوانه به هؤى ريكهوتى حوزوورى من لهو شوينه و پيوهندي دامه رزاندنم له گهَل ديتران و نير و ميو و هتد... خهريك بوونم بو دروست كردنى په رژين و ئەو شتانه نه بوو. دهمههوي بليم من به وردى ئەو شتانه م پيشبيني كردبوو. من له نيو دانه به دانهئى ئەو چاوانه دا ده ژيام. يان منيكي ديكه ده ژيا؛ يهكئ له ويينه كاني من له گهَل ويينهئى ئەو رووبه رووو ده بوو، وه فادارترين ويينهئى ئەو كه له وپه رى ئەودا، له پشت شويني نيوه ئاوه كيى گلينه، له تاريكايى گلينه كاندا، تالارى ئاويينه به ندى چاوه كان ده كرينه وه، به رهو ئەم توخمه ره سه نهئى ئيمه كه به بي روخ و به بي سنووز ئاوا به رين ده بيته وه.

ريچارڊ براتيگين

ريچارڊ براتيگين سالي ۱۹۳۵ له شاري تاكووماي ئه ياله تي واشنتون له دايك بوو. سهره تا شيعر و چيروكه كاني له روظنامه لاوازه كاني سان فرانسيسكوډا بلاو ده كرده وه. به لام له كوتايي ده يه شه ستدا ناوه نديكي چاپ له نيويورك كهلكي له خوشه ويست بووني ناوچه يي ئه و وهرگرت و هينديكي له رومان و شيعره كاني چاپ كرده وه. ئه مرؤش براتيگين به سمپليكي (وايلد بيل هيكاك) انه وه و كچه هاورپي سهير و قه لافه تي سهيرتريان رووبه رگي كتيبه كاني ده رازينه وه. هر بويه ئيستا زياتر له پيشوو له لاي لايه نگره كاني خوشه ويسته و له نيو لاواني زانكوشدا لايه نگرى زوره و خوشيان ده وي. براتيگين تائهم كاته (۱۹۷۵) ده كومه له وتار و چيروكي بلاو كردوته وه كه گرینگترينيان بريتين له: (له قه ندي شووتى دا، ۱۹۶۸)، (ژينراليكي ئيتلافي له به يگ سوور، ۱۹۶۴)، (تاقه ت پرووكين له همبهر رووداوى كاني ئيسپرینگ هيل، ۱۹۶۸)، (روميل له ناخي خاكي ميسردا، ۱۹۷۰)، (له بارچووني منال: روماني ميژوويي، ۱۹۶۶)، (راوه ماسي قزل ئالا له ئه مريكا، ۱۹۶۷).

پروژەى کارەبا کيشان بو ئاوايى

ريچارد براتيگين

چەن رۆژ لەمەوبەر ويستم لە لاي كەسيك تاريفت بكەم. تۆ وەكوو هيچكام لەو كچانە ناچى كە تا ئيستا ديتوومن. نەدەكرا بلييم «راست وەك جين فوندا دەچى، ئەو تەنيا قژى سوورە و مۆدى دەم و ليوى جياوازە و ئەكتەريش نيبە...» نەدەكرا ئەو بە بلييم چونكە تۆ هيچ كوييهكت لە جين فوندا ناچى. پاشان گوتم تۆ شيوهى فيلميك دەدەى كە بە مندالى لە بەندەرى تاكووماى واشينگتون ديتبووم. پيموابى سالى ۱۳۴۱ يان ۴۲ بوو، دەورى حەوت هەشت يان شەش سالان بووم.

فيلميك بوو سەبارەت بە كارەباكيشان بو گوندەكان. يەكئ لەو فيلمە ئەخلاقيانەى دەيهى ۱۹۳۰ و سەردەمى سەرەك كۆماريى رۆزويلت بوو. كە بابەتى مندالان بوو تەماشاي بكەن. فيلمەكە سەبارەت بە ژيانى وەرزيپرانىك بوو كە لە گونديكى بى كارەبا دەژيان. شەوانە دەبوو لەنتەر هەلكەن تاكوو

له بهر شوځه که ی شتیځ بخویننه وه یان دروومان بکه ن . هیچ که ره سه یه کی بهرقیشیان وه کوو توستیر و مه کینه ی بهرگ شوړی و شتی وایان نه بوو . نه یانده توانی گوی له رادیو ش بگرن . نه وان سه ددیکیان به ژنراتوری گه وره وه ساز کرد ، دارتیلیان چه قاند و تیلی کاره بایان به سهر مه زرا و له وه رگه کاند کیشا . چه قاندن و دامه زرانندی ده کهل و دارتیل که تیلی کاره باکه ی به سهر سهری خویناندا کیشابوو ، باریکی چه ماسی زور باشی بوو . نه و دارتیلان مودیرن بوون و ههروه ها کونه ش دهاته نه بهر چاو .

له دریزه ی فیلمه که دا کاره با وه ک خوی جوانی یونانی کون پیی نایه مالی وهرزیران و تاریکایی بو هه میسه له ژیانیان تاراند . به قامک پیانانی کللیک له پر ، وهرزیری له کووره ی مه زهه بدا خاراو ، کاره بای بوو تا کوو بتوانی له شهوانی ساردو تاریکی زستاندا مانگا کانی بدوشی . بنه مالهی جووتیار ده یانتوانی گوی له رادیو بگرن و توستیریان بی و زور گولوی پی پرشنگدار تا کوو بتوانن له بهر شوځه که یان دروومان بکه ن و رپوژنامه بخویننه وه .

فیلمه که به راستی شتیکی سهر بوو . وه کوو کاتی گوی گرتن له سروودی نه ته وه یی نه مریکا . یان دیتنی وینه ی بهریر رپوزویلت یان گوی گرتن له دهنگی که له رادیو وه بلاوده بووه ، تووشی هه یه جانی کردبووم :
«سه رکوماری ولاته یه کگرتووه کانی نه مریکا...»

پییم خوش بوو بو هه موو شوینیکی دنیا کاره با بکیشن . پییم خوش بوو هه موو جووتیارانی دنیا بتوانن گوی له مژولیايشی بهریر رپوزویلت بگرن له رادیو وه .

نهری به بروای من تو له وه ده چی .

پیره پیاوی به ر باران

ریچارد براتیگین

هه موو رپوژی له توکیو چاوم به گهلی پیاو ده که وی، که پسووله ی پروپاگه نده به نیو خه لکدا بلاو ده که نه وه و لهو ریگه یه وه بژیوی خو یان وه دست دینن. له گوئی شه قامه کان راده وهستن و نهو پسووولانه ده دهنه دست خه لکی غه واره و داوایان لیده که ن بیکرن، نهوان دیانه وی نهو غه ریپانه پوول بدن به شتیک که له وانه یه هر به کاریشیان نه یه، یان رهنگه به کاریان بی.

زورجار نهو پیاوه غه ریپانه ی پسووله ی پروپاگه نده ده کپن، هیچ که لکیکی لی وهرناگرن و دوا ی تاوی فرپی دهن.

هر وها پیاوگه لیک ده بینم که تابلویان به دهسته وه گرتووه و داوا له پیاوان ده که ن که بچنه نهو ماساژخانه وکابارانه ی که لهو نزیکانه هه لکه وتووه پووله که یان خه رج که ن، لهوی ژنانی لییه نه رم ده یان شیلن و

دەربەست لە خزمەتیاندا دەبن و پوولیان لێوەردەگرن. زۆربەى ئەو
پیاوانەى كە ئەو جۆرە تابلۆ مەیل بزوینانە بە دەستەووە دەگرن، پیرن و جل و
بەرگی چلكن و دراویان لە بەردایە. خۆزگە ئەو پیرەپیاوانە دەستیان لەو
كارانە هەلگرتایە و كاریكى دیکەیان بگردایە و جل و بەرگی باش و خاوینیان
لە بەردا بوایە.

بەلام من ناتوانم دنیا بگۆرم.

چونكە بەر لەو هەى من بگەمى گۆردرابوو.

هیندى جار دواى ئەو هەى لە نووسینی دەقیك دەبمەو، وا هەست دەكەم
كە منیش پسوولەى پروپاگەندەى بى كەلك و بايەخ بلاودەكەمەو. یان
پیموایە پیرە پیاویكى شرۆل و چلكنم و لە بەر باران تابلۆیەكم بە دەستەووە
گرتوو و مشتەرى بو كابارەیهك پەیدا دەكەم، كە پرە لە ئیسك بەندى جوان
و مەیل بزوینى ژنانى شوخ و شەنگ. ئەو ژنانەى كاتى بەرەو لات دین و لە
درگاكە دینه ژوورى، خرەخریكيان لیوهدى، دەلیى خرەخرى مۆرەى
دۆمینهیه.

خوان رۆلفو

خوان رۆلفو سالی ۱۹۱۸ له ویلایه تی خالیسکوی سەر به مه کسک هاتۆته دنیاوه، له سه ره تای چله کانه وه دهستی به بلاو کردنه وهی کورته چیرۆکه کانی کردوو، یه کیکه له نووسه ره هه ره دیار و به ناوه کانی ئەمریکای لاتین و به هه ر دوو کاری (پیدهشتی سووتاو - ۱۹۵۳) که کۆمه لیک چیرۆکی کورته و، رۆمانی (پیدرو پارامو - ۱۹۵۵) چوو ه ریزی نووسه رانی گه وره ی دنیاوه، رۆلفو سالی ۱۹۸۶ کۆچی دوایی کردوو، چیرۆکی ماکاریو که لیڤه دا بلاوی ده که ینه وه یه کیکه له چیرۆکه دیاره کانی کۆمه له چیرۆکی پیدهشتی سووتاو.

ماكارپۆ

خوان رۆلفۆ

له سه ر گونجه ی گه ناوه كه دانیشتووم و چاوه پروانم قربۆق بینه ده ری .
دوی شه و خه ریکی شیو خواردن بووین، ده ستیان کرد به قیره قیر تا به یانی
بیده نگ نه بوون .

دایه نم که قیره قیری بۆق خه ویان لی زران دبوو، ده یویست بخه ویته وه،
به لام هه رچی ده کرد خه وی لی نه ده که وته وه . هه ر بۆیه پیی گوتم ئه مرۆ
له سه ر ئه م گونجه یه دانیشم و ته خته یه ک به ده سه ته وه گرم، هه ر بۆقی
ده رپه ری ته خته یه کی پیداکیشم و جیق و فیقی ده ره نیم . بۆق بن زگیان نه بی
هه موو گیانیان سه وزه، به لام که وچکه قوله کان ره شن . چاوی دایه نیشم وا
ره شه . دایه نم بۆق ده خوا، به لام که وچکه قوله ناخوا . که س که وچکه قوله
ناخوا، که چی من ده یخۆم و زۆریشم پیخۆشه . تامیشی هه روه ک تامی بۆق
وایه . به لام «فلیپا» ده لی خواردنی که وچکه قوله باش نییه . فلیپا چاوی هه ر له

چاوی پشیلە دەچی، چاوی سەوزە. ھەر کاتی بمهەوی لە چیشخانە کە نانم دەداتی. پئی خوش نییە بیمە میملی بۆقەکان.

بەلام چ بکەم دایەنم پیم دەلی بۆق بکوژم. فلیپام لە دایەنم خوشتر دەوی. بەلام دایەنم پوول دەدا بە فلیپا تاکوو خوار دەمەنی و شتمان بۆ بکری. فلیپا بە تەنیا لە چیشخانە کە دەمینیتەو و چیشت بۆ ھەرسیکمان لی دەنی. لەو تەوی دەیناسم ئەو کە کاریەتی. من قاپ و کەوچکەکان دەشۆم. ھینانی سووتە مەنیش بۆ کوانوو کە ھەر لە ئەستوی منە.

دایەنم چیشتە کە مان بۆ تیدەکا. زور جار دواي ئەو دەوی نانی خوی دەخوا، دوو بابۆلە فلیپا چکۆلە دروست دەکا و دەیدا بە من و فلیپا. بەلام جاری وایە فلیپا ئیشتیای نابا و ھەردوو بابۆلە کە بۆ من دەبی. ھەر بۆیە فلیپام خوش دەوی، چونکە ھەمیشە برسیمە و تیرخوار دنم نییە؛ تەنانەت کاتی بەشە کە ئەویش دەخۆم. دەلین پیاو نان بخوار تیر دەبی، کەچی من تیر ناخۆم. ئەو دەوی پیشم دەدەن ھەمووی دەخۆم.

فلیپاش ئەو دەزانی. خەلکی پیم دەلین گەلخۆم، چونکە قەت برسیمیە تیم ناشکی. دایەنم بە گوئی خوی بیستوو یەتی، بەلام من نەمبیسستوو. دایەنم و دم پئی دەدا بە تەنیا برۆمە دەری. کاتی لەگەل خوی دەمبا بۆ عیشای رەببانی لە کلێسە، لەوی لە پەنا خۆیدا دامدەنی و دەستم بە لوی پشتینە کە یەو دەبەستی. نازانم بۆ دەستم دەبەستی؟ بەلام خوی دەلی بۆیە دەستت دەبەستم، خەلکی دەلین کاری گەوجانە دەکەنی. رۆژیک دیتوو یانە خۆم بە کەسیکا ھەلواسیو.

لەخۆرا خۆم بە ژنیکەو ھەلواسیو. خۆم لە بیرم نییە، چیبکەم ئەو دایەنمە پیم دەلی چبکەم و چنەکەم، ئەویش خۆ قەت درۆ ناکا. ھەموو شتیکی بە قسە دەکەم. کاتیکیش کە بانگم دەکا بۆ نان خوار دن بۆ ئەو یە بەشە کە خۆم بداتی. وەکوو خەلکی نییە کە بانگم دەکەن نانیان لەگەل بخۆم، بەلام

ھەرکە دەچمە پېشى وەبەر بەردەم دەدەن و ناچارم ھەلیم بئ ئەو ھى ھىچم
 خوار دى. کەچى دایەنم وا نىيە، ئەو زۆر بەر وحمە. بۆيە زۆر رازىم کە لە
 مالى ئەوان دەژىم. فليپاش ھەر ليرە دەژى. فليپاش منى زۆر خوش دەوى.
 منيش ئەوم زۆر خوش دەوى. شيرى فليپا وەک گولى مژمژۆکە شيرينه، من
 شيرى بزىم خوار دوو. شيرى بەرازى تازەزاویشم خوار دوو، بەلام
 ھىچيان بەقەى شيرى فليپا خوش نەبوون. ئىستا ماو ھىە کە ودمم دەدا مەمكى
 بمژم، مەمكى راست لەو شوينە ھىە وا پەراسووى ئىمە ھىە. شيرىكى خوشى
 لى دىتە دەرى، بەو شەرتەى بزانى چۆن مەمكى دەرھىنى. شيرە کەى دەخۆم.
 شيرى ئەو زۆر لەو شيرە خوشترە کە دایەنم رۆژى يەکشە ممانە بەجى
 فراوین پیمان دەدا. فليپا ھەموو شەوى دەھاتە وەتاغى خەو ھەم و لە
 پەنامە ھە رادەکشە لەسەر ھەو، يان لە تەنیشتە ھە بەسەر مەدا دەنووشتاو و
 مەمكى بە جۆرىک دەگرت کە بتوانم بيانمژم. شيرىكى گەرم و شيرى
 چۆرە چۆر دەرژا نيو دەمە ھەو. زۆر جار گولى مژمژۆکە مژيوە تاكوو
 برسىە تيم بشكى. شيرى فليپاش ئەو تامەى ھە ھىە. بەلام من ئەم پى خوشتر
 بوو، چونکە ھەر وەختى مەمكى دەنا دەمە ھەو، سەرتاپاشمى ختيلکە دەدا.
 پاشان ھەميشە لە لام دەماو و تا بەيانى لەگەلم دەخەوت، ئەو ھى بۆ منيش
 زۆر باش بوو. چونکە ئىتر خەمى سەرمام نەبوو و لەو ھى نە دەترسام
 شەوىک لەو تەنيايى دەا بمرم و بچمە جەندەم. جارى وایە زۆرىش لە
 جەندەم ناترسم. ھەندى جارىش زۆر دەترسم. بەلام ئىستا پىم خوشە خۆم
 بترسىنم، نەکا رۆژىک لەم رۆژانە دا بچمە جەندەم. من سەرم زۆر رەقە و
 پىم خوشە ھەر شتىک بىتە سەر رىم سەرى پىدابكىشم؛ بەلام فليپا دى بۆ لام
 و ھەموو ئەو ترسانەم لى دوور دەخاتە ھەو. ئەو جۆرەى کە ھەر خۆى باش
 دەزانى، ختيلکەم دەدات و ترسى مردنم لەبىر دەباتە ھەو. کاتى کە فليپا
 پى خوشە لەلای من بى، دەلى ھەموو تاوانە کانت بە خودا دەلیم. ئەو ھەر بەم

زوانه دهچیتته بههشت و لهگه‌ل خودا قسه دهکا. داوای لیده‌کا له هه‌موو تاوانه‌کانم خو‌ش بی، که سه‌رتاپامیان داگرتوو‌ه. پیی دهلی که بمبووری تاکوو ئیتر خه‌مم نه‌بی. هه‌ر بویه هه‌موو ر‌وژئی دهچی بو ددان پیانانی تاوانه‌کان. نه‌ک ئه‌وه‌ی که خو‌ی خراپ و تاوانباره، به‌لکوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌یتان سه‌رتاپامی داپوشیوه و ئه‌و بو ده‌رکردنیان ناچاره به‌جیی من هه‌موو ر‌وژئیکی هه‌وتوو عه‌سرانه ئه‌و کاره بکا.

له ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌نیدا ئه‌و چاکه‌یه‌م له‌گه‌ل ده‌کا، خو‌ی ده‌لی. هه‌ر بویه ئه‌وه‌نده‌م خو‌ش ده‌وی. به‌لام سه‌ری ره‌قیش شتی چاکه. چه‌ند سه‌عات له‌سه‌ر یه‌ک به‌کو‌له‌که‌ی دالانه‌که‌یدا ده‌کیشم هیچی لی‌نایه. هی‌نده سه‌خته ناش‌قه‌له‌شی. به‌عه‌رزیدا ده‌کیشم هیچی لی‌نایه. هه‌وه‌ل سووک پاشان به‌توندی، وه‌کوو ده‌هۆل ده‌نگی دی، راست وه‌ک ئه‌و ده‌هۆله‌ی له‌گه‌ل زورنا لی‌ی ده‌دن و من هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی که به‌دایه‌نمه‌وه به‌سه‌تراوم، ده‌نگیان له‌په‌نجیره‌ی کلێسه‌که‌وه ده‌بیستم. گویم له‌درمه‌درمی ده‌هۆله له‌ده‌ره‌وه ده‌نگی دی. دایه‌نم ده‌لی، به‌وه‌دا که وه‌تاغه‌که‌م قالونچه و دوو‌پشکی لییه، ده‌رده‌که‌وی که ئه‌گه‌ر له‌کاری سه‌ربه‌عه‌رزیدا کی‌شان ده‌ست هه‌لنه‌گرم له‌ئاوری جحه‌نده‌مدا ده‌سووتیم، به‌لام من ده‌نگی ده‌هۆلم پی‌خوشه. ده‌بوو خو‌ی بزانی.

ته‌نانه‌ت کاتی که له‌نیو کلێسه‌که‌داین ده‌نگی وه‌سه‌روو تووک و نزای قه‌شه‌که ده‌که‌وی. ریگای شتی باش رووناکه، ریگای شتی خراپ تاریکه، قه‌شه‌که ده‌لی. هیشتا هه‌وا تاریکه له‌خه‌وه‌له‌ده‌ستم و له‌دیوه‌که‌م دیمه‌ده‌ری. به‌رله‌وه‌ی ده‌ستی هه‌تاوم پی‌بگا. شه‌قامه‌که ده‌مالم و ده‌گه‌ریمه‌وه نیو ژووره‌که‌م. له‌شه‌قامه‌که‌دا رووداوی سه‌یر ده‌قه‌ومی. زور که‌س هه‌ن هه‌رکه چاویان پی‌م ده‌که‌وی به‌ردم تی‌هه‌لده‌که‌ن. به‌ردی تیژ و گه‌وره‌گه‌وره له‌هه‌موو لایه‌که‌وه داده‌باری به‌سه‌رمدا. ئه‌و کاته کراسه

دراوهکه م دوورینه وهی دهوی و خوشم دهبی زورم سهبر هه بی تاکوو برینی ده موچاو و ئەژنۆکانم چاک ده بنه وه.

ديسان بهسترانی دهستيشم تامل دهکه م، چونکه ئەگەر دهستم نه بهستن قه تماغه ی برینه کان هه لده که نی و ديسان خوینیان لی دی. تامی خوینیش خو شه. به لام راستت دهوی، تامی شیر ی فلیپادا نادا. وه لحاسل بویه له ماله وه دا خو م زیندانی کردوو ه، تاکوو بهردم پيدا نه دن.

هه رکه نانه که م ده خو م، خیرا له وه تاغه که مدا خو م زیندانی ده که م و پشتی درگاکه ش گاله ده دم. تاکوو تاوانه کانم نه مدوزنه وه، که دنیا تاریک ده بی ته نانه ت چرا قه وه که شم هه لناکه م، که بزانه م قالونچه کان به کویمدا هه لده که رین. کر و بیده نگ به جل و بهرگه وه ده خه وم و هه رکه هه ست ده که م قالونچه یه ک به لاقه زه بره کانی به پشت ملما ده روا شه پلاغه یه کی لیده دم و جیقی ده ردینم. به لام چرا قه وه که م هه لناکه م.

نامه وی کاتی ئاگام لی نییه و چرا قه وه که م هه لکردوو ه و ژیرلیفه که م ده که ریم بو قالونچه، تاوانه کانم توند مه چه کم بگرن.

کاتی قالونچه ده کوژی، وه ک توق توقه ده ته قی. نازانه م سیسرکیش ده ته قی یان نا؟ من هیچ وه ختی سیسرک ناکوژم. فلیپا ده لی بویه سیسرک هه میشه ده خوینن که ئیمه گویمان له هاواری ئەو رپو حانه نه بی که له به رزه خدا جه زره به ده درین. ئەگەر بیتوو سیسرک نه مینن، قیژه ی رپو حه پیروزه کان دنیا هه لده گری و ئیمه ش له ترسانا زنده قمان ده چی. من زوریشم پیخوشه گوی قولاغ بم و دهنگی جیکه جیکه که یان بیستم. ژووره که م پر ه. پیخه فه که شم ئەوه نده ی سیسرکی تیدایه، رهنگه نیو ئەوه نده قالونچه ی تیدا نه بی. دوو پیشکیشی تیدایه. زور جار له بنمیچه که وه ده که ونه خواری و چرکه له خو م ده برم و هه ناسه ش هه لناکیشم تاکوو به سه ر گیانمدا تیپه رن و برۆن. چونکه بیتوو دهستم بجوولیته وه، یان ئەندامیکم له ترسانا بله رزی

چزووه که ی خیرا چرزهم لی هه لده ستینی. جاریک دانه یه کیان به پشتی فلیپایه وه دا. دهستی کرد به گریان و کرووزانه وه. دهسته و داوینی مریه می پیروژ بوو که پشتی عه ییدار نه بی. تغم له پشتی دا. ئەو شه وه هه تا رۆژ هه ر تغم بو لیداو دوعام بو کرد. پاشان که زانیم تغه کهم ژانی ناشکیینی، تا ئەو جییه ی توانیم یارمه تیم دا تا کوو به چاوی من بگری. من زیاتر پیم خوشه له نیو ژووره کهم دا بم و نه چمه شه قام که سه رنجی ئەو که سانه راکیشم وا ناشقی به رد به خه لکدا دانن. لیره کهس کاری به سه رمه وه نییه، ته نانه ت دایه نیشم کاتی چاوی لییه گولی مژمژوکه و ماوه رد و هه ناره کانی ده خوم شهرم له گه ل ناکا. خوی ده زانی من هه میشه برسیمه وه و هیچ خوراکیک تیرم ناکا. ئەه گه رچی هه میشه ده گه ریم و له هه موو شتی به شی خوم ده پچرم. ده زانی له زبل و سه رکۆته ره ی نوکه سپیلکه که ده یدهم به به رازه دابه ستروه کان و لاسق و سه لکه گه نمه شامی که ده یدهم به به رازه ریوه له کان خوشم له گه لیان ده خوم.

زور چاک ده زانی له و کاته وه له خه و هه لده ستم تا کاتی خه وتن چه نده برسیه تی ده کیشم، به لام تا ئەو کاته ی له و ماله دا شتیکم بو خواردن وه ده ست که وی، ده مینمه وه. چونکه پیم وایه بیتوو رۆژیک ده ست له خواردن هه لگرم، ده مرم و ئەو کاته یه یه کسه ر ده چم بو ججه نده م و هیچ که سیش له وی ده رم ناهینیتته وه. ته نانه ت فلیپاش که ئەو هه مووه له گه ل من دلۆقانه. یان ئەو نوو شته ی دایه نم پی داوم و له ملم کردوو، هیچیان وه فریام نایه ن. هه روا له سه ر گونجه که دانیشتووم و چاوه روانم بو ق بینه ده ری. له ته واوی ئەو ماوه یه دا که قسه م ده کرد ته نانه ت تا قه بو قیکیش نه هاتۆته ده ری. ئەه گه ر له وه زیاتر بخایینی، له وانیه خه وم لی بکه وی و ئیتر نه توانم بیانکوژم. ناخوشییه که ی له وه دایه دایه نم گوئی له ده نگیان ده بی و خه وی لی ناکه وی. ئەو کاته رقی هه لده ستی و به یه کی له و قه تار قه دیسانه ی که له وه تاغه که ی

دایه دهلی، که شهیتانم بو بنیری و تووشی جه زه به و ئازاری دایمیم بکا،
هر ئیستا، تهنانهت بهر له وهی له بهرزه خه وه تیپه رم، ئه و کاته ئیتر ناتوانم
دایکم و باو کم ببینم؛ چونکه ئه وان له وی نین. که وایه و اچاکتره دریژه به قسه
کردن بدهم. پیم خوش بوو چور کالیک شیری فلیپاش بخومه وه. ئه و شیرهی
زور شیرینتره له و شیله یه که له گولی مژمژوکه وه دهست دی.

دینۆ بۆتزاتی

دینۆ بۆتزاتی سالی ۱۹۰۶ له بیلوونو شاریکی ئیتالیا له دایک بووه. خویندنی بالای له کولجی مافدا تهواو کرد و سالی ۱۹۲۸ بوو به ههوالنیری رۆژنامهی Corriere allasera و پاشان بووه سهرنوسهري ئهه رۆژنامهیه. ئهه چالاکی ئهدهبی سالی ۱۹۳۳ دهست پیکرد. چیرۆکی «بارنابووی کویستان» و «رازی لیڤهواری کۆن»ی به چاپ گه یاند.

پلهی نووسه رایه تی بۆتزاتی له بواری ئهدهبیاتدا به دوو کتیبی «بیابانی تاتارهکان» و «حهوت راسپارده» مسۆگهر بوو.

کورته چیرۆک و رۆمانهکانی بۆتزاتی پرن له پرسیار له خهلهوه تی ئهندیشه ی مروقایه تی و راسته قینه ی تال و پر له دهله خورپه ی ژیان.

بۆتزاتی له بهرهمهکانیدا بی بهزهییانه خه تی باتل بهسهر دلخوشییهکاندا دهکیشی و خوینه ر بهرهو روانگهیهکی پر له ناهومییدی و پر له دهله خورپه دهبا. رهوداوی نیو زهینی ئهه نووسه ره هه ر ئهه خال و گرفتانهیه که بهردهوام له زهینی هه مووماندا هه یه و دووپات دهبیتهوه. ژیان و مه رگ. بهلام هه موو کهس له دهستی هه لدین. چونکه له پشتییهوه جگه له هه راسانی و بی هیوایی شتیکی تر نابینن.

بۆتزاتی وهک نووسه ریکی ئهه سه ده پر له شه ر و هه را و ئاژاوهیه قامک له سه ر هه موو خاله گرینگهکان داده نی و دمه له پر له چلک و پووچه لهکانی کومه لگا ده داته بهر نه شته ری تیژی بهرهمهکانی.

بهرهمهکانی بۆتزاتی ئهمانه ن: بارنابووی کویستان (۱۹۳۲)، رازی لیڤهواری کۆن (۱۹۳۳)، بیابانی تاتارهکان (۱۹۴۰)، حهوت راسپارده (۱۹۴۲)، هی رشی دیاری ورچهکان بو سه ر سیسیل (۱۹۴۶)، مه ترسی له ئه سکالا (۱۹۴۸)

بۆتزاتی له ۲۸ی ژانوییه ی سالی ۱۹۷۲ کۆچی دوایی کردووه.

رزگار بوون له به نديخانه

دينو بو تراتي

له به نديخانه ي گهوره ي تاوانباراندا كه له قه راغ شار هلكه وتووه،
ياسايه كي به رواله ت مروثانه به لام له بنه رهدا بي به زه ييانه و زالمانه
به ريوه ده چي .

ئيمه كه مه حكوم به چه پسي دايمين هه ريه كي جاريك ئيجازه مان
پيدهدري بچينه نيو خه لك و ماوه ي نيو سه عات قسه يان بو بكه ين .

زينداني له به نده كه ي ديننه ده ري و ده يبه نه به ره ه يوانيك كه له ده ره وه ي
به نديخانه كه هلكه وتووه و گوره پانيكي پان و به ريني له پيش دايه و خه لك
پول پول دين بو گوي گرتن له قسه كاني . نه گهر له كوتايي مژوليايشه كه ي دا
خه لكه كه چه پله ي بو ليدن نازاد ده كري .

ئهمه رهنگه وهك ليبوردين و چاوپوشيه كي تايبه ت بيته به رچاو، به لام وا
نييه چونكه تاقه يه كجار ده تواني له هه مبه ر خه لكدا راوه ستى و ده رده دل
بكا . هه روه ها نه گهر خه لك چه پله ي بو لينه دن - كه هه ميشه ش هه روايه -
نيشانه ي نه وه يه له لايه ن تاقميكي زوره وه تاوانبار كراوه، له وه به دواوه له

جاران زیاتر پوچ و ویزدانی له عهزاودا دهبی و ژیانی لی تاریک و تالتر دهبی. دیسان شتیکی تر که هیوا و هومییدی زیندانی له خهفته و ئازاردا نوقم دهکا ئه وهیه که بهندی نازانی چ پوژ و چ کاتی نورهی دی بچیته هه مبهه ر خه لک. ئه وه به دهست سه روکی به ندیخانه که یه. له وانیه بهندی که پی ده نیته زیندان دواي نیوسه عات ئیجازه ی پیبدری و هیواش هیه ساله های سال چاوه پروانی ئه و کاته یه. پیاویک که به لاوی تاوانبار به زیندانی ئه به د کرابوو، له ته مه نی پیری و زورهانیدا نوبه ی هاتبوو؛ که ته نانه ت هیزی قسه کردنیسی نه بوو. هیچ زیندانییه ک ناتوانی به بی دلله راوکی بیر له و ئه زموونه قورسه بکاته وه. هیندیک له دلی خویندا ده لین: له وانیه سبهینی نورهی من بی. یان ئه مشه و، یان سه عاتیکی دیکه

ئه وهش سه ره تای دلله راوکی و بی ئوقره ییه. بیر و نه خشه کانی نیو میشکی ده هالوژی. بیری خه مناکی ده که ویته داوی ئالوژی و که م تاقه تییه وه. له کورته کاتی پیاسه ی پوژانه دا قسه له گه ل یه کتر ناکهن و له و باره وه هیچ جو ره بیرو رایه ک ناگورنه وه. هه رکه سه ی له میشکی خویدا وای لیک ده داته وه که به رازیکی گه وره و به لگه یه کی قایم گه یشتوو ه که ده توانی دلی ره قی ئه و خه لکه نه رم کا. هه ر بو یه ئه و بیره ی خو ی لای هیچ که س نادرکینی، نه وه ک له پیش ئه ودا نوره یان بی و که لکی لی و هه رگرن. ئه وهش شتیکی نابه جی نییه. چونکه خه لک ئه گه ر له پرووی عه قل و به لگه وه جاریک کاریان تیکرا، ئیتر جاریکی دیکه هه ر به و به لگه و قسانه له زمان که سیکی تره وه دردو نگ ده بن و باوه ری پی ناکهن.

ته جره به ی ئه وانیه که چوونه ته سه ر سه کو ی چاره نووس و سه رکه وتوو نه بوون ده کرا بو به ندییه کانی دیکه به که لک بی، لانی که م ده یاننتوانی له و شیوه قسه کردن و کرده وهی ئه وان که لک و هه رنه گرن.

بەلام ئەوانەى رەت دەبنەو قسە ناکەن. ئىمە لەخۆرا لە بەريان دەپارپىنەو قسەکانيان و کردەوہى خەلکەکەمان بۆ وەگىرن. ئەوان بە بزەيەكى تالەوہ تيمان دەروانن و هيچ نالين. لەوہ دەچى وا بىربکەنەوہ: «من تا ئاخى تەمەنم لەم زىندانەدا دەمىنمەوہ، ئىوہش بمىننەوہ، نامەوى هيچ يارمەتییەکتان بەم».

بەو حالەش لە نيوان ورپنە شاراوہ و رازە پيوارەکانياندا شتیکمان ھەلدەکراند، بۆ وینە وا ديار بوو زۆربەى بەندییەکان لە کاتى مژووليايشەکانياندا لەسەر دوو شت پىداگرى دەکەن، بىگوناحى خويان و پەرۆشى کەس و کاريان. بەلام ئەو قسەيان چۆن دەربريوہ؟

ئايا قسەکانيان توندوتيز و تەشەرەوى بوون، يان پاراونەتەوہ و گرياون؟ کەس نازانى، بەلام خەفەت ھىنەرترين ديمەن، ھىنانەبەرچاوى کۆر و ئاپۆرەى ھاوشاريانى خۆمانە. لەوہى کە ئىمە نيچيرىکين و تەنيا بۆ لە سىدارەدان باشين، شک و گومان نيیە، بەلام ئەوان کە لە دەرەوہى بەندیخانەن و پياوان و ژنانى ئازادن، بيژى گالتەمان پىنەکەن؟ ھەرکە دەبيستن زىندانىيەک قسە دەکا تەواوى خۆ لە گۆرەپانەکە دەترىنجين.

بەلام نەک بۆ داوہريیەكى بەراستى و تىبگەن کە ژيانى مروڤىک لە گۆرپى دايە. بەلکوو تەنيا بۆ تىپەراندنى کات و خۆش رابواردن کۆدەبنەوہ. وەک ئەوہى بچنە شايى و داوہت. پىتان وانەبەبى ئەو تاقمە لە کەسانى ھەرەخوارووى کۆمەل پىکھاتوون. نا، لەنيو ئەواندا تاقمىكى زۆر وەربەرچاوى دەکەوى کە لە کردەوہدا بىوينەن، کەسانىک کە کەسپى ئازاديان ھەيە، يان مووچەخۆرى دەولەتن، يان ئەو کریکارانەى بە ھەموو ئەندامى بنەمالەوہ کۆدەبنەوہ، نە رەحم و بەزەبيان لە دل دايە نە تۆزە تىگەيشتنىک. ئىمەش بە جل و بەرگى رپىرپى و سەرى نيوہتاشراوہوہ قەلافەتمان ناحەز و دزيو بووہ. ناشيرين تر لە ھەرچى کە بىرى لىبکەيتەوہ. وەکوو گياندارىكى

بیچاره و بی دسه لات ده چیتته به ره هیوانه که و - به پیچه وانیهی
 چاوه پروانییه کهی - بیده نگییه کی پر له ریژ و ترس له همبهر خویدا به دی
 ناکا. به لکوو له گهل ته قینه وهی پیکه نین و گالته و جنیو و فیتوو رووبه روو
 ده بی. که سیک به نه ژنوی بی هیژ و دلی خه مناکه وه پی بنیتته هه هیوانه که، به
 دیتنی نه و دیمه نه ده بی چ بکا؟ به سهر بارخانه یه ک خه م و ناهومیدیدا
 ده که وی. له و باره وه و هکوو هه دیس و نه وسانه ده گیرنه وه که زه مانی زوو
 تاوانبارانیک هه بوون که توانیویانه له و نه زموونه دا سهر که وتن و ده دس بینن
 و به سهر نه و مهینه ت و ده رده دا زال بن. به لام شتیک که روون و ناشکرایه،
 نه وه یه که من ماوهی نو ساله له و به ندیخانه دام هیشتا نه مدیوه که س نه و
 سهر که وتنه و ده دس بینن. له و کاته وه هه موویان له لایه ن خه لکه وه
 هویت هویتیا ن لیکراوه و به ناهومیدی گه راونه ته وه.

زیندانه وان پیی گوتم که نوبه ی من هاتوو ه. سه عات دووی پاش
 نیوه روویه. دوو سه عاتی دیکه ده بی له همبهر خه لکدا راوه ستم. ناترسم. له
 ئیستاوه وشه به وشه ده زانم چی بلیم باش و به جییه. پیم وایه وه لامیکی
 دروستم بو نه و مه حاکمه ناخوش و سامناکه دیوه ته وه. کاتیکی زورم بو
 بیرکردنه وه هه بووه: ماوهی نو سال ...

دیتنی نه و خه لکه تووشی هه په سانم ناکا. نه وانه هه ر نه و خه لکه ن که
 گوئیان له هاواله چاره ره شه کانی منیش گرتوو ه.

درگای به نده که م ده کریته وه. به زیندانه که دا تیده په رم، له دوو نهومیکی
 وه سهر ده که وم. ده چمه هودیه کی رازاوه و له ویوه پی ده نیمه هه هیوانه که.
 درگاکانم لی گاله ده دن. ته ک و ته نیا له به رانبه ر ئاپوره ی خه لکدا ده ویستم.

له وی روونا کایی هینده زور بوو که نه مده توانی چاو هه لینم. له ئاکامدا
 چاوم به دوایین قازییه کانی خوم که وت. لانی که م سی هزار که س دلره قانه
 چاویان تیبریوم. پاشان فیتوویه کی دریژ و ناخوش که سهره تای هاویشتنی

پلاری جنیو و لاتاو بوو. بیده‌نگییه‌که‌ی شکاند. پیکه‌نینه تاله‌کانیان وای
ده‌رخست که ره‌نگ و پرووی بزرکاو و لاوازی من چیژ و خوشییه‌کی له
راده‌به‌ده‌ری بو پیک‌هیناون: «هوی نه‌جیم زاده‌کان بیده‌نگ بن. بی‌تاوانیک
ده‌یه‌هوی بدوی. ده‌ی چیرۆکمان بو بگیړه‌وه با هیندیک وه‌پیکه‌نین بکه‌وین.
ره‌نگه دایکه پیره‌که‌ت چاوه‌روانت بی، مه‌گه‌رنا؟ منداله‌کانت چی؟ زورت
پیخوشه بیانینی؟».

ده‌ستم به نه‌رده‌ی هه‌یوانه‌که‌وه گرتبوو. بی‌ئه‌وه‌ی تۆزی شلوی بم،
راوه‌ستابووم. له‌پیشه‌وه کچیکم دی زور جوان وژیکه‌له بوو. به‌هه‌ردوو
ده‌ستی یه‌خه‌ی نیوه ئاواله‌ی خوی گرت و زیاتری کرده‌وه.

تا‌کوو من باشتر بیینم. کچه‌هاواری کرد: «ده‌ی لاوی جوانکیله: منت
پی‌جوانه؟ حال و بالت شیواوه یان نا؟...»

به‌لام من بیریک له می‌شکم‌دا بوو، ته‌نیا بیریک که ده‌یتوانی رزگارم کا.
خو‌را‌گ‌ریم کرد. تووره‌نه‌بووم، داوام نه‌کرد بیده‌نگ بن. ته‌نانه‌ت قامکه
تیتوله‌شم نه‌جوولانده‌وه. ورده‌ورده بوم پروون بووه که کرده‌وه‌ی من
تووشی واقورمانی کردوون. وادیاره‌ئه‌و هاوالانه‌ی که به‌ر له من هاتبوونه
به‌ر هه‌یوان به‌شیوه‌یه‌کی تر خو‌یان نیشان داوه. ره‌نگه سه‌رکونه و
سووکایه‌تی پیکردن تووره‌ی کردبیتن. یان ده‌نگیان هه‌لیناوه و پاراونه‌ته‌وه
که گوی له قسه‌کانیان بگرن. بویه‌ش ئه‌و شانس و هه‌له دوو به‌خته‌کییه‌یان له
کیس چووه.

من بی‌ده‌نگ و جووله‌وه‌ک کوته‌ل ویستابووم. ورده‌ورده هه‌را هه‌را و
جنیو و قسه‌ی تال کهم بووه. ده‌نگی فیتوو لیدان کهم بووه و پاشان بیده‌نگی
بالی به‌سه‌رداکیشان.

من هه‌ر بیده‌نگ بووم، هه‌ولم ده‌دا هه‌رچونیک بوم بکری ئه‌و بیده‌نگییه
نه‌شکینم.

ئاخري دەنگىكى بەئەدەب و دۆستانە ھاتە گويم:

- «قسە بکە: قسە بکە دەي؟ ھەموو گويمان لايە». منيش ئاوا دەستم پيکرد:

- بۇ دەبي قسە بکەم؟ قسەي چي؟ من بويە ھاتوومەتە ئيرە لەبەر ئەو ھي نۆرەي من ھاتووە و ھيچي تر. نامەوي خەمناکتان کەم و بەزەبيتان پيم دابي.

من بي گوناح نيم. تۆزىكىش تامەزرۆي ديتنى مال و مندال نيم. ھەر نامەوي ليرە بچمە دەري. من ليرە زۆر خوشي رادەبويم.

ويرەويريكي شاراوە کەوتەنيو خەلکەو و پاشان دەنگىک بە تەنيا ھاواري کرد:

- درۆ مەکە، ھەمووي درۆيە.

- باوەرم پي بکەن لە ئيوە بەختەو ھەترم. ھەر کاتيک بمەھوي لە رەھۆليک کە لە بەندەکەمەو و بۆدەري ريگاي ھەيە، دەتوانم کەلک و ھەرگرم. ھيچ کەس نازاني ئەو رەھۆلە لە کويو ھەيە و ناتوانم بۆ ئيوەي ئاشکراکەم.

ئەو رەھۆلە دەچيتە باخي ماليكي زۆر خوشەو ھەلبەت پيتان ناليم ئەو مالەش کامەيە. لەو جۆرە مالانە لەم دەوروبەرانە زۆرە. لەوي من دەناسن و زۆريان خوش دەويم. لەو مالەدا شتيكي تريش ھەيە.

تۆزي بي دەنگ بووم چاويکم بە خەلکەدا گيرا. ھەموويان گومرا و ناھوميد ببوون. وەک ئەو ھي قوربانىيە کەيان لە دەستيان ھەلاتبي.

دەستم کردەو بە قسە:

- لەو مالەدا ژنيكي جحيلي لايە خوشي دەويم.

کەسيک بە دەنگيكي بەرز و توورە گوراندي:

- بەسە ئيتر... بەسە ئيتر.

ديار بوو تيگەيشتن لەو ھي کە من بەختەو ھەرم زۆري ئازار دەدان.

ھاوارم کرد:

- خەلكىنە! تكاتان لىدەكەم دەستم لە كۆل كەنەو. رۆحم پىبىكەن، فیتوو لىدەن، تكاتان لىدەكەم فیتوو لىدەن. با لىرە نەرۆمە دەرى.
شەپۆلىك كەوتە نىو خەلكەو و رەھىلەى رۆق و قىن بەرەو رۆوم ھات. بە ئاشكرا ئەو دەبىندرا. ئەوان پىيان وابوو حەقىقەتم گوتوو و بەراستى لە بەندىخانە رازىم. ھەر بۆيە خەم داىگرتبوون. بەلام ھىشتا درېدۆنگ بوون.
لەبەر ھەيوانەكە نووشتامەو و بە دەنگىكى پر لە تكا و پارانەو ھاوارم كرد:

- تكاتان لىدەكەم، ئىو دەلىكى پر لە رەحم و بەزەبىتان ھەيە. بو ئىو چ توفىرىكى ھەيە. خوشەويستەكانم فیتوو لىدەن، ھوئىت ھوئىت لەم بەندىيە بەختەو ھەرە بكن.

دەنگىكى بەرز و قىناوى نەراندى و لە گوئى ھەمووياندا بوو بە زاىەلە:

- نا نا. ئەو كارە ناكەين! ئەو زۆر سانايە!

دوايى كەسىك چەپلەى لىدا، پاشان يەكى تر، دە كەس، سەد كەس، لەپر دەنگى چەپلەرېزان ئەو گۆرەپانە بەرىنەى داگرت.

من ئەو دلرەقە نىھادپىسانەم فرىو دابوو. لە پشت سەرمەو ە درگا كەيان كردهو و دەنگىك گوتى:

- برۆ تو ئازادى.

هایاما یوشکی

«هایاما یوشکی» سالی ۱۸۹۴ له شاری «کیوشوو» له دایک بووه. یه کی له بهرچاوترین نوینه رانی ئه ده بیاتی کریکاری نویی ژاپون دیتته ئه ژمار. زوربه ی بهرهمه کانی ئه و له کاتیکا نووسراون که ده وله تی ژاپون ته وژم و گوشاری قورس و بی به زه بیانه ی به سهر کریکاران و وهرزیراندا ده سه پاند و ده یویست ههرچی زووتر به ره و ره وندی بناغه سازی فهره نگی و کومه لایه تی سه نعه تی کردنی ئابووری ژاپون ههنگاو هه لگری. ئه و کوری کابرایه کی موچه خوری ده وله ت بوو و ههر له ته مه نی میرمندا لیه وه له کاره وه پیچراو له نزیکه وه له گه ل ژیانی کریکاری ئاشنا بوو. له راستیدا سووژهی زوربه ی چیرۆکه کانی به رۆح و گیان هه ست پی کردوو ه. هایاما دوا ی دهر کرانی له زانکوی «واسادا» سالانیکی زور له گه ل گه میه ی توجاری و لوتکه ی راگوئیستی زووخال سهنگ (خه لووز) وه کوو مه له وان و کریکار خهریکی ئاره ق رشتن بووه، که کول وکوی ئه و ئه زموننه ی ئه و له و بواره دا له رۆمانه به ناوبانگه که ی به ناوی «ئه و پیاوانه ی له دهریادا ده ژین» که سالی ۱۹۲۸ بلاو کرایه وه، رهنگی داوه ته وه.

ئه و له سالی ۱۹۱۹ وه چوو ه ریزی بزووتنه وه ی کریکارانی ژاپونه وه و ههر له و ساله دا که وته به ندیخانه. له وه به دوا ژیانی ئه و هه موو له ریزی بزووتنه وه ی کریکاری و به ندیخانه دا تیپه ری و زوربه ی بهرهمه کانی له به ندیخانه دا نووسیوه.

یه کی له سه ره کی ترین شیوه ی بهرهمه ی هایاما یوشکی پاریز کردن له بزواندنی ئی حساساتی راسته قینه و پروتی ژیانی دژواری کریکارییه و ئه و

نايهوئى به زهئى خوئنه ر وه خه به ر بيئى. ئه وه هول ده دا به په خشانيكى توندوتول و كورت خوئنه ر له گهل مه سه له و رهوداوى راسته قينه بجوولئى، بيخاته گيژاوى بيركردنه وه وه، نهك ئه وه وه به زى بيئى. ته نانه ت له وه چيروكانه دا كه هه ويئى سه ره كى وشيارانه وه هه لگرى په يام و خواستىكى ئاشكرايه. وهك ئه وه چيروكه ي (نامه يهك له بوئشه كه چيمه نتودا) خوئنه ر تا كوئايى چيروكه كه به دواى خوئدا ده كيشى و له كوئاييدا بيئنه وه ي له گهل ئاكاميكي كليشه يى يان دروشم ئاسايى روه به روه وي، ناچاره بكه ويته بيري كاتى رهوداوى چيروكه كه وه وه به قوولى بيربكاته وه. چيروكى (نامه يهك له بوئشه كى...) يه كه م جار سالى ١٩٢٦ بلاو كرايه وه. هاياما يووشكى سالى ١٩٤٥ له وپه رى هه ژارى و دهسته نكيذا مالاوايى له ژيان كرد.

نامه یه ک له نیو بۆشکه ی چیمه نتۆدا

هایاما یۆشکی

ماتسوودۆ یۆشیزۆ خه ریکی خالی کردنی بۆشکه ی چیمه نتۆ بوو. هه ولی ده دا تا ئه و جیه ده توانی خۆله چیمه نتۆکه دوور راگری، به لام سه ر و سمیل و لیوی به تویرالیکی ئه ستووری خۆله میشین داپۆشرا بوو. هیوا بر اوانه ده یویست لووتی بگری و چیمه نتۆی ره ق بوو به مووی کونه لووتیه وه که وه کوو کونکریت ره ق ببوو دالووشی. به لام مه کینه ی سمیت ساز هه ر ده قیقه ی ده ره غوونی سمیت ده رپشته ده ری و ناچار بوو زۆر به توندی چیمه نتۆی به گه ردوودا کا و نه هیلی ده زگا که را وه ستی.

روژی یازده سه عاتی کار ده کرد و له و ما وه یه دا ته نانه ت جاریکی نه ده توانی به ته واوی لووتی پاک کاته وه. له ده رفه تی که می فراوین خواردنیش دا که زۆری برسی ده بوو، ناچار بوو زۆر به په له نانه که ی هه لمه قووت کا. به هیوا بوو له ما وه ی کورتی پشوودانی دوانیوه رۆدا لووتی

پاکاته وه، به لام فریا نه كهوت و له و كاته دا لوله ی دهره وه ی دهره گای سمیت ساز گیرابوو، ناچار خه ریکی كرده وه ی نه و بوو. ئیواره لووتی وا ره ق ببوو، ده تگوت له گه چیان گرتوو ه.

نه و روزه ش خه ریک بوو کوتایی ده هات. ماتسوودو له بهر شه كه تی شانی هه لئه ده هاته وه و به ته واوی توانایه وه له بوشكه كان دهنه وی. كاتیک ده یویست یه کی له بوشكه كان هه لینی چاوی به قوتوویه کی چكوله كهوت له نیو بوشكه كه دا. به سه رسوورمانه وه له بهر خوویه وه منجاندی: «نه وه چیه؟» به لام ودمی به خو ی نه ده دا نه و توزه ش ده ست له كاره كه ی بكیشیته وه و بزانی نه و قوتوو ه چیه؟ به پرتاو چیمه نتوی دهرشته پیوانه كه وه و خیراخیرا به گه رویی دهره گاهه یدا ده كرد و سه ر له نوی به بیل ده ستی ده كرده وه به رامالینی چیمه نتو.

له بهر خوویه وه ورتاندی:

- راوهسته بزانی، نه و قوتوو ه له کوپوه كهوتوته نیو نه و بوشكه ی چیمه نتویه وه؟ دانه وی و قوتوو ه كه ی هه لگرته وه و خستییه گیرفانی پیشه وه ی كراسه كه ی:

به زیاد نه بی، چهن سوو كه، له وه ناچی پاره یه کی وای تیدابی، بلی جگه له پاره چی تیدا بی؟

ته نانه ت نه و توزه ویستانه ی بو هه لگرتنه وه ی قوتوو ه كه بووه هوی نه وه ی له دهره گاهه وه دوا كه وی به تووره ییه وه ناچار بوو زور به پرتاو چیمه نتو رامالیته نیو قورگی و نه هیلی له گه ران بكه وی. هه ر وه كوو مه كینه یه کی ئوتوماتیک بوشكه یه کی دیکه ی هه لرشت و كریدییه نیو دهره گاهه وه.

دوای ماوه یه ك دهره گای كوژانده وه و كاری نه و روزه ی ماتسوودو کوتایی پی هات. شیلانکی به «میکسیر» وه به سراوی هه لگرت و توزی ده ست

و دەموچاوی پشیلەشۆر کرد و پاشان چارەکەى نانەکەى بە کۆلیدا دا و شەکەت و ماندوو بەرەو مالهە ژارانەکەى وەرپى کەوت. تەواوى بیری لە لای ئەو بوو تۆزى نان بخوا و برسێتەى بشکى، لەوێش چاتر ئارەقى توندی برنج بنى بە سەرپەو. لە حەوشەى دەزگای کارەباوە تێپەرى. کارى سازبوونى دەزگا بەرەو تەواو بوون بوو. بەزویى دەبنە خاوەنى کارەبا. لە دوور دوورانەو لە بوولیلەى ئیوارەدا، کویستانى (کپىرا) وەکوو کۆشکى مەزنى بە بەفر داپۆشراو سەرى بەرز ڕاگرێبوو. لە پى سۆزى سەرما لە جەستەى ئارەقاویى هالاو لەشى کەوتە چەقوچۆ. بە پال چۆمى «کيسۆ» دا تێپەرى، ئاوى چۆمەکە زۆر و بە لرفەلرف و کەفچرپى مى پێو هەنا بوو. ماتسوودۆ لە دل خویا بیری دەکردەو:

- دەک هەرچى شتە بە نەحەت بى! بە ڕاستى هیدی ئەمەیان زیادى، بەلى، جا ئەو ژینە، بە ڕاستى زیادى، بەلام چبکەم، ئەو پیرىژنەش ديسان ئاوسە!

بیری لە شەش مندالەکەى دەکردەو کە ئیستا لە نیو ژوورە تەنگ و تارەکەياندا تیکدەهالین، هەر و هە ئەو مندالەى کە وەکوو ئەو زستانەى دەهات، بەرپێو بوو و ژنەکەشى کە ئاوا پەشیواو و خەمبار هەموو سالى زگیک دەکا، لە بەر خویەو منجاندی:

- ڕاوەستە بزەم، ڕۆژانە «یین» یک و پەنجا «سین» کرى وەردەگرم، بو بژیومان ناچارین ڕۆژى دوو پێوانە برنج بکرىن بە پەنجا یین نەو دە سین، دەمینیتەو ئەویش بو کرىنى جل و بەرگ و کرى مال و.... بە حالە حال بەش دەکا. نەحەت لەو ژیانە، ئەى من پوولى پەرداخیک ئارەق لە کوى بینم؟

لەپى قوتوو چکۆلەکەى هاتەو بەر، دەریهینا و بە پشتى پاتۆلەکەى سى و چیمەنتۆکەى لیکردەو. توندوتۆل بەستراوو، هیچى لى نەنوسراوو.

- بۆ دەبی قوتوویەکی ئاویان ئاوا جوان پېچابیتەوہ؟ بلئی چیی تیدا بی؟
رہنگە کەسیک ویستبیتی ئەم کارەیی بە راز و نہینی بکا. بەلام ئەو کەسە
دەبی کی بی؟

قوتووەکەیی بە بەردیکدا دا، بەلام نہکراوہ. بە توورہیی داینا و وەبەر
پیللقەیی دا. قوتوو تیکشکا و لەتە کاغەزیکی پېچراو لە نیو بزگورپی پەرۆ
کەوتە سەر عەرزیی. ھەلی گرتەوہ و خویندییەوہ:

«من کچیکی کریکارم. لە کارگەیی چیمەنتۆی «نۆموورا» کار دەکەم و
کاریشم دوورینی کیسەیی چیمەنتۆیە. دەزگیرانە کەشم لەم کارگەییە کاری
دەکرد. ئەو بەردی دەکردە ناو دەزگای بەردشکینەوہ.

بەیاننی رۆژی ھەوتەمی ئوکتۆبر دەیویست بەردیکی گەورە بخاتە نیو
دەزگاگەوہ. لاقی لە سەر قورپەکە ھەلخلیسکا و کەوتە نیو دەزگاگەوہ و ئەو
بەردە زلەش بە سەریدا کەوت. کریکارەکانی تر زۆریان ھەول دا
دەری ھیننەوہ بەلام نہیانتوانی. لە ژیر ئەو بەردە گەورەدا ون بیوو. پاشان
لە بەرچاوی ئەو کریکارانە جەستەیی دەزگیرانە کەم و ئەو بەردە لەتوکوت
بوون و لە زارکی پشتەوہی دەزگاگەوہ ھەلرژایە دەری. دەتکوت بەردیکی
سووری گەورە لە نیو دەزگاگەدا ورد بووہ. پاشان تاسمەیی راکوینان بردی
و رشتییە نیو دەزگای ھارپینەوہ. لەو کاتەدا دەنگی دەزگاگە وەکوو ھاواری
مرۆڤیک دەچوو، ئەو ھاوارەش ئەو ھەندەیی خایاند تاکوو لەتەبەردەکان
بوونەگەردە.

یەسقانەکانی، گوشت و پیستی، میشکی ھەموو بوو بە گەردە، بەلی،
دەزگیرانە کەم بووبە کۆمایەک چیمەنتۆ و کۆچی کرد. ئەوہی لە پاشی
بەجی ما، تەنیا تیزمالکی لە بەرگی کارەکەیی بوو. ئەمرۆ خەریکی دوورینی
کیسەییەک بووم کە دەزگیرانە کەمی تیدەکەن و من ئەم نامەییە رۆژیک دواي

بوونه چیمهنتوی دهزگیرانهکهه دهنووسم. ههرکه نامهکه تهواو بی، له کیسهی ئەو بۆشکهی دههاوم.

ئایا ئیوهش کریکارن؟ ئەگەر کریکارن روحم پیبکهن و وهلامم بۆ بنیرنهوه، چیمهنتوی ئەم بۆشکهیه بۆ سازکردنی کوئی لهکار کراوه، زورم پیخۆشه بزاتم. ئایا ههموو بۆشکهکه له جیگایهک له کار کراوه یان له چهن شوین؟ ئایا ئیوه کریکاری گرتنهوهی چیمهنتون یان بهننا؟ بهراستی بۆم تامل ناکری که بۆ دروست کردنی تهختی هۆلی شانۆ یان کۆشکی گهوره له کاری کهن، بهلام من چیم له دست دی؟ تکاتان لیدهکهه ئەم بۆشکهیه بۆ شوینی وا له کار مهکهن... بهلام قهیناکه له ههر شوینیک پیتان خۆشه له کاری کهن، چونکه له ههر جیگایهک بنیژری کاری خۆی به باشی بهرپۆه دهبا، چونکه ئەو کریکاریکی بههیز و ماندوویی نهناس بوو، له ههر کویش بی کاری خۆی به جوانی بهرپۆه دهبا خوو و رهوشتیکی زور لهسه رهخۆ و ئارامی ههبوو، مروقیکی زور بیباک و بههیزیش بوو. هیشتا لاو بوو ته مهنی بیست و پینج سال بوو و قهت دهرفتهی ئەوهم و ده دست نهکهوت بزاتم چهندی خۆش دهویم و ئیستا خهریکم کفن یا له راستیدا کیسهی بۆ ددهوورم. له جیاتی «کرماتورپۆم» له کوورهی چیمهنتۆسازیدا دوایی به ژیا نی هات. بهلام من گۆرهکهی له کوئی پهیدا کهم و مالاوایی لی بکهه؟

تهنانهت نازاتم له کوئی دهینیژن له رۆژههلات یان رۆژاوا، دوور یان نزیک، هیچ رییهکیش نییه تاکوو ئەوهم بۆ روون بیتهوه. ههر بۆیه تکاتان لیدهکهه وهلامم بۆ بنیرنهوه. ئەگەر کریکار بن وهلامم ددهنهوه، دهزاتم.

منیش ئەو تیزمالکه پهرویهتان به دیاری ددهمی که لهتی له بهرگی کارهکهیهتی و ئەو نامهیهم تیوهپیچاوه. تهپ و تۆزی ئەو بهرده و ئارهقه و خوینی لهشی ئەو پهرویه ههمووی ههلمژیوه. ئەو کوته پهرویه ته نیا شتیکه که له پاشی بهجیماوه. تکاتان لیدهکهه وهلامی ئەو داخواییه بدهنهوه! بلیی

ئەو چاكەيەم لەگەل بكەن؟ دەزانم زۆر كاريكى دژوارە، بەلام تكاتان ليدەكەم
لە شويىنى راستى ئەو و شويىنى لەكار كردنى ئەو بۆشكە چيمەنتۆيەم ئاگادار
كەن، ھەروەھا ناوھكەى خۆتان، داواتان ليدەكەم ئاگاتان لە خۆتان بى و بە
خواتان دەسپيرم».

قيژەقيژى مندالەكان ديسان لە دەورى ماتسوودۆ بەرز بۆو. ماتسوودۆ
ئەو ساردىيەى لە پەرداخى چاييەكەى كردبوو ناى بەسەرييەو و چاويكى لە
ناونيشانى كۆتايى نامەكە كرد:

- من دەمھەوى ساردىيەكەم ھەلقورپنم گەمژە! - دەينەراندا - لەمەبەولاو
ھەرچى بيته بەردەستم لەتوكوتى دەكەم!
ژنەكەى كوتى:

- دەى دەى! كەوا بوو ھيندەت پارە ھەيە كە «ساكى» بخۆيەو ھا؟

ئەى ئەو مندالانە، نايانبىنى؟

ماتسوودۆ چاوى لە ژنەكەى برى و ھوتەمين مندالى و ھبىرھاتەو.

فیرناندو سیلوا

فیرناندو سیلوا نووسه ریکی خه لکی نیکاراگوئه یه که کاری سه ره کیی پزشکییه. ئەو جگه له چیرۆک، شیعریش دهنووسی. کۆمه له چیرۆکیکی به ناوی «Cuentos» سالی ۱۹۸۵ له نیکاراگوئه چاپ و بلاو کراوه ته وه. ناوه رۆکی زۆربه ی چیرۆکه کانی کۆمه لایه تییه و سه باره ت به ژيانی گوندنشینه سوورپیسته کانی نیکاراگوئه یه.

چیرۆکی «جووجه له بو سی که سان» له لایه ن نیک کایستوره وه له زمانی ئیسپانیاییه وه کراوه به ئینگلیزی و له سالی ۱۹۸۹ له لهنده ن چاپ کراوه. ئەم چیرۆکه ش له و کتیبه وه رگیراوه.

جووجه ئه بۆ سى كه سان

فیرناندۆ سیلوا

گورووبان له سهر كورسیله كهی، خوئی ئه مباره وبار كرد و به گرژ و
مۆنى چاویكى له پیاوه سوورپیسته كه كرد و گوتی:
— دهی دهی، كه وابوو تو جووجه له كانی باوه هیلاریۆت دزیوه، ها؟
پیاوی سوورپیست سهرنجی به عهز هكه وه گیرسایه وه. گورووبان به
توورهی ههستا پى و كورسیله كهی فریدا بۆ دواوه و پرووی كرده
هاوكاره كهی كه بهسته كاغه زیكى به دهسته وه بوو، گوتی:
— ئه و سوورپیسته تیناگا دزی كردن له قهشه چهن تاوانیكى گه ورهیه.
هاوكاره كهی زه ردهیه كى گرت.
گورووبان گوتی:
— ئه م قسه یه م كوئی پیکه نینی بوو؟!
قامكى به پرومه تی كابرای سوورپیسته وه نا و گوتی:

— ده تخمه به نديخانه و ته واوی جووچکه کانی باوه هیلاریوت پی
ده بژیرم!

کابرای سوورپیست سه ری هه لئنا و چاوی له گورووبان بری. نیوچاوانی
تیک نا و به گازنده وه گوتی:

— من ئەو جووجه لانه م نه خواردوو ه.

گورووبان به توورپهیی پرسی:

— ئەی که وابوو کی خواردوو یه تی؟

کابرای سوورپیست وه لامی داوه:

— رهنگه ریوی خواردبیتنی.

ئه مجاره نورهی گورووبان بوو پیبکه نی:

— ها، ها، ها... که وابوو ریوی خواردوونی، ها؟ ته نیا ریوی ئەم

ده وروبه ره هه ر توی. ریوییه کی موو رهش و نابار، مه گین وا نییه؟

کابرای سوورپیست به عه به سراوی گوتی:

— به لام... من به راستمه، نه مخواردوون.

— به گه وجم ده زانی؟ چهن شاید هه یه و دیتوو یانه به جووجه له کانه وه

هه لاتووی.

— ئەوانه خو جووجه لهی قه شه نه بوون.

— که وابوو هی کی بوون؟

— ده زانی چی... خو ئەوانه هه ر جووجه لهش نه بوون، ته نیا هیندی په روپو

بوون.

— چی؟ په روپو؟

— ده زانی چۆن بوو، من خه ریک بوو له و به ری شه قامه که وه راده بردم،

چاوم به و په روپو یانه که وت. وتم وا چاکه کو یان بکه مه وه و سه رینی شتیکی

پي دروست كه م. به لام هەر له و سهروبەندانەدا بوو قەشەم لى قوت بوو ه. پيم وايە هاتبوو سهري جووچكه كاني بدا، هەر كه چاوى پيم كهوت نەراندى: «هوى راموونە سوور چاكم ديتى، ئەوا خەريكى جووجەلەكانم لى دەدزى؟»

من گوتم: «باوه، كامه جووجەلە؟ ئەوەتا لەبەر چاوتە، تەماشاکە، چنگى پەروپۆيە و هيچى تر.»

قەشە گوتى: «بەلام ئەوه پەروپۆيى جووجەلەكانى منە...»
سویندت بو دەخۆم جەنابى گورووبان ئەوه تەواوى بەسەرھاتەكەيە.
گورووبان چوو بو لای درگاگەوه. باران بە لیزمە دەبارى. لە دل خویا گوتى: «لەوه ناچى ئەم كابرا سوورپيسته گەمژە بى.»

باوه هیلاریۆ خەريكى خاوين کردنەوهى چرا نەوتییەكەى بوو كه گورووبان وەژوور كهوت:
— باوه ئیوارەت باش.
— ژيانت باش كورم.
— من راموونى سوورپيست، دزى جووجەلەكانتم گرتوو ه.
— دەبى چاكى تەمبى كەى گورووبان. ئەركى خۆتە! ئەوانە هەموويان وا دەست پیدەكەن. سەرەتا هیلکه دەدزن، پاشان دەبنە وشتردز. تاوانى هەردوو كيشيان هەر يەكە...
گورووبان پەرييه نيو قسەكانى:

— باوه تۆ لیت روونە كه راموون جووچكه كانتى دزیوه؟
— يانى چى لیم روونە؟ من وەك ئەو رۆژەم لى روونە. بەم دوو چاوهى خۆم دیتم. تۆ مەبەستت لەو قسانە چيیه؟

— رامون دهلی ئه وهی خه ریک بووه بیبا جووچک نه بووه...
 — جووچک نه بووه؟ که وابوو چی بووه؟
 — به لام زوریش باوهر به قسه کانی ناکه م... پیم بلی راست و رهوان تو
 چت دی؟
 — جووجهله کانم دی! ئه وهی دیتم هه ر ئه وه بوو. خو ئیشه لالا درو
 ناکه م.
 — زور چاکه. هه رچی تو بیفه رمووی، به لام من رامونم هیناوه بو ئیره و
 پیم خو شه به ره و روتان که مه وه.
 رامون که کلاوه کهی به دهسته وه گرتبوو، هاته ژووری، گورووبان
 وشکه بزه یه کی له سه ر لیو بوو، پالی دا به کورسی په نا دیواره که وه و
 قه شه ش له پال چرا نه وتییه که دا راوه ستابوو.
 — دهی رامون! ئیستا دهلی تو جووجهله کانی منت نه دزیوه، ها؟
 رامون له ژیر لیوه وه منجاندی:
 — من هیچ شتیک رهت ناکه مه وه و حاشاشی لیناکه م.
 قه شه به دهنگیکی گر و توور په وه گوتی:
 — فه رموو جه نابی گورووبان، ئه وه ددانیشی پیدانا!
 کابرای سوور پیست دریژهی به قسه کانی دا:
 — ئه وهی من به گورووبانم گوتوو ه... ئه وه بووه، تو جووجهله ت به
 دهست منه وه نه دیوه.
 — چی چی؟ من جووجهله م به دهست تو وه نه دیوه؟ مه گین من نه بووم
 گوراندم هوی رامون نه سوور ئه و جووجهلانه به ره لالا که؟
 — به لی من بووم هه ر که هه رات کرد هه لاتم، به لام خو هه لاتن نابیته
 به لگهی ئه وهی که جووچکه کانتم دزیبی. هیچ یاسایه کیش نییه که هه لاتن به
 تاوان بزانی، کوا، هه مانه؟

— نا، وا نبييه. من خۆم دىتم تۆ جووجهلهكانمت دزى. من تۆزقالىكىش به
ههله نه چووم!

— نا باوه ئەوانه تهنيا چنگى پەروپۆ بوون.

— پەروپۆ؟ تۆ به عالەم ئاشكرا دزى دهكهى ئىستاش دتهوى خۆتى لى
گىل كهى؟ خودايه! ئەم پياوه سزا بده چونكه دزى لهم قەشه هەزاره
كردوه!

گورووبان كلاوهكهى به تىلاگى سەرييهوه نا و چهپۆكىكى به شانى
راموون دادا و به توورپهى گوراندى:

— برۆ با برۆين دهى! زوو كه زوو.

قەشهكه چاوى له هەردووكيان برىبوو، گوتى:

— دهبى جووجهلهكانم بۆ بىژىرى.

گورووبان و كابراى سوورپىست چوونه دهرى. له رىيه گورووبان به
راموونى گوت:

— هەق به قەشهيه. تۆ جووجهلهكانىت دزيوه، ئىستاش دهبى بيانبىژىرى!

— گورووبان جووچكى چى! دهتگوت جالجالووكەن، هەر هيچ نه بوون،

تهنيا چنگى پەروپۆ بوون. ناچار بووم زۆريان خەرجى لى بکهم تاكوو تۆزى

خرهكه بن... بهلام جهنابى گورووبان ئىستا وەرە تەماشايان كه. قەلهو و

خرهكه و جوان، دلت نايه تەماشايان كهى!

گورووبان به واقورپماوى راوهستا:

— خيرا برۆ بيانهيينهوه بۆ قەشه!

— باشه به چاوان. بهلام خۆتان نهتانگوت سبهينى رۆژى پشودانه و

شهوى بۆ شام دىى بۆ مالى ئيمه؟

گورووبان هيئدى بىدهنگ بوو. پاشان تۆزى بىرى كردهوه و وتى:

— ها... راست دهكهى، سبهينى رۆژى پشودانه!!

کابرای سوورپیست که به توندی ههنگاوی دهنای و کهوتبووه ههلوای و
حیندرحو، له دوورهوه نهپاندی:
— بهلی... سبهینی رۆژی پشوودانه.
گورووبان له سهه رپاژنهی سوورپا و له کاتیکدا باران ههروا به غورهه
دهباری، بهره و شوینی کارهکهی گهراوه.

زیگفرید لینتیس

زیگفرید لینتیس ۱۷ مارسی سالی ۱۹۲۶ له شاروچکھی «لیک» هه لکه وتوو له رۆژه لاتی ئەلمانیا له دایک بووه. دواي خویندنی سه ره تایی و ناوهندی چوو هیزی ده ریایی بو خزمه تی سه ربازی و به ماوه ی دوو سال له لایه ن ئینگلیزییه کانه وه به دیل گیرا. دواي ئازاد بوون له زانکۆی هامبورگ له به شی زمان و ئەده بیاتی ئینگلیزی له خویندن بووه.

ئهو یه کئی له نووسه رانی «گرووی ۴۷» بوو که سالی ۱۹۴۷ بو ئامانجی گه شانوه و به رز راگرتنی ئەده بی نویی پاش شه ری ئالمانیا هاته کایه وه.

کورته چیرۆکه کانی ئەو هاوشانی به ره مه کانی نووسه ری هاوولاتی خۆی «هینریش بۆل» ه. به ره مه کانی وه ک کورته چیرۆک بریتین له: «زولایکین خۆشه ویست بوو»، «پاپۆری ئاور»، «کایه ی تیکده ر»، «راوچی قۆر» و... رۆمان: «واشه کان به ئاسمانه وه بوون»، «نان و کایه» و...

زیگفرید لینتیس ئیستا دانیشتووی شاری هامبورگه. نویترین به ره مه ی ئەو کتیبیکه به ناوی «گریمانه یه ک سه باره ت به داها تووی ئەده ب» که سالی ۲۰۰۱ بلاو کرایه وه.

پیاویک له نیو داره سیودا

زیگفرید لینتیس

گهلو! له م شارهی ئیمه (زولایکین) داریکی سهیر ههیه، عاجباتی ترین داری جیهان. هه موو لق و پۆپه کانی، په لک و چرۆی خورافات و پر و پووچی ده رکردوو و ده شنیتته وه، ئەوان... - ئەگەر لیم راوهستن هه موویتان به ریوجی بو ده گێرمه وه - «ئادام ئارباتسکی» ئەو جوړه ی که هه والیان داوه خاوه نی چلوسی داریسیوه، به لام ئەو داری که نووساوه به ماله که یانه وه له وانی دیکه ی خوشتر دهوی و ئاگاداری لیده کا. پیه ندییه کی سه یروسه مه ره - هه موو شتیک له دووره وه وه بهرچاو ده کهوت - له نیوان ئەم داره و ئادام ئارباتسکی دا بوو. خو وا نه بوو که زۆرتر ئاو و کووت بکاته ژیری یان کووتی چاکتر له وانی دیکه ی پیبدا. له و شه وانده دا که سایه قه و به سته له ک بوو، کووره یه کی خه لووزی چکۆله ی له په نا داره که داده نا و - زۆر جار ان دیتبوویان - قسه ی له گه ل ده کرد. هینده ش بیموبالات قسه ی

له گهال داره که ده کرد، تا کوو رپوژیک «سوفیا» ی ژنی که ژنیکی جوان و جحیل بوو، پیی زانی و دهستی کرد به بوله بول و سه رکونه کردنی:

«ئادام! له زستانی سالی رابردوودا حیسابم راکرت و بژاردم، تو له هه وای تاووساودا چوار رسته و له هه ور و هه لا و باران دا حهوت رسته ت قسه له گهال من کردوو، که چی به م گویچکانه ی خوم بیستوومه، له گهال ئه م داره که رپوژ له گهال رپوژ ئه ستورتر ده بی و هه رئیستاش بهر په نجیره که ی گرتوو، زیاتر له ده رسته قسه ده که ی، هه ربویه تکات لیده که م بوم رپوون که وه، خو کاریکی هینده دژوار نییه.»

ئادام ئارباتسکی زه رده یه کی گرت و هیندی بیری کرده وه، پاشان زور له سه ره خو گوتی:

«ئه م ده رسته یه که له گهال ئه و داره قسه م کردوو، له راستی دا قسه م له گهال خوم کردوو. چونکه ئه و داره هه ر خومم. بویه به دل و گیان ئاگاداری لیده که م تا کوو کاتی مردنم بتوانم بچمه نیو هه روله که یه وه و ئاگام له تو بی سوفیا گیان! چونکه تو هیشتا جحیلی و جحیلش ئه گه ر بوی بلوی هیندی گه وجیتی و پیداکیشی ده کا. ئه مرپو پیم خوشه هیندیکت له ئه و مه ترسییه ئاگادار بکه م. ئه م داره که منم! ده توانی سه ر به هه موو په نجیره کان دا بکات و نیو ژووره کان ببینی. ئه گه ر دوا ی مردنم هه ر کاریک رپوو بدا، به شیوه یه ک خوم نیشان ده ده م.»

ئه م قسانه له رپوژی سی شه ممه دا کران، ئادام رپوژی چوار شه ممه به جیوبان که وت. رپوژی پینج شه ممه دوکتوریان هینا سه ری و چونکه بر وای به دوکتور و ده وا و ده رزی نه بوو، نووسقه که ی دراند و فرپی دا. نیوه رپوی رپوژی یه ک شه ممه کوچی دوا یی کرد. ئه گه رچی به ته وای پیریش ببوو - سوفیا ئه و ژنه ده سته و ستانه کاریکی کرد تا کوو شوینیکی جوان بو ناشتنی ئادام ته رخان بکه ن. ده رمانی موریانی له جل و به رگه کانی پژاند و

له سه ره تاوه خوئی سه بوور نیشان دا. به لام رۆژ له دواى رۆژ خه می له دل
 ده رده کرد و هیشتا جحیل بوو و نه ده کرا تا کوتایی ته مه نی هر خه م بخوات
 و عازیه تبار بی. هه روا ژیانی تیپه ر ده بوو، جیی سه رسوورمانیش نییه
 نه گه ر نه م خو خه ریک کردن و رۆژ تیپه ر کردنه به ره و داره که ی ئادامی
 به ری. به لام به جیی نه وه ی سه تلک کووتی باشی بکاته ژیر، یان له
 شهوی سه رماو سه غله ت دا کووره ی پشکوی بو به ری، زور به سووکی
 چاوئیکی لیده کرد و که به لای دا تیده په ری لقیکی لی ده شکانده وه، به له قه له
 داره که ی ده دا یان هر کاریکی پیی خوش بوایه ده یکرد، تا کوو بووی
 ده رکه وی نه و داره به راستی چهندی له ئادام ئارباتسکی پیر له خوئی
 گرتووه. به وه دا که به هوئی حوله کانیه وه هیچ شتیکی نائاسایی نه قه و ما و
 هیچ ناله یه ک، نوو که یه ک، خشه یه ک یان جنیویکی، وه به ر گوی نه که وت. نه و
 دارسیوه وه ک دروویه ک بی و له چاوی هه لچه قیبی وا بوو، هه ربویه رۆژیک
 ره عیه تیکی بانگ کرد و پیی گوت:

«نه م داره بی قه لافه ته م بو ببه ره وه، چونکه جوان نییه و تازه له وه ش زیاتر
 گه وره نابی و هیچ که سیش ناتوانی سیوه کانی بخوات، به ره په نجیره کانیشی
 گرتووه و ژوور و ماله که ی لی تاریک داگیراوم.»

ره عیه تیکی «سبریسنی» بوو، چوو ته وریک و مشاریک و گوریسیکی هینا.
 ویستی ئادام ئارباتسکی نیو داره که به یه کجاری بپریته وه، تا کوو له مه ولا
 هه موو شتی به باشی و ئاسایی به ریوه بچی.

ئیستا لیتان ده پرسم، گهلۆ! له نیو ئیمه دا کی هه یه بی نه وه ی مه قی لیوه
 بی، دانیشی و ته ماشا بکات، سبریسنییه ک گوریسی له مل ده خات و به مشار
 لاقی ده بریته وه؟ من پیم وایه له کاتیکی وادا هیچ که س بیده نگ راناوه ستی.
 هه ربویه نابی چاوه پروانی نه وه ش بین که ئادام ئارباتسکی نیو داره که
 بیده نگ دانیشی و مه ق نه کا. بویه هه رکه ره عیه ته که مشاری له سه ر داره که

دانا و دانهوی تاکوو دهست بکات به برینه وهی، لقیکی وشکه ل کهوت به ته پلی سهری دا، واشی پیدا کهوت که نهیتوانی ههستیته وه. سبریسنی یان به داره تهرم برده وه بو مالی و ئیتر له ئه و کاته وه نهیویرا به لای دارسیوه که دا بجیتته وه.

سوفیا به په شوکاوی چوو ه بن داره که و چهن ساتیک گوئی هه لخت و له هه موو باریکی داره که ی روانی، پاشان به دهنگیکی نهرم و له سهره خو گوئی: «ئادام! ره عیه تی سبریسنی هه میشه له هه لگرتنی به ره هم و رنینی بیستان دا یاریده ی ده داین، گژ و گیا و گزره و کای بو ده کیشاین، نه ده بوو ئاوا بکوئی به سهری دا! چونکه زهبری ئه و لقه داره زور له زهبری چه پوک به ژان تره!»

داره که مته قی نه کرد. سوفیای شوخ و شهنگ رویشته وه بو مالی و کهوته بیر کردنه وه.

بیری کرده وه، پیی بلی بیت یان نا - مه بهستی ئه و لاوه به گور و هیزه واته «ئیگون ساگیل» ی چوارشانه و جوان چاک بوو... ده کری بیهنییه بهر چاوی خوت که ئه و لاوه چهنده رووه له مالاو و پیداکیشه. له ئاکام دا سوفیا له سهر قسه که ی خوی سوور بوو، دله راوکی و هلانا و هاته سهر ئه وه ی به ئیگون ساگیل بلی تاکوو شهوی بی بو مالی.

به م شیوه یه ئه گهر بو گوتن بیی، ئیگون ساگیل به مهیل و هه وه سی گه ماری خویه وه پیی نا ماله که وه و بی شه رمانه ئه و کاره ی کرد که پیاویکی لاوی ره بن دهیکا. به لام له و کاته دا که زوری شایی به خوی بوو و به کلک گویزی ده شکاند و باوهشی له سوفیا و ره هینابوو، هه لی ده سوور پاند و به م دیوو ئه و دیودا دهیتلاند وه و ئاره قی رهش و شینیان دهردابوو، ده زانی چ رووی دا؟ ههر ئه وه ی که چاوه روانی لی دهکرا «ئادام ئارباتسکی» ی نیو داره که به لقه کانی له پهنجیره که ی راده کیشا. خوی راده وه شانده و لاولاوه ی

پهنجیره‌کانی خستبووه جیره‌جیر. به لقه باریکه‌کانیشی چنگی له سه‌ربانه ماله سواغ کراوه‌که گیر ده‌کرد. ئەو کاره‌ی هینده به توور‌ه‌یی و په‌یتا‌په‌یتا بوو، که سوڤیا له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی هه‌ستا و به پیاوه ره‌به‌نه‌که‌ی گوت: «ئینگون ساگیل بی زه‌حمه‌ت بچۆ ده‌ست بده ئەو ته‌ورداسه و لق و پۆپی ئەو داره هه‌له‌رتیوه، به‌تایبه‌ت ئەو لقانه‌ی که ئارامیان لی هه‌لگرتووین.»

پیاوه سه‌له‌ته وتی: «راوه‌سته هه‌ر به دوو ده‌قیقه جیبه‌جیی ده‌که‌م.» کیردیکی گه‌وره‌ی له چیشته‌خانه‌که ده‌ست دایه و چوو به بن داره‌که تا‌کوو لقه ملۆز مه‌کانی ببریته‌وه. له‌م کاته‌دا ئادام ئاراباته‌سکی وه‌ها خۆی راوه‌شاند که لاوه‌که هه‌موو گیانی خووسا. ویستی به دووسی شه‌قاو خۆی بکیشیته شوینیکی ئەمن، به‌لام ئادام ری پیگرت - پوونتر بیلیم - ره‌گیکی خۆی له‌به‌ر پیی‌دا قوت کرده‌وه و لاوه‌که لی هه‌له‌نگوت و سوورپیکی خوارد و که‌وت به‌عه‌رزدا، کیرده‌که‌ش راست له سمتی مه‌باره‌کی هه‌له‌چه‌قی! بیوه‌ژنی جوان خیرا گه‌یشتی چه‌قۆکه‌ی له برینه‌که ده‌رکیشا و جوان سرپی. ره‌نگه‌ گوتنی خراب نه‌بی، پیاوه سه‌له‌ته‌ش هه‌ر هه‌ستا و به شه‌له‌شه‌ل هه‌لات.

ورده‌ورده قسه‌وباس سه‌باره‌ت به داره‌که و کرده‌وه‌کانی ده‌ستی پیکرد و که‌م که‌س له زولایکین بوو که به‌لای‌دا برّوا و به ئەده‌به‌وه سلّاو نه‌کا و هیندی قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کات. له سه‌روو هه‌موو شتی‌که‌وه ئیتر هیچ که‌سیش وه‌ک بیوه‌ژنیکی ته‌واو چاوی له سوڤیا نه‌ده‌کرد. هه‌ر ئەوه‌ش ببوو هۆی ئەوه‌ی به‌جاری ئارا و قارای لی هه‌لگیری و هه‌ست به داماوی بکات. ئەو وه‌عه‌زی چه‌ن سال تامل کرد. به‌لام شتیکی له می‌شک‌دا بوو، وه‌ک هه‌نگه‌ژاله‌ گیزه‌ی ده‌هات. زۆری نه‌خایاند پلانیکی باشی به فکر گه‌یشت. پلانیکی که ئیتر داره‌که‌ی به‌جاری ته‌فروتوونا ده‌کرد. ناردی به شوین ره‌عه‌یه‌تیکی بیگانه‌دا له «شیسوومیر». ئەو پیاوه دزیو و به‌سامه‌ ناوی «ئیشتریش نینسکی» بوو، به‌م چه‌یس و به‌سیه‌ی نه‌ده‌زانی. سوڤیا رایسپارد که مه‌شخه‌لیک له بن داره‌که

دانی و ئاگری تیبه ر دا. ئیشتریش نینسکی له تی په رۆی له داریک پیچا و له نهوتی هه لکیشا، ئاوری تیبه ردا و فریی دا بن داره که. ئیستا باوه رده که ن یان نا! مه شخه له که که وانه ی کرد و به توندی درا به دهموچاوی کابرا دا و اشی لیکرد به هاوار هاوار دهستی کرد به هه لاتن.

سوفیای شوخه بیوه ژن دیسان چوه نیو باخچه که و زوری جنیو به ئادام ئارباتسکی نیو داره که دا. به لام ئەو هه روا بیدهنگ بوو.

سوفیا هاتبووه سه ر ئەوه ی بو هه تا هه تا خو ی بداته دهس ئەو چاره نووسه و ئیتر کاری به سه ر دارسیوه که وه نه بی. به لام رۆژیکیان باخه وانیکی شاد و قوشمه به ناوی «بوتسرییت» که له ئەو گرفتارییه ی سوفیا ئاگادار ببوو، هات بو لای و گوتی: «ئوه ی سه باره ت به ئادام ئارباتسکی نیو دارسیو بوته دهمگو به جیی خو ی، به لام تو که سیکت پی شک دی هه ست به مه ترسی بکات و دهست نه کاته وه؟ به بروای من ده بی به شیوه یه کی دیکه له گه لی بجوولیینه وه. ئەگه ر هه قدهستیکی باشم بده یه ی له دهس ئەو گرفته رزگارت ده که م.

سوفیا گوتی: «به سه ر چاو، له هه وه لین ده رفه ت دا هه قدهسته که ت ده ده می.»

باشه ده توانم بلیم چی؟ ئەم باخه وانه گچکه و قوشمه و فیله زانه دهستی سوفیای گرت و گوتی: «ئەم داره جوانتر ده که م، خاترجه م به په شیمانیش نابییه وه، چونکه هیچ شتیک به زوری به ریوه نابهم.»

چوو بو لای دارسیوه که و به شیوه ی جوړاوجوړ دهستی کرد به متوربه کردن، - چوو زانم - سه ره تا بو ئەوه ی ره سانه یه تی داره که نیشان بدا دهستی کرد به بزار و هه لکه ندنی گیا و گژی ریشه داری بن داره که، پاشان متوربه کردنی. هه روه ها تووی چیمه نی به بن داره که وه کرد. لایه کی فندقی متوربه کرد، لایه کی هه رمی، لایه کی به روو، لایه کی به هی و... ته واوی ئەو

متوربه کردنه‌شی به مه‌رای و خو شیرین کردنیکی به‌رده‌وامه‌وه ئه‌نجام
ده‌دا و داره‌کەش ئیجازه‌ی هه‌موو کاریکی پیده‌دا. — هه‌موو که‌س ده‌زانئ
داره‌سیو به‌و فیل و ده‌هۆیه چه‌واشه ببوو. داره‌که په‌ل و پۆی هاویشت و
گه‌وره‌تر بۆوه، به‌لام چون گه‌وره بوونیک؟ لایه‌ک فندقی پیوه بوو لایه‌کی
سیو، لایه‌کی به‌روو، لایه‌کی به‌هی و ... به‌کورتی ئادام ئارباتسکی نیو
داره‌که رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژ گۆرانی به‌سه‌ردا ده‌هات و ده‌تگوت هه‌ر ئه‌و
داره‌ش نییه. هه‌ر بۆیه له‌گه‌ل گه‌وره‌تر بوونی‌دا به‌چه‌شنیک هاته‌وه سه‌ر
باری ئاسایی وه‌کوو داره‌کانی دیکه،. ته‌نیا شتیکی که پیوه‌ی دیار بوو
ساقه‌ته ئه‌ستووره‌که‌ی بوو. گه‌لو! ئیوه بلین، ئایا ته‌نیا لاق ده‌توانئ بیته
هۆی به‌پیوه بردنی ئه‌رک؟! به‌م شیوه‌یه ئادام ئارباتسکی ته‌واوی وزه و
هیزی خۆی بو کارگه‌لیکی چکۆله و بی بایه‌خ به‌فیرۆدا گوئی به‌شته گرینگ و
بنه‌ره‌تییه‌کان نه‌دا و بوو به‌چه‌ن پاژه‌وه. چونکه ئه‌و دژایه‌تی له‌ له‌گه‌ل
متوربه کردن نه‌کرد.

هه‌رکه‌سی رپی بکه‌ویته زولایکین هیشتاش ده‌توانئ بیینی، خاترجه‌م
ده‌توانئ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ترین داری جیهان بیینی.

ئالن رۆب گرى

له چيروك نووسى دا، شيوواز و ئامانجى ئالن رۆب گرى له بوارى
فلسه فهى ئىگزيستانسياليسىتى ئەو دايه. ههروهك برووس ماريست دهلى:
نووسه رى ئىگزيستانسياليسىتى بو به يانى ناوه رۆكى زهينى ده بى خوئى به
شته كانه وه ببه ستى و وتهى راقهى دهرووناسى و شروقهى نه زه رى و
بيروكهى زاناي گشت وه لابنى. رۆب گرى ئەو كاره دهكا، ئامانجى ئەو مانا و
ئەنديشهى تاك نيه، بهلكوو شانوى ههسته پينجينه كانى ديوارى ئەزمونى
مروقه. هيندى له رهخنه گران ئەو به ريشه دارترين و نووخوازترين و كارا ترين
چيروك نووسى (دژى راسته قينه خوازى) ده زانن.

شيوهى روبه روو بوونه وهى ئەو له گه ل بيروورا و رۆلى وه گير له ناوه ندى
چيروكه كانى دا به رچاوه. ئەو دهيه وي ئەو وه گيره كه راقه و كورت كردنه وه
و ههلسه نگاندى به دهسته و پيوه ندى رۆحى و ئەخلاقى له گه ل خوينه رى
چيروك به ستووه، وه لابنى له و لاشه وه به سنوور دانان بو خوينه ر و ههستى
تيگه يشتنى كه هه رچه نده ساكارتر پيشكه ش بكرى، ههول ده دا مه وداى نيوان
خوينه ر و ماكى سه ره كى چيروكه كه له نيو به رى.

خوينه ر نهك خودى كه سايه تيه كه بهلكوو تيگه يشتنه كانى كه سايه تى
دهرك دهكا.

رۆب گرى سالى ۱۹۲۲ له برسيتى فه رهنسا له دايك بووه. يه كه مين
چالاكى له بوارى خاكناسى دا بووه و ليها تووى و وردبيني له به ره مه كانيدا
دهتوانين له وه بزائين. له خاكناسيه وه روى كرده ئەده بيات و يه كه مين
رۆمانى به ناوى (پاك كه ره كان) سالى ۱۹۵۳ بلاو كرده وه. ئەم چيروكهى كه

لهم کتیبه دا هاتوو سه بارهت به سی منداله که به پوخیکا دهرون و پوخیش
شوینیکی باوه له به ره مه کانی پوبگری دا، چونکه له که ناری بروتانی
گوره بووه. خوینهر له ناوهدنی تیگه یشتنیکی ههستیدا خوی دهبینیته وه که
به سه ر منداله کاندازاله. هه موو شتیک خیرا و به پروونی خوی به دهسته وه
دهدا. جیگاپیی منداله کان، شه پۆلی په یتاپه یتا و سوورانن بالنده، دهنگی
گازهنگ، پوبگری هه موو شتیک سرپوهته وه ته نیا شته رواله تییه کانی
هیشتوتته وه، بویه له پال تیگه یشتنیکی بی به زه بیانه که به شوین
منداله کانه وه یه، هه ره شه یه کی ونیش دیاره.

رۆخ

ئالین رۆب گری

سى مندال به رۆخى شيدارى زهرياكه دا ده رۆن. شان به شانى يهك ده رۆن و ده ستي يه كيان توند گرتوو ه. راست به قه د يهك ده بن. ويده چي هاوته مەنیش بن. ته مەنيان ده دوازده سال ده بي. ئەوهى نيوانيان هه وايهك كورته بالاتره.

ئەو رۆخه دوور و دريژه جگه لهو سى منداله كه سى ترى لى نيه. خيزه لانى قه راغ دهرياكه تهخت و تهكوزه و لي ره و لهوى بهردى گه وره و گولاوه كه ئاو وه بهرچاو نايهت. له زنار و ره وه زه كه وه كه بى سنوور ديته بهرچاو هه تا ده گاته زهرياكه ليژايى يهكى كه مى هه يه. هه واكهى خو شه، خور بارانى تيشكى به ته وژمى به سهر لمه زه رده كاندا ده ريژي. په له هه وريك به ئاسمانه وه نابيني. باى نايه، ئاوى زه ريا شين و مهنده و شه پوليك وه بهرچاو نايه، ئەگه رچى رۆخ له بهر زه ريايه كى ئازاد و بى سنوور دايه.

به لام له كاتگه ليكى ريك و پيكدا شه پوليكى توند كه هه ميشه ئەوه يه له قه راغ دهرياكه دروست ده بيت و له پر هه لده ستيته وه و خيرا له به ريهك بلاو ده بي. هه ميشه هه ر لهو جيگايه دا.

هیچ له وه ناچی ئاوه که بیته پیشی و پاشان برواته دواوه، به پیچه وانه وه دهلیی هه موو ئه و جوولانه وانه له جیوهیه، گوشاری ئاو سه ره تا جوگه له یه که له لای رۆخه که ساز دهکات و شه پۆلایش به لرفه لرف و کهف چراندن ده کیشیتته وه و له پرده وهک شیت و هار سه رده کیشی به کهنده لانی قه راغ دا و پرژ و بلاوده بیته وه. شه پۆل هه ستاونه ته سه ر پی و له زۆر لاوه به ره و رۆخه که پاش و پیش دهکهن و هه ر جاره ی چه ن قامکیک رمل و خیزی رۆخه که ده خووسینن.

ديسان هه موو شتی کر و بی جووله یه، زه ریا مه ند و شینه، به سه ر زه رده لم و خیزی رۆخه که دا سی مندال شان به شانی یه که هه نگاو ده نین.

توو که سه ریان بۆره و هاو رهنگی لمه که یه، ده موچاویان له قژیان پر رهنگ تره. هه ر سیکیان جل و به رگه کانیا ن له یه که: شه لواری قوله و کراسی بی قول، کراس و شه لواره که شیان له پارچه یه کی شینی رهنگ بواردوو ه.

دهستی یه کیان گرتوو ه شان به شان ده رۆن، به نیوان ده ریا که و ره وه زه به رده کانی که ناردا. خو ر گه یشتوته چه قی ئاسمان و سیبه ره کانیا ن که وتوته بن لاقیا ن. لمه که له به رده میاندا لووس و بی خهت و هیله و له نیوان ره وه زه کان و زه ریادا زه رد ده کاته وه. مناله کان به ریز و به پر تاو و بی ئه وه ی به حال له و ریزه لاده ن، بی دهنگ ده رۆن و دهستی یه کتریان گرتوو ه. له دوا یانه وه سی ریز جیگا پی به که مترین ته رای ی و شوین پیوه پیخاوس بوونیا ن له قاو ده دا. سی زنجیره ی ریک و پیک شه قلی هاوشیوه و هاومه و دایان له سه ر لمه که به جی هیشتوو ه و هیچ کامیا ن یه کتریان له ت نه کردوو ه.

مناله کان راست چاویان له پیش خو یان بریوه. نه چاو له ره وه زه کانی لای چه پیا ن دهکهن نه له ده ریا، که به شه پۆله ورد و له په ستا کانی خو به

ليواره كه دا ددها. نه لاده كه نه وه بو دواوه. به ههنگاوى توند و يهك وچان رې ده پيئون.

له هه مبهريان پوليك نه ورهس به كه ناري روخه كه دا و له په نا شه پوله كاندا به تيژى تيده په رن. نزيكه ي سه د ههنگاويك له پيش مناله كانه وه ده رون. به لام چونكه بالنده كان به قه د مناله كان به په له نين، مناله كان پييان ده گه نه وه. له گه ل نه وه ي كه زه ريا هه ميشه خه ريكي سرينه وه ي جي پي نه ستيره ييه كاني نه وانه، به لام جي پي مناله كان به جواني دياره و سي شويني هاو ته ريب سات له دواي سات دريژتر ده بيته وه.

جي پي كان به قه د يه كتر له سه ر لمه ته ره كه ديارن و به قه د قامكيك قوول بوون. خوار و خيچيش نابن، چونكه ليواره كان دانا رووخين و پاژنه و په نجه ي لاق قوولكي جي پي كان گه وره ناكه نه وه. وهك قوولك و چاليك دينه به رچاو كه ده زگاي مهنگه نه له سه ر روو به ري كيش ها تووي روخه كه دروستي كردي.

به و شيوه هيلي سي قولبي نه وان به ليواري ناوه كه دا دريژ ده بيته وه و دوور ده كه ويته وه، له و كاته دا ده ليبي باريك بوونه ته وه. هيليكي يه كگرتوو داده مه زرينن كه روخه كه له باري دريژايي ده كهن به دوو به شه وه. له جووله يه كي دووپاته ي دوور ده دستا كه ده ليبي هه ر له جيويه يه، هه لنيان و دانانه وه ي له په ستاي شه ش لاقى پيخاوس، ده گهن به كو تايي.

به لام كاتي لاقه په تيبه كان دوور ده كه ونه وه و ده گه نه بالنده كان نهك نه وه ي مه ودا كه بېرن. به لكوو مه وداي له بهر چاو گيراوي دوو گروو په كه بالنده و مناله كان له چاو نه و مه ودا بر دراوه ي پيشوو به پرتاو كه م ده بيته وه و زور ناخاييني كه مه وداي نيوانيان ده بيته چهند ههنگاو...

به لام كاتي منداله كان ده گه نه حاندي پوله بالنده كه، بالنده كان هه موو باليان ليك ده دن و هه لده فرن، سه ره تا يه كيان، پاشان دوان و دهو...

رہوہی سپی و خولہ میشین کہوانہ یہک بہ سہر دہریاکہ وہ دروست
دہکن و پاشان لہ سہر رملہ کہ دہنیشنہ وہ و دیسان دہست دہکن بہ ہہ لاتن
لہ سہر لمہ کہ و دیسان بہرہ ولای پہراویزی شہ پولہ کان و سہد میتر ئہ ولاتر.
ئہ و مہودایہی شہ پولی ئاویہک ئہ ندازہ نییہ و تہنیا گورانیکی کتوپری رہنگ
لہ ہر دہ چرکہ دا رپوودہ دا کہ کہ فی سہرنج راکیشی شہ پولہ کان لہ بہر ہہ تاو
بریقہی دی.

بیئہ وہی سہرنج بدہنہ ئہ و جی پیانہی کہ بہ وردی لہ سہر لمہ کہ
بہ جی دہمین، بیئہ وہی گوی بدہن بہ و شہ پولہ وردانہی لای راستیان و ئہ و
بالندانہ کہ لہ پیش ئہ وانہ وہ بہ لاق و بہ بال ہلدین و دہفرن و دہنیشنہ وہ.
سی مندالی موو بؤر بہ ہہنگاوی خیرا و ریک و پیک شان بہ شانی یہک
دہرؤن و دہستی یہکتریان گرتوہ.

سی دہموچاوی تاوہ سووت کہ بری لہ توو کہ سہریان بؤرتہ و
ہہ موویان شیوہی یہک دہدہن. قہد و بالایان و ہک یہک دہچی: جیدی و
خہیالاوی و نیگہران دیارن. و ہک یہک دہچن ئہ گہرچی دوانیان کورن و
یہکیان کچہ. تہنیا قژی کچہ بریک لہ ہی کورہ کان دریژترہ و تۆزی لوولہ و
دہست و لاقیشی تۆزی نہرم و ناسکترہ. بہ لام جلہکانی ہہر لہ ہی ئہ وانہ
شہروالی قولہ و کراسی بی قول. لہ پارچہ یہکی شینی ئہ ستوور و رہنگ
بواردو.

کچہ لہ لای راستہ وہیہ لای دہریاکہ وہ. لہ نیوہ راستہ وہ کوریک ہہنگاوی
دہنی کہ تۆزی کورتہ بالاترہ. کورہ کہی تریش کہ لای رہوہ زہکانہ وہیہ
راست بالای بہ قہد بالای کچہ کہ دہبی.

لہ رپووبہ رپووشیانہ وہ لمیکی ساف و سامالسا تا چاوی ہہتہر دہکا،
راخراوہ.

لاى چەپەشيان ديواريكى بەردىنى قاوھىي ھەلچوو ھە ۋالەتەن
بى سنوورە و شان بە شانى دەرياکە کيشراو ھە . لاي راستەيان مەند و شين و
ھەتا پەپەرچکەي ئاسمان سامالە و لىوي لە پردا ھەلدینیتەو ھە و ھەک
کەفیکى سىي پەرژ و بلاو دەبیتەو ھە .

دوای دە چرکە، شەپۆلیک بەرز دەبیتەو ھە و ديسان ئەو جوگەلە قولەي
پەنا پۆخەکە بەلرف و ھۆر دى و تلاوتل لم و خيز بەرەو و کەنارەکان
رادەدا .

ور دە شەپۆل بالا دەکەن و کەفى زيويىن لە لیژى لمەکەو ھە سەردەکەون و
ئەو چەن بستەخاکەي لە دەستيان داو ھە دەستى دەخەنەو ھە . بە دوای
بیدەنگیەکی کپدا دەنگى گازەنگى کلیسەيەک لە دوورەو ھە دەبیتە زایەلە و
دەنگ دەداتەو ھە .

ئەو مندالە چکۆلەي کە لە نیو ھەراستەو ھەنگاو دەنى دەلی : (دەنگى
گازەنگە) . بەلام دەنگى ئەو خیزانەي کە زەريا خەریکە دەیانمژى، زایەلەي
گازەنگەکیان بە جارێ کز کردوو ھە و تەنیا لە کوتایى لوول بوونی
شەپۆلەکاندا، دەنگیک دەکەویتە بەرگوى، کە ئەویش مەودا لە ناوی دەبا .

کورە بالا بەرزەکیان دەلی : زەنگى یەکەمە .

شەپۆلیکی چکۆلە لە لاي راستەیانەو ھە رى دەکەوئى .

کاتى کە بیدەنگ دەبنەو ھە، ئیتر ھیچ نابیستن . سى منالی موو بۆر ئیستاش
ھەر بەو ھەنگاو ھە ریک و پیکەو ھە دەرۆن و دەستى یەکتريان گرتوو ھە . لە
بەرانبەریانەو ھە پۆلیک بالندە تەنیا چەن ھەنگاو لەولاترەو ھە، لەپەر تووشى
دلە خورپەيەکی گيرو دەبن، بالیان لیک دەدەن و ھەلدەفرن و دەرۆن .

ديسان کەوانەيەک بەسەر دەرياکەو ھە ساز دەکەن و ديسان لەسەر لمەکە
دەنیشنەو ھە و دەست دەکەن بە ھەلاتن . ديسان ھەر بو ئەو لایەو ھە بە پال
شەپۆلەکاندا نزیکەي سەد ھەنگاویک لەولاترەو ھە .

کورپه چکوله که دهلی: رهنکه یه کهم زهنگ نه بی یان رهنکه ئیمه گویمان له دهنگه کهی پیشوو نه بووبی.

کورپه که له گه ته که یان وهلامی ده داته وه. نه گهر ببوایه دهنگه کهی پیشوو شمان وهک نه م دهنگه ده بیست.

منداله کان رهوتی ههنگاویان نه گورپوه نه و جی پییانه هه ر به و شیوه یه که دهرونه پیشی، دواوهی خویمان له بن شهش لاقی پیخاوس دهردینن. کچه که دهلی: نه و جارهی دیکه نه ونده نزیک نه بووین، دوا ی چهن ساتیک کورپه که له گه ته که که له لای ره وه زه کانه وه یه دهلی:

هیشتا نزیک نه بووینه ته وه.

ههرسیکیان بی دهنگانه دریزه یان به ریگا که دا.

هه روا بیدهنگ دهرون، دیسان دهنگی گازهنگ وهک پیشوو به هیواشی له و بیدهنگییه دا ده بی به زایه له. کورپه بالابه رزه که یان دهلی: (نه وهش گازهنگ) به لام منداله کانی تر نقه یان لیوه نایه.

بالنده کان له گهل نه وهی منداله کان لییان نزیک ده بنه وه بال لیده دن و هه لده فرن. سه ره تا یه کیان پاشان دوان و دهو....

به مه ودای سه د میتریک له پیش منداله کانه وه له سه ر لمی روخه که ده نیشنه وه و به گوی ئاوه که دا هه لدین.

دهریا که هه میشه نه ستیره ی جیگاپی کانیاں ده سرپته وه - به لام منداله کان که له ره وه زه کان نزیکن شان به شانی یه که دهرون و دهستی یه کتریان گرتوو، قوولکی جیگاپییاں له دواوه به ریز به جی ده مینی که ده بنه سی هیلی هاوته ریب و تا نه و په ری روخه که دریزه ی هه یه.

له لای راسته وه، نزیک ئاوی مهند و بی جووله، هه میشه له و شوینه، نه و شه پوله چکوله یه به رز ده بیته وه و له به ریه ک بلاو ده بی.

خورخه لووئیس بۆرخیس

زۆربەى خاوهن رايان خورخه لووئیس بۆرخیس به گهوره‌ترین مامۆستای زیندووی په‌خشانی ئیسپانیایی ده‌زانن. ئەو سالی ۱۸۹۹ له بوئنوس ئایریس له دایک بووه، له سویس خویندنی ته‌واو کرد و سالی ۱۹۱۹ چوو بو ئیسپانیا و له‌گه‌ل زۆر نووسه‌ری خولیاى ئەده‌بیاتی پێش‌ره‌وی ئەوروپا ئاشنا بوو. سالی ۱۹۲۱ گه‌رایه‌وه بو ئارژانتین و له دامه‌زراندنی (ئولترائیس‌مۆ) دا به‌شداری کرد، بزووتنه‌وه‌یه‌ک بوو که له شاعیرانی ئارژانتینی و ئیسپانیایی پیک‌هاتبوو و هه‌ولیان ده‌دا زمانى ئیسپانیایی بکه‌نه که‌رسه و بنه‌مای شیعرى نوێ. یه‌کى له گو‌قاره‌کانیان به‌ ناوی (پریسما ریویستا مۆرال) که گو‌قاریکی دیواری بوو و شیعریان له‌ودا بلاو ده‌کرده‌وه و به‌ خه‌لکیان ده‌گه‌یاند.

به‌ره‌مه‌کانی دواىی ئەو بریتین له ئیل ئالیف ۱۹۴۹ ئیل ئایسدۆر ۱۹۶۰ که سالی ۱۹۶۴ به‌ ناوی (به‌وره‌ خه‌ونییه‌کان) کرا به ئینگلیزی. که چیرۆکی بۆرخیس و من له‌وه‌ کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌ وه‌رگیراوه.

له‌ چیرۆکی «هه‌موو شتیکی و هیچ شتیکی» دا ئیمه‌ له‌گه‌ل «خه‌ونیک له‌ خه‌وندا» به‌ره‌وره‌وو ده‌بین و تووشی گه‌ران ده‌بین به‌ دواى پیناسه‌یه‌کدا. شکسپیریک که ئەو هه‌موو که‌سایه‌تییه‌ی خولقاندووه به‌ ئاواته‌وه‌یه (که‌سایه‌تی خۆی) هه‌بێ، به‌لام خودا ناهیلێ. له (بۆرخیس و مندا) که زیاتر وه‌ک ته‌رحیک ده‌چێ تا چیرۆک، نووسه‌ر له‌ گه‌رانیکدا به‌ دواى پیناسه‌ی تایبه‌تی‌تر و دژوارتردا به‌ چاوی که‌سیکی‌تر له‌ خۆی ده‌روانى «من ده‌ژیم و

دههيلم بژيم تاكوو بؤرخيس بتوانى ئەدهبىاتهكهى پهره پييدا» لهه
وتوويزهشدا ههر بومان دهرناكهوى و ناتوانين ليكيان بكهنهوه... و دلنيا بين.
بؤرخيس وهك (ورينهبيژيكي ليزان) ناسراوه. بهلام تهردهستى و
وردبيني ئەوه له چيروكداتهنيا بو گيژكردن و فريودان و سهركهرمى نيهه،
بهلكوو بو رۆچوون به ناخى نهناسراوهكاندا و ديتنهوهى ئەوه (وشهيهك
ههموو عالهم له خو دهگرى) دايه. هينديك له رهخنهگران لهسهر ئەوه باوهرهه
كه ئەم شيوازهى بؤرخيس ئەوى بهرهو ئاستيكي جوانى خوازانهى بيهووده
داكيشاوه.

بهلام زوربهيان ئەوه به هونهرمهنديكى بىوينه دهزانن كه زياتر له ههموو
كهسيك زمانى ئيسپانييى كردوته كهژاوهيهك بو ئەدهبىاتى نووى و لهو
پيناوهدا ههولى داوه.

هه موو شتيك و هيچ شتيك

خورخه لوئيس بورخيس

هيچ كهس له ودا نه بوو. له پشت بيچم و سيمايه وه (كه تهنانهت له نيو وينه هره خراپه كاني نهو زهمانه شدا وهك هيچ بيچم و سيمايه كي ديكه نه ده چوو) و قسه كانيشي پاراو و خه يالاوي و توندوتيز بوو. تهنيا به هوي سارد و سريي كارتيكردني خه ونيكه وه بوو كه هيچ كهس تا ئيستا به خه ونيش نه يديوه. سه ره تا پيي وابوو هه موو كهس وهك نهون. به لام سه رسوورماني دوستيكي كه نهو سه بارهت به نهو پووچييه له گه لي دوابوو. پيي سه لماند كه به هه له چوو هه. ده بي هه ميشه وا هه ست بكا كه پياو نابي رواله تيكي جياوازي هه بي. سه رده مي پيي وابوو ده تواني ده رمانی ده رده كه ي له نيو كتبه كه يدا بدوزيته وه، هه ر بويه لاتينييه كي ساده و يونانييه كي كون كه له و سه رده مه دا كه م وابوو قسه ي پيكری، فير بوو. پاشان به بيريدا هات نه وه ي نهو به دوايدا ده گه ري له وانه يه بتواني له ئايننيكي مروقانه ي سه ره تا يدا بيدوزيته وه. ودمي دا كه (هاتاويي) هاوسه ري شكسپير له دوانيوه رويه كي دريژي مانگي ژوونه ندا له گه لي ئاشنا بي. له بيست و چهن سالي دا چوو بو له ندهن. به

شیوهیه کی غهریزی ببووہ خاوهن ئەزموون و لیزان. بۆیه خۆی وا نیشان دا
که ئەمیش کهسیکه، تاکوو کهس نه زانی که هیچ کهس نییه.
له لهندهن کاریکی پهیدا کرد که قهزا و قهدهر بۆی ریکخستبوو، کاری
ئەکتەری، ئەکتەریک که لهسەر شانۆ دهبیته شهریکی کایه ی خۆرپانان به
یهکی ترهوه.

له ههمبەر خه لکیشدا که بوونه ته هۆی شهریکی کایه ی خۆرپانان و قه بوول
کردنی ئەو به جیی کهسیکی دیکه. زۆر له کاره که ی رازی بوو، به جۆریک که
رهنگه یه کهمین جار بوو له ماوه ی ته مه نیدا تا ئەو راده یه رازی بووبی. به لام
چونکه له گه ل خویندرانه وه ی دوایین بهیت و دوایین مردووش لهسەر شانۆ
دهبرایه ده ری، بۆنی بیزاری هیئی راسته قینه ی ههست پیکرد. ئیتر «فیریکس»^۱
و «تهیمووری لهنگ»^۲ نه بوو، دیسان ده بووه به هیچ کهس. بهم شیوه یه
به ره نجاوی په نا ده با بۆ نیشان دانی قاره مانان و هه قایه تی پر له تراژیدیای
دیکه. بهو شیوه یه که گیانی خهریکی دۆزینه وه ی هه قیقه تی چاره نووسی
جهسته ی بوو. له مه یخانه و شوینی خوش رابواردن له لهندهن. رۆحی ئەو
«سیزار» بوو که وریایی دانی فالگری پی هیچ نه بوو. هه روه ها «ژولیت» بوو
که به بیزارییه وه رپووی له شالوور و هه رده گیپرا و «مه که بهس» له ده شتیک
له گه ل سیحربازه کان قسه ده کا که خودای چاره نووسن.

هیچ کهس وهک ئەم پیاوه فره رهنگ نه بوو. پیاویکه وهک «پرۆتئوسی»
میسری که دهیتوانی هه موو رپووبه نده کانی راسته قینه هه لداته وه. هیندی جار
ددان پیاوانیکی له بهشی کاره کهیدا دهشارده وه و به متمانه وه پیی وابوو لیی
ئاشکرا نابی. «ریچارد» دهلی راسته ئەو له قالبی مندا دهوری زۆر کهسی

۱ - فیریکس و پوریکس (۱۵۷۰) له یه کهمین تراژیدیایکانی ئینگلیسی بوو.

۲ - ۱۵۹۰ - شانویه کی کریستوفیر مارلو بوو.

گيڙاوه و «ياگوو»ش هميشه ئەم رسته سهيره‌ی دهکوت که «من ئەوه نيم که هم» بنج و بناغەي بوون و خەو دیتن و دەورگيڙان ببووہ ئيلهام بو کاره به ناوبانگه کانی ئەو.

بيست سال له نيو ئەو خەون و خەيالانەدا دەوامی هینا، تا ئەوه‌ی رۆژیک به یانی له ناکاو له وه‌ی که ئەو هموو پاشایه‌یه و به زه‌بری شمشير له نيو ده‌چن و ئەو هموو دلداره خەمبار و دەرده‌داره‌یه که به ئەشقه که یان بگەن یا نه‌گەن خەمناکانه دهمرن، هه‌ستی به داهي‌زران ده‌کرد و ترس سه‌رتاپای داگرت، هه‌ر ئەو رۆژه بریاری دا که شانۆگا که‌ی بفرۆشی و هه‌وتوو یه‌کی نه‌خایاند گه‌رايه‌وه ئەو گونده‌ی لی‌ی له دایک ببوو. له‌گه‌ل دار و چۆم و رۆژانی مندالی خۆی یه‌ک که‌وته‌وه و ئیتر ئەوانی له‌گه‌ل ئەو شتانه‌ی تر که پی‌ی خۆش بوون، به سووکه‌ئاور (ته‌لمیح) ی ئەساتیری و وشه‌ی لاتینی رازاوه دروستی کردبوون، پیوه‌ندی ده‌دا. ئەو ناچار بوو که سی‌ک بی. شانۆداریکی خانه‌نشین کراو بوو که ببووہ خاوه‌ن مال و حال و له‌گه‌ل قه‌رز و قۆله کاری یاسایی و سوودخوری زۆر و زه‌ه‌ند تیکه‌وتبوو. له‌ قالبی ئەو که سایه‌تییه‌دا بوو که ئەو وه‌سییه‌تنامه بی‌تامه‌ی نووسی که هموو دیومانه. له‌ رۆوی وریاییشه‌وه هموو رهنگدانه‌وه‌یه‌کی له‌ شین‌گی‌ری و ئەده‌بی لی‌س‌رییه‌وه. کاتی له‌وپه‌ری ته‌نیا ییدا ده‌ژیا دۆسته‌کانی له‌ له‌نده‌نه‌وه هاتنه‌سه‌ردانی، ده‌وری شاعیریکی گيڙا. میژوو ده‌لی که ئەو به‌ر له‌ مردن یان پاش مردن خۆی له‌ هه‌مبه‌ر خودادا دیوه و پی‌ی کوتووہ: «من که بی هۆ ئەو هموو که‌سانه بووم، ده‌مه‌ه‌وی هه‌ر خۆم بم». ده‌نگی خودا له‌ نيو گه‌رده‌لوولیکه‌وه وه‌لامی داوه‌ته‌وه: «شکسپیری خۆشه‌ويست تو زۆر که‌سی وه‌یچ که‌سیش نیت».

بۆرخىس و من

خۆرخە لوئىس بۆرخىس

ئەوى تر، ئەوى تر كە ناوى بۆرخىسە، ھەر ئەو كەسەيە كە رپوداوى سەيرى لى دەقەومى. من بە شەقامەكانى بۆئنووس ئايرىس دا^۲ ھەنگاۋ دەنىم و چركەيەك رادەو ەستم، رەنگە ويستانەكەم بى ئىختياربى، تاكوو چاويك لە تاقى سەردرگانەي ھەيوانەكە و ويئەي خانەخانەي درگاگە بكەم. بۆرخىس بە ھۆي نامەكانىيەو ە دەناسم و ناويشيم لە ريزى ناوى مامۆستايان و فەرھەنگى ناوداراندا ديو ە. من سەعاتى لم و نەخشە و چاپى پىتى سەدەي ھەژدەھەم و تامى قاو ە و پەخشانى «ئىستىونسون» م^۳ بە دلە، ئەويش ھەروا. بەلام ھيئدە خۆپەرستە كە ئەوان دەكاتە تايبەتمەندى ئاكتەرېك. ئەگەر تۆزى پرکيشى بكەم دەتوانم بلېم رقەبەرايەتییەكى خەست لەنيوانماندا ھەيە. من دەژيم و دەھلېم بژيم تاكوو بۆرخىس لە ئەدەبىياتدا و ەپيشكەوي و پەرەي

^۳ - سالى ۱۹۵۵ بۆرخىس بوو بە مامۆستا ئەدەبىياتى ئىنگلىزى و ئەمريكايى لە زانكوى بۆئنووس ئايرىس.

^۴ - رابېرت لوئىس ئىستىونسون (۱۸۹۴ - ۱۸۵۰) ئەدبىيىكى سكاتلەندىيە.

پیدا. هەر بهو ئەدەبیاتەشدا وەدەردەکهوئێ که حەق بە منە. بە ئاسانی دەتوانم ددانی پیاوابنیم که ئەو لاپەرەگەلیکی زۆر بەنرخێ کۆکردۆتەو، بەلام ئەو لاپەرەنە ناتوانن من رزگار بکەن. رەنگە لەبەرئەو شەش که شتی چاک هی هیچ کەس تەنانت هی خوشی نییە. بەلکوو هی زمان و داب و نەریت و فەرەنگە. ئەو کاتە من بە حوکمی چارەنووس دەبێ لەنیو بچم، لیشم رۆونە تەنیا چرکەیهک لە من دەتوانی لەودا دەوام بێنی. وردە وردە هەموو شتییک بە ئەو دەسپیرم. ئەگەرچی باش دەزانم خیشەسەرەنە خووی بەو گرتوووە که هەموو شتییک بگورێ و لە هەموو شتییکدا پێی زیادێ داکیشی.

(ئیسپینووزا) دەزانێ که هەموو شتییک دەیههوی بۆ هەمیشە هەر ئەو بێ که هەیه. بەرد دەیههوی هەمیشە هەر بەرد بێ و بەبریش دەیههوی هەر بەبر بێ. من لە بۆرخیسدا دەمینمەو نەک لە خۆمدا. (ئەگەر بەراستی کەسیک بم) بەلام زۆرکەم خۆم لە کتیبەکانی ئەودا دەبینمەو، رەنگە لە کتیبی دیکەدا یان لە درینگە درینگە ناشییانە سێ تاریکدا زیاتر خۆم ببینمەو. چەن سال لەمەوبەر ویستم خۆمی لە چنگ رزگار کەم و بەهۆی ئەوسانە و حەقاییەتی دەورووبەری شارەکانەو بەرەو کایە لەگەل زەمان و بێ برانەو رۆیشتم.

بەلام ئیستا ئەو کایانە هی بۆرخیس و من دەبێ شتی دیکە بنوینم. لەبەر ئەو هیه که ژیانی من بۆتە هەلاتن و من هەموو شتییک دەدۆرینم و هەموو شتییک دەمینیتەو بۆ لەبیرچوونەو یان بۆ ئەو.

نازانم کامان ئەم دەقەمان نووسیوە.

فہ رھہ نگۆک

ئاوہلمہ: لەشی نەرم و شل و خۆنە گرتوو، نەمەییو
پلوورە: کەندووی مێشەنگوین
تراو کە: ئاوەکی، تەپایی، مایعات
تە کووز: رپک و پپک، راست
تەنزیل: نەواری پارچەیی
چە پکەن: کراس خەوی ژنانە
چیمەنتۆ: سیمان، سمیت
حەلاو: مەحلوول، تواوە
رمل: لم، لیم
شەلغە: پوورە، پۆلی مێشەنگوین
شەیتانۆ کە: حلزون
قسل: ئاھە ک
قورساخ: بەھەیبەت، بەوہ قار
کارابین: جۆرە تەفەنگیکی درێژ و سوو کەلە یە
گریمانە: غوددە، لوو، رژیئە
لە یستۆک: کەرەستە ی کایە ی مندالان
میمل: مزاحیم
مزیر: زیان دەر، بە ئازار
مژولیايش: وتاردان، «سخنرانی»
مەرایي کردن: ریایی کردن، خوش ئامایی
نەورەس: بالندە یە کە، ماسی گره
و دم: ئیجازە، ئیزن
هەنتەش: حوزوور

سە رچاوه كان:

۱. گابریل گارسیا مارکیز، «پرندگان مرده»، وەرگیپر: ئەحمەد گولشیری، انتشارات نگاه تهران. چاپ اول، ۱۳۷۳.
۲. گابریل گارسیا مارکیز، سفر خوش، آقای رئیس جمهور، وەرگیپر: ئەحمەد گولشیری، چاپ اول، تهران ۱۳۷۳.
۳. ماهنامه‌ی فرهنگی، اجتماعی، ادبی (کارنامه)، ژماره‌کانی «۲۵ و ۲۶»، «۲۸»، «۳۱»، «۳۴ و ۳۵»
۴. «همه چیز و هیچ چیز»، (کۆمه‌له چیرۆک)، وەرگیپرانی بۆ فارسی: حەسەن ئەفشار، چاپی یەكەم ۱۳۷۶ تاران، بلاوکه‌ره‌وه‌ی مه‌رکه‌ز
۵. «ده داستان» دینۆ بۆتزاتی، وەرگیپر بۆ فارسی: والیا، چاپی تاران ۱۳۵۱ بلاوکه‌ره‌وه‌ی فەرزین.
۶. «جهان داستان کوتاه»، مترجم، ئارتووش بداقیان، نشر نگاه تهران، ۱۳۷۶.
۷. «مندالانیش غهیره نیزامین» (کۆمه‌له چیرۆک). وەرگیپرانی بۆ فارسی: کاوه کوردوونی، یه‌حیا نه‌جه‌ف‌وه‌ند. چاپی یه‌که‌م ۱۳۷۷ بلاوکه‌ره‌وه‌ی په‌ژوه‌هنده - تاران.